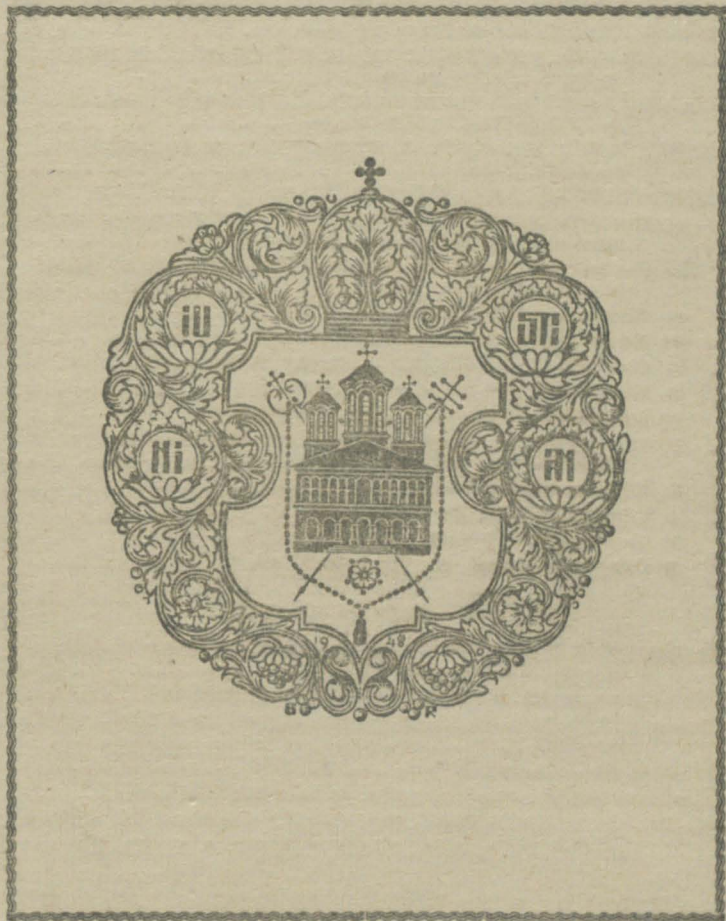

GLASUL BISERICII

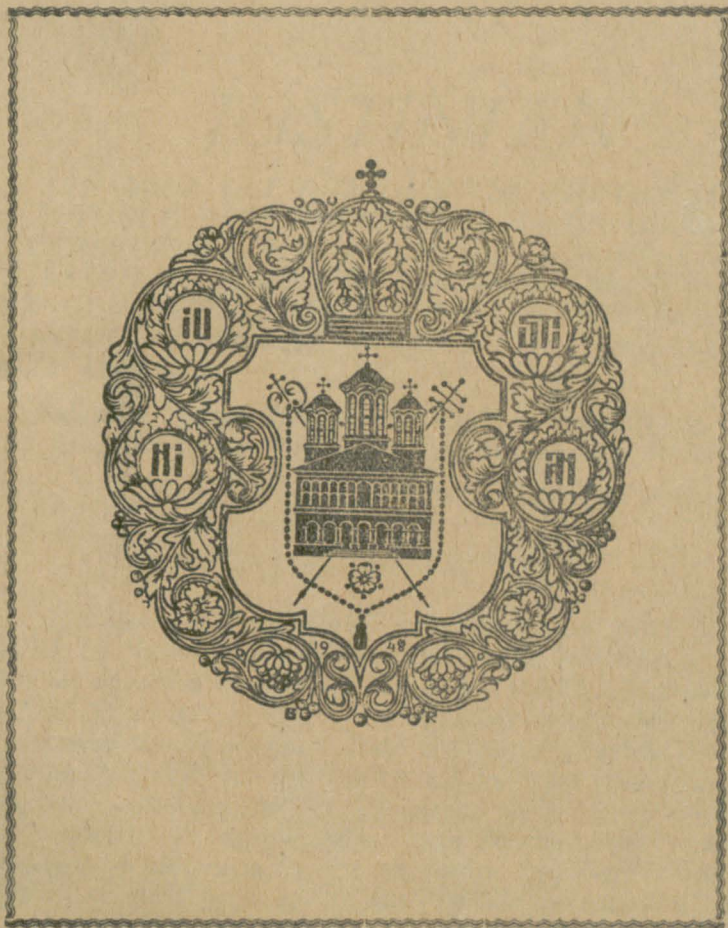
REVISTA OFICIALA A SF. ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR ȘI A SF. EPISCOPII A BUZĂULUI
APARE CU BINECUVÂNTAREA ȘI INDRUMAREA I. P. S. PATRIARH JUSTINIAN

Redacția și Administrația : Secția Culturală a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor

GLASUL BISERICII

REVISTA OFICIALA A SF. ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR ȘI A SF. EPISCOPII A BUZĂULUI
APARE CU BINECUVÂNTAREA ȘI INDRUMAREA I. P. S. PATRIARH JUSTINIAN

Redacția și Administrația: Secția Culturală a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor

JUSTINIAN'

DIN MILA LUI DUMNEZEU ȘI VOINȚA CLERULUI ȘI POPORULUI DREPTCREDINCIOS, ARHIEPISCOP AL BUCUREȘTILOR, MITROPOLIT AL UNGRO-VLAHIEI PATRIARH AL ROMÂNIEI, LOȚIITOR AL SCAUNULUI DIN CEZAREEA-CAPADOCHIEI ȘI PREȘEDINTE AL SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE.

Iubitului nostru cler și poporului dreptcredincios, Har și Pace dela Dumnezeu, iar dela Noi, părintească binecuvântare.

„Hristos — Domnul Păcii!...”.

IUBIȚII MEI FII SUFLETEȘTI,

Dumnezeu ne-a învrednicit să întâmpinăm iarăși luminosul praznic al Nașterii Domnului, după datina străbună, cu inimile pline de nădejdea mântuirii. În peștera săracă a Betleemului, în noaptea înstelată, „răsărit-a lumii lumina cunoștinței”; pe fânul înmiresmat din întunecoasa iesle, a odihnit „Soarele dreptății”; între păstorii sărmani s'a coborât Cel ce avea pentru „veacurile viitoare, bogăția harului lui Dumnezeu” (Efes. II, 7). Să ne apropiem sufletele, să ingenunchiem lângă Dumnezeiescul Prunc și să deschidem cugetele noastre, ca să răsune într'insele cântarea îngerească: „Slavă întru cei de sus, lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire” (Luca II, 14) și împreună cu magii Răsăritului, să aducem lui Hristos inimile noastre pline de credință curată și darul faptelor noastre bune, darul strădaniilor noastre neîntrerupte de a împlini — cu vreme și fără vreme — poruncile sfintei Tale învățături.

Din peștera Betleemului a pornit mântuirea:

Din peștera Betleemului a început viața la care ne-a chemat Iisus!

Din peștera Betleemului a izvorât pacea sufletelor noastre!

Din cinstirea Nașterii Domnului să pornească și azi îndemn la lupta neșovditoare pentru mântuirea de toată nevoia și primejdia!

Din praznicul Nașterii să înceapă și azi răvnă neîntrecută pentru apărarea vieții celei noi, de libertate și dreptate, pe care, am dobândit-o!

Din sărbătoarea Nașterii să izvorască și azi în sufletele tuturoră puteri nebiruite pentru apărarea păcii, împotriva celor ce o turbură!..

Iată, iubiiți mei, că „lumina lui Hristos luminează tuturor“, iată că, în vremea noastră, popoarele au înțeles că bunul cel mai de preț al omenirii este pacea; iată că propovăduirea de veacuri a Sfinței noastre Bisericii — care n'a încetat nicicând să se roage „pentru vremuri cu pace“ — începe să-și afle împlinirea!.. Lupta ce se dă azi de către oamenii pașnici de pe întreg pământul, împotriva mănunchiului de ațâțatori la războaie, nu poate lăsa nepăsător pe niciun creștin adevărat. Voi, cei care vă închinați Domnului Iisus, în aceleași biserici ale dreptei-credințe; voi cei care vă purtați întru toate ca fii ai Bisericii lui Hristos; voi nu puteți întâmpina Nașterea Lui, dacă n'ați cunoscut „calea păcii“ (Romani III, 17); dacă n'ați căutat pacea (I Petru III, 11) și dacă n'ați urmat cele ale păcii (Romani XIV, 19), căci scris este: „Căutați pacea cu toții... fără de care nimenea nu poate să placă Domnului“ (Evrei XII, 14).

Apropiati-vă, deci, de acest dumnezeiesc praznic al Nașterii lui Hristos — Domnul Păcii, cu comoară de fapte care zidesc pacea!

Ascultați cântările care s'au îndălțat azi spre ceruri, în această biserică și nu șovăiți întru împlinirea lor:

„Hristos se naște, slăviți-L!“ Slăviți-L prin muncă pentru pace!

„Hristos din Ceruri, întâmplnați-L!“ Întâmplnați-L prin luptă pentru pace!

Slăviți-L și întâmplnați-L pe Hristos, prin încordarea puterilor voastre în anul care vine, spre împlinirea gospodăreștilor planuri întocmite de cârmuirea cea dreaptă a scumpei noastre țări, pentru înflorirea Patriei și întărirea păcii în lume!

Acestea sunt picăturile de apă vie care vă înviorază inimile, în clipa în care îngenunchiați, într'această zi, înaintea Nașterii lui Hristos! Aceasta este lumina care vă înseninează sufletele, când vi le apropiați cu gând curat de peștera sfântă a Betleemului!

Acestea sunt îndemmurile părintelui vostru sufletească, care vă binecuvintează și care neîncetat se roagă, cerând pentru voi „Har, milă și pace dela Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru!” (Tit. I, 4).

Dată în reședința Noastră Patriarhală din București, în anul mântuirii 1950.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Justinian", written over a horizontal line.

PATRIARHUL ROMÂNIEI

NAȘTEREA DOMNULUI PRAZNICUL PĂCII

Pr. Prof. PETRU REZUȘ

Toate sărbătorile creștinești sunt pline de semnificații religioase, deoarece în inima lor stă, fie persoana Domnului nostru Iisus Hristos, fie persoana Preacuratei Maice Maria, fie persoana vreunui apostol, înger sau sfânt. O semnificație deosebită, între celelalte sărbători, are însă luminatul praznic al Nașterii Domnului. Biserica sărbătorește, în această zi, împlinirea timpurilor înfrigate de așteptare a unui Mântuitor, împăcarea omenirii cu Dumnezeu și începutul mântuirii noastre.

Timpul de așteptare a Mântuitorului, promis protopărinților neamului omenesc în paradis, a fost nespus de lung. În acest timp, omenirea a experimentat, că prin propriile sale puteri nu se poate mântui. Religiile istorice, care s'au născut, până la venirea Domnului nostru Iisus Hristos, erau încercări naturale ale minții omenesti de a rezolva problema mântuirii. Dintre ele numai religia vechilor Evrei avea o situație specială, deoarece Dumnezeu pregătește cu ajutorul ei poporul ales pentru primirea lui Mesia.

Nașterea Domnului deschide paginile unei noi cărți sfinte: Sfânta Scriptură a Noului Testament; ea este evenimentul istoric, care deschide paginile istoriei lumii pentru încreștarea minunatelor persoane, acțiuni și fapte, care alcătuiesc gloria Creștinismului. Istoria Creștinismului este istoria vieții și activității Intemeietorului său, Domnul nostru Iisus Hristos.

Timpurile prezise de profeți se împliniseră. În imperiul roman domnea pacea cezarului August. Colosul imperial cuprinsese întreaga lume cunoscută a acelor vremuri, cucerind toate țările și popoarele din jurul Mării Mediterane. Lumea antică vorbea aceeași limbă: limba cuceritorului, iar hotarele între popoare fură desființate. Noua religie, care se naștea pe țărmul Iordanului, putea să se răspândească pretutindeni, în cuprinsul imperiului roman. Ea avea, în ajutorul său, imensa mulțime a sclavilor, care o vor îmbrățișa: dela început și vor purta-o cu ei în toate ungherele împărăției.

Căci religia Nazareteanului Iisus a fost, dela apariția sa, o religie a celor obidiți și năpăstuiți, o religie a gloatei suferinde și oprimate, împreună cu care suferea și Mântuitorul: «**Milă mi-e de norod!**».

Religia creștină se naște, odată cu Domnul nostru Iisus Hristos, într'un amurg de concepțiuni religioase și sociale. Vechile zeități agonizau, iar omenirea antică era în căutarea altor zeități noi. Figuri monstruoase serapeene se nășteau, care înmănușiau într'un zeu cu mai multe capete toți zeii cunoscuți ai acelor vremuri: Zevs, Jupiter, Ammon-Ra, etc. Moravurile decăzuseră. Ele pricinuiau ruina unui imperiu și dispariția din istorie a popoarelor clasice: Romanii și Grecii.

Nașterea lui Iisus Hristos este un eveniment istoric, încadrat în împrejurările locale și temporale ale epocii. Monarhul dela Roma dă poruncă de recensământ a întregii populații. Ca supuși ai acestui monarh, Preacurata Fecioară Maria și logodnicul ei Iosif se pregătiră de drum, spre a merge la Betlehemul Iudeii, pentru a se înscrie între urmașii lui David. Ordinele de recensământ, pe lângă că erau atât de nepractice și incomode nu țineau seama, în rigiditatea lor, de nicio nevoie individuală, familiară, sau socială. Toată lumea era obligată să se înscrie și peste acest ordin nu putea trece nimeni, decât cu pericolul unor pedepse foarte mari.

Așa se face că Preacurata Fecioară Maria, care așteaptă nașterea Domnului nostru Iisus Hristos, fiind în a noua lună, călătorește spre Betlehemul Iudeii, spre a se împlini toate profetiile mesianice. Aici Ea naște pe Mântuitorul... Lume multă se adunase în orașel, de pretutindeni. Toate casele erau pline, iar Iosif și Maria călătoriseră greu și încet... Ei nu mai află loc nicăieri... Oboșiți ci cer adăpost unor păstori, care îi primesc în staulul dobitoacelor...

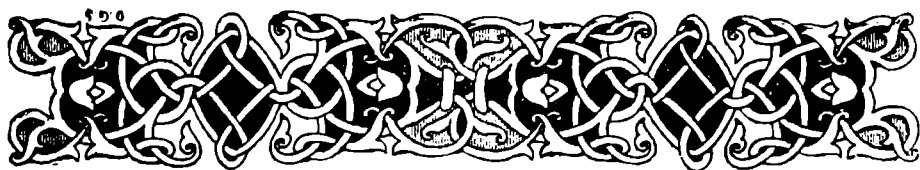
Evenimentul cel mai de seamă al Creștinismului are loc în acest staul: Preacurata Fecioară Maria naște pe Mântuitorul Iisus Hristos. Nu în pat aurit și cu blazon, nu în porfiră și vison, nu în cântece de alături și chiote de veselie se naște Intemeietorul religiei creștine, ci în ieslea aromitoare a oilor, în răsufletul cald al animalelor necuvântătoare, în sărăcie și umilință...

Semnificația acestei nașteri este deosebită. Ea restituie omului căzut chipul cel adevărat, căci Domnul Iisus era om adevărat și Dumnezeu adevărat. Prin nașterea Sa, Domnul Iisus împacă pe Dumnezeu Tatăl cu omenii, împacă cerurile cu pământul. Pacea, mult dorita pace dintre Creator și creatură, se înstăpânește în lume... Ingerii, care preamăresc pe Dumnezeu, la nașterea lui Iisus, zic: «Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire» (Luca 2, 14).

Domnul cel nou, care se naște, este Domn al Păcii și al înfrățirii între oameni și între popoare, iar Praznicul nașterii Sale este Praznicul Păcii. Mântuirea omenirii nu a putut rodi decât într'o epocă de pace și printr'o acțiune de înstăpânire a păcii în lume. Mântuitorul Iisus s'a născut nu spre a răspândi vrajbă și ură între oameni, ci liniște și pace. El a urmărit împăcarea omului cu Dumnezeu, cât și împăcarea oamenilor întreolaltă.

Praznicul nașterii Domnului revarsă, de aceea, an de an, liniștire și pace în sufletele credincioșilor. Credincioșii adevărați cântă, în ajunul acestui praznic, cu colindătorii, preamărind pe Dumnezeu și dorind cu toată căldura sufletelor lor «pe pământ pace și între oameni bunăvoire».

NAȘTEREA TA HRISTOASE...

Înainte de multe veacuri se construia împărăția romană a lui Octavian August, care se străduia să impună lumii și omenirii de atunci dominația sa politică. Pe când acest centralism roman subjugă și sărăcea popoarele, filosofia sa însă, pierzând orizontul larg își caută un refugiu neliniștit în neîncredere și îndoială.

Pe când Roma răspândește oprimarea și elenismul cultural se goleşte de cuprins, fără a fi înlocuit cu altceva corespunzător, popoarele se sbat în decădere spirituală; părerile și credințele religioase își pierd stabilitatea și atunci caută un sprijin pe la variați gânditori vechi și în diferite culte orientale, superstițiile și practicile magice abundă spre a suplini dorința omului după Dumnezeu.

În aceste condiții știința lăncezește și se apropie de pieire, viața intelectuală se sufocă și seacă izvoarele gândirii...

Pe atunci într-o iesle din Betleem, se naște un prunc, a cărui nume avea să fie Iisus, spre a aduce mântuire din păcate (Matei I, 21) pentru că puterea Celui Prea Înalt a umbrît-o pe Fecioara Maria, ca să devină Maica Domnului...

O iesle, câțiva păstori și turme de oi...

În această simplitate de țară, se înalță peste toate un imn de slavă biruitor: «Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, iar între oameni bună voie» (Luca II, 14). Acestea pentru că cuvântul, trup s'a făcut și s'a sălăsluit între noi, ca să vedem mărirea Lui, a unului născut din Tatăl, plin de dar și de adevăr, (Ioan I, 14).

Pe pământ pace și între oameni bună voie...

O lege nouă vă dau vouă, să vă iubiți întreolaltă, precum Eu v'am iubit pre voi...

Iubește pe aproapele tău...

Dă-ți averea săracilor...

Crede celui ce m'a trimis.

Tatăl nostru...

Fericirile...

Într'adevăr toate le știm, toate le cunoaștem, dar noi prea puțin le trăim.

Deaceia cu icoana Nașterii Domnului în gândul nostru, să ne împreunăăm mâinile noastre cele rugătoare, și să rostim din adâncul sufletului nostru cu deplină convingere și îndemn:

«Nașterea Ta Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței... ca să ne închinăm Ție... și să te cunoaștem pe Ține răsăritul cel de sus!...

Pr. M. ȘESAN

ICOANELE CRĂCIUNULUI *)

Icoanele Crăciunului, sau cu un cuvânt mai potrivit: **Iconografia Sărbătorii Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos**, se adună cu o comoară minunată de tâlcuiri și inchipuiri, iscusit făurite de suflete adâncite în evlavie, care cu sfială au cutezat să înfățișeze ochilor «**taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută**».

Așa dar, cunoașterea izvodirii acestor icoane însemnează o colindare întremătoare și plină de folos duhovnicesc, în trecutul omenirii creștine, peste care, prin dumnezeiasca întrupare, a răsărit **Soarele dreptății și lumina cunoștinței**.

Se știe, că la început creștinii, mai ales din lumea iudaică, s'au ferit oarecum de chipuri zugrăvite sau săpate în piatră și multă vreme ei le-au osândit cu tărie. În schimb însă, lumea greacă și romană n'a fost atât de strânică cu aceste înfățișări artistice în pictură și sculptură. Așa că în cursul celor trei veacuri de prigoană păgână, sculptorii, zugravii și săpătorii în piatră — greci sau romani — și-au îngăduit să talmăcească și în limba mută a chipurilor învățătura cuprinsă în Sfânta Evanghelie.

Dar în Evanghelii nu se arată anume când și unde s'a născut Mântuitorul și nu se pomeneste nici ziua, nici luna și nici măcar anotimpul. Astfel Ev. Matei (II, 1-13) vorbește despre magii dela Răsărit, care duși de stea, au aflat pe Hristos, căruia s'au închinat, aducându-I daruri: aur, smirnă și tămâie. Iar Ev. Luca (II, 1-19) povestește călătoria fecioarei Maria și a bătrânului Iosif la Vitleem. Aici, negăsind gazdă, Sf. Fecioară a născut într'un staul de vite pe Mântuitorul, pe care-L înfășă și-L culcă în iesle. Păstorii turmelor, aflând vestea dela îngeri, au venit, au văzut pruncul și i s'au închinat.

Sf. Apostol Pavel, în epistola sa către Galateni (IV, 4), spune doar atât: «**Iar când a venit plinirea vremii, a trinitis Dumnezeu pe Fiul său, născut din femeie**». De aceea, în cele dintâi veacuri, creștinii aveau datinile împărțite: unii prăznuiau Nașterea Domnului la 20 Aprilie, alții la 19 Maiu, alții la 6 Ianuarie odată cu Botezul și în sfârșit, o mică parte săvârșeau prăznuirea la 25 Decembrie. Această stare de lucruri a dăinuit

*) Cuvânt rostit în biserica Sf. Gheorghe-Nou din București, în ziua de 17 Decembrie 1950, cu prilejul concertului de colinde și cântece de stea, dat de carmenisti, în folosul spălării picturii acestui sf. Iacas.

până în a doua jumătate a veac. IV, când, după socoteli amănunțite făcute de oamenii sfinți și învățați, adânciți în știința Scripturilor și cu frică de Dumnezeu, s'a hotărît ca ziua de 25 Decembrie să fie statornicită drept cea adevărată pentru praznicul Crăciunului. Lucrul acesta ne este cunoscut din Omilia Sf. Ioan Gură de Aur «**La ziua Nașterii Domnului**», rostită în anul 388 și în care spune: «**Nu sunt încă zece ani de când arătată și cunoscută s'a făcut nouă ziua aceasta**». Adăogăm că până azi creștinii Monofiziți prăznuiesc Nașterea Domnului, odată cu Botezul, adică în aceeași zi de 6 Ianuarie.

Ținând seama că sărbătoarea Crăciunului (cuvânt care în limba română vine dela latinescul *calationem*) a pătruns ca praznic de sine stătător cu întârziere în Biserică, se înțelege dela sine că și înfățișarea Nașterii Domnului și a faptelor în legătură cu ea, n'a fost prea obișnuită în cele dintâi veacuri creștine. Tema a fost folosită mai întâiu de pioșii zugrăvi ai catacombelor romane, însă sub forme și înfățișări cât se poate de tainice. Astfel, o stea strălucește în zare: Valaam, cunoscutul personaj din Vechiul Testament, când Evreii rătăceau în pustie, o arată cu mâna sa, pentru a sprijini cuvintele sale din profeție: «**Răsări-va o stea din Iacov și se va ridica un om din Israel**» (Num. XXIV, 17). Intr'alt loc, Fecioara Maria ține dumnezeiescul Prunc în brațe; Isaia proorocul este zugrăvit în față, iar deasupra steaua, amintindu-ne astfel profeția lui atât de binecunoscută, redată și în Evanghelia lui Matei (I, 23): «**Iată fecioara va lua în pântece și va naște fiu**».

Câteva zeci de ani mai târziu, tot în catacombe, icoana Crăciunului a fost zugrăvită sub o altă înfățișare, așijderea spre a ocoli minunea Nașterii înconjurată mereu de taină și aleasă cinstit. Vedem astfel pe Sfânta Fecioară stând pe tron și ținând dumnezeiescul Prunc pe genunchii săi; magii îi aduc daruri și i se închină ca unui împărat și Dumnezeu adevărat.

O asemenea icoană, scânteind în aurul și strălucirea mozaicurilor, se putea întâlni și pe fațada Bisericii Nașterii din Betleem, biserică pe care Perșii aveau s'o cruțe, când Ierusalimului fu luat de ei în veacul VII, numai pentru faptul că ei recunoscuseră cu uimire costumul lor pațional în îmbrăcămintea magilor înfățișați în icoana vestitei biserici.

O altă icoană din veac. IV, care se află în cimitirul Sf. Sevestian, pe via Appia în Roma, ne înfățișează pe Iisus prunc, înfășat în scutece și culcat într'un pat de lemn. Deasupra, într'o figură mai mare, este tot Iisus, cu nimbul de lumină în jurul capului, ca să arate, fără îndoială, cine este pruncul înfășat, peste care se ivesc capetele unui bou și unui asin. Aceste două animale sunt nelipsite în iconografia Crăciunului din primul mileniu creștin și chiar dincolo de el. În multe icoane lipsește Fecioara, ele însă nu. În ce privește înțelesul dogmatic se tâlcuește prin profeția lui Avacum: «**Te vei face cunoscut, Doamne, în mijlocul a două dobitoace**» sau se pune în legătură cu cuvintele profetului Isaia; care zice: «**Boul își cunoaște stăpânul și asinul ieslea Domnului său, dar Israil nu mă cunoaște, poporul meu nu mă pricepe**» (I, 3).

Pe o piatră de mormânt săpată în anul 343, icoana întregă se mărginește doar la faptul închinării păstorilor. Iisus în scutece e întins jos, fără să avem vreo arătare despre ieslea amintită de evangelistul Luca. **Întâmplarea aceasta se petrece undeva pe câmp, căci într'o parte se vede**

înfățișarea unui copac și a lunei pe cer; Fecioara Maria lipsește; doi păstori stau lângă Pruncul sfânt, iar între ei cele două animale, boul și asinul.

Precum vedem, până la sfârșitul veacului IV icoanele Crăciunului nu cuprind laolaltă nici măcar atâtea fapte câte se află povestite în Evangheliile lui Matei și Luca, fiindcă meșterul nu era încă dumerit ce trebuie să pună din închipuirea lui spre a înfățișa odată cu faptul a ceea și înțelesul lui dogmatic. Se știe însă, că în iconografia creștină, atât de mult legată de dogme și Scriptură, până târziu aproape de Renaștere, nu trebuie căutată vreo izvodire sau vreo contribuție personală a zugrăvilor sau a sculptorilor. Isoare temeinice le stau de obicei la îndemână sau cel puțin tradiții bine întocmite și peste care ei nu-și îngăduiau să sară. Pentru icoanele Crăciunului, despre care ne este vorba, ca de altfel și pentru toată istoria evanghelică, inspirația vechilor zugrăvi se îndreaptă mai mult chiar decât către Evangheliile canonice, spre acele cărți populare, apocrife, venite din Răsărit, care dându-se drept Evangheliile nou descoperite găseau crezare în evlavia creștinilor și făceau să colinde legende înflorite în legătură cu viața Fecioarei Maria și a Mântuitorului Hristos. Datorită acestor cărți populare și în deosebi a celei mai răspândite dintre ele, anume «Protoevanghelia lui Iacov», iconografia Crăciunului, începând de prin veacul V, ia o înfățișare desăvârșită. Iisus e zugrăvit în lesle, înfășat în scutece, iar lângă el cele două animale stau de strcăjă. Câteodată sunt de față și păstorii, doi sau trei, iar alteori întâlnim și magii care se închină. Niciodată însă nu lipsește Iosif, deoparte gânditor cu chip de bătrân și Fecioara Maria întinsă pe pat, privind neturburată înainte, cu o seninătate care vrea să spună că Nașterea Pruncului Sfânt a fost fără durere și fără să fi atins ființa trupească a fecioriei.

În alte icoane însă, dimpotrivă, Fecioara Maria are chipul obosit, își înclină capul ori se întoarce către Pruncul care e alături, lăsând să se înțeleagă că nașterea a fost cu suferință, că Mesia a venit pe lume învăluit în durere. Aceste înfățișări iconografice izvodite de **Protoevanghelia lui Iacov**, răspândite atât în Apus, cât și în Răsărit, când lucrurile aveau să se limpezească, se vor dovedi în protivnicie cu dogma recunoscută a Bisericii. Așa se face că mult timp întâlnim pe unii meșteri apuseni și alteori chiar bizantini, care înrâuriți de Evangheliile apocrife, înfățișează Crăciunul, zugrăvind în icoana Nașterii și scena în care moașa Salomeia și o altă femeie se pregătesc să facă bae pruncului nou născut.

Însă în legătură cu icoanele Crăciunului mai trebuie amintit și un alt fapt, pentru că el alcătuiește decorul însăși al icoanei și care n'a fost întotdeauna înfățișat la fel. Sfânta Evanghelie nu ne spune în ce loc anume s'a petrecut Nașterea, dar fiind vorba de o iesle și de casa în care nu mai era loc de oaspeți, suntem îndreptățiți să credem că Mântuitorul s'a născut sub acoperișul unui staul. Sub acest chip găsim înțeleasă icoana Crăciunului, într'una din cele mai vechi înfățișări cunoscute, un sarcofag roman din veac. IV, unde pruncul este culcat într'un leagăn de nule, sub un șopron deschis, cu acoperiș de olane, înfățișând de bună seamă, un staul de vite.

Precum vedem, în iconografia Crăciunului: vechii zugrăvi n'au folosit deadreptul textul Sfintei Evanghelii, din pricini greu de lămurit aici.

Acest text însă a slujit marilor mezei și predicatori și astfel s'a întocmit un izvod nou pentru icoanele înfățișând Nașterea Domnului, cu mult mai bogat și mai desăvârșit în ce privește cuprinsul și întruchiparea. Izvodul de inspirație al acestei noi teme este Condacul Crăciunului, alcătuit se pare și cântat pentru întâia oară în biserica Sfânta Sofia din Constantinopol, pe vremea binecredinciosului împărat Justinian, de către iscusitul poet sfântul Roman Melodul. Se spune că întristat fiind sfântul acesta din pricina unei umilințe suferite în biserica Sf. Sofia, la Vecernia din ajunul Nașterii Domnului, s'a rugat plângând Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, ca să-i șteargă ocara. Maica Domnului i-ar fi poruncit atunci să înghită o carte, prin care îi dădu în chip minunat, darul cântării. Simeon Metafrastul ne istorisește așa: «Deci venind vremea cântării cea de toată noaptea (Utrenia), au mers în biserică (Roman)... și când a sosit ceasul cântării Condacului, s'au suit Sf. Roman în amvon... și au cântat cu dulce glas, al său Condac pe carele în mintea sa l-au alcătuit, zicând:

«Fecioara astăzi pe cel mai presus de ființă naște și pământul peștera eehi neapropiat aduce. Ingerii cu păstorii slavoslovesc, iar magii cu steaua călătorese. Căci pentru noi s'a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci».

Pentru a zugrăvi acest minunat condac, iscusința meșterilor înfățișează pe Fecioara Maria într'o peșteră sub chipul mamei încă îndurerată. Mântuitorul Hristos abia născut este înfășat în scutece și așezat în ieslea străjuită de un bou și un asin, lângă patul Sf. Fecioare. Iosif îngândurat se vede în partea de jos a icoanei. Sus, pe colinele înconjurătoare, îngerii plutesc în văzduh, ori se coboară pe pământ și vestesc minunea; păstorii aleargă chemați de cântece și privesc uimiți, steaua care străjuește în noapte deasupra staulului din Betleem. De departe se văd venind magii călări, călăuziți de un inger; iar alteori scoborîți de pe cai se apropie smeriți de intrarea peșterii spre a se închina pruncului Iisus și a-i aduce darurile lor. Icoana astfel alcătuită străbate prin negura vremurilor și se întâlnește cu mici deosebiri de amănunte până în cel de al XVI-lea ori al XVII-lea veac creștin în bisericile din stâncile Capadochiei, în Asia Mică, la Constantinopol, la Muntele Athos, în Africa, în Sicilia, la Roma, în Balcani și în Rusia. Izvodul acesta a trecut și în cărțile de erminie ale zugravilor bizantini, pentru alcătuirea celor două icoane numite: «Cea a lui Hristos naștere» sau «Cea a magilor închinăciune».

Dar icoana Crăciunului a mai dobândit și o altă înfățișare, prin cântarea izvodită de un alt mare melod al lumii creștine. Este vorba de stihira ce se cântă la Crăciun:

«Ce vom aduce ție Hristoase, că te-ai arătat pre pământ, ca un om, pentru noi, ca fiecare din făpturile cele făcute de tine. Mulțami'a aduceți-i: îngerii laudă, cerurile steaua, magii daruri, păstorii minunea, pământul peștera, pustiul ieslea, iară noi pe Maica Fecioara».

Stihira aceasta a inspirat icoane de o uimitoare frumusețe și podoabă. La Mistra, în biserica Vrontohim, ca și la Dohiaru din Athos, la Studenica, ca și într'o biserică din Oltenia, este zugrăvită întreaga stihiră. Vedem aici îngerii, ciobanii și Magii, iar pe Maica Domnului stând pe un tron de aur cu Pruncul Iisus în brațe. La picioarele tronului stau în genunchi

pământul și pustiul închipuite prin două femei care țin în mâini o peșteră și o iesle. Deasupra strălucește steaua ivită din înălțimea cerurilor.

Intr'o biserică din Zița Macedoniei, pământul și pustiul sunt înfățișate prin două fete tinere care poartă pe cap una ieslea iar cealaltă peștera.

Dar una din cele mai bogate și mai mișcătoare icoane a Crăciunului are drept izvor de inspirație Axionul ce se cântă la Nașterea Domnului, alcătuit de un alt vestit melod anume Cosma, episcopul Maiumei, trăitor prin veacul VIII. Acest Megalinarion al Sfintei Fecioare, cuprinde următoarele cuvinte:

Taină streină văd și prea mărită! Cer fiind peștera, scaun de Heruvimi fecioara, ieslea sălășuire, intru care s'a culcat cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pre care laudându-l, îl mărim.

O frescă din biserica Molivoclisia dela Muntele Athos înfățișează în întregime acest Axion într'un chip de o frumusețe răpitoare.

Alături însă de aceste izvoade, care sunt oarecum tradiționale pentru iconografia Crăciunului, nu lipsesc și alte versiuni ceva mai târzelnice, dar care cuprind o înfățișare mult mai măreață a povestirii Evanghelice. Așa avem, de pildă, o icoană românească în fresca dela mănăstirea Sucevița, din veac. XVI, unde întâlnim un cadru cu adevărat împărătesc. Nici urmă de vreo peșteră, de iesle sau de suferință. Faptul se petrece înăuntrul unui palat cu turnuri mărețe și cu grele draperii la uși și la ferestre. Fecioara Maria șade pe un pat luxos și primește darurile pe care i le aduc femei îmbrăcate în haine strălucitoare. De cealaltă parte, nelipsita moașă Salomeia, ține pruncul pe genunchi și-i pregătește baia. În mijlocul icoanei pruncul înfășat e culcat într'un pătuț cu baldachin, iar o servă îl acoperă cu o învelitoare scumpă de brocard. Închipuirea nașterii fără suferință, capătă astfel sub pensula zugravului moldovean, tâlcul de slavă și de ridicare deasupra muritorilor, fapt care este protivnic cu textul Sf. Evangheliei. Ea nu putea purcede decât din mintea unui meșter nepriceput și puțin învățat în treburi de credință, dar iscusit în arta sa, cum se vedește a fi zugravul nostru. Bănuim că vreun izvod mult mai pretențios îi va fi stat sub ochi, inspirat, fără îndoială, din alte izvoare decât cele pe care le-am amintit. Și dacă luăm bine seama la unele amănunte ale decorului, la înfățișarea acelor turnuri ale palatului, de pildă, întâlnite în arhitectura moscovită a veac. XVI, înțelegem ușor de unde putea veni acest izvod, ca și inspirația atât de fastuoasă, pe care o întâlnim de multe ori în bisericile bucovinene din această vreme.

Dar pentru că vorbim de pictura românească nu putem trece cu vederea și un alt monument mult mai vechi decât Sucevița și unde îndemânarea și iscusința zugravului ne-a dat una din înfățișările cele mai frumoase ale povestirii Nașterii Domnului. Este Biserica Domnească din Curtea de Argeș. Meșterul grec sau sârb, căruia se datorește fresca, a zugrăvit, fără îndoială, și icoana Nașterii Domnului, dar care s'a stricat mai târziu. Ne-a lăsat însă alte patru icoane în legătură cu Crăciunul și anume: **Călătoria lui Iosif cu Maria la Bethleem; înfățișarea lor înaintea lui Quirinus ca să se înscrie; călătoria celor trei magi spre Ierusalim și Irod întrebând pe cărturari și farisei despre nașterea lui Mesia.** O înfățișare atât de amănunțită și cu o întocmire așa de aleasă a icoanelor nu întâlnim decât în foarte puține biserici. Însăși vechile cărți de ermitie, în

care zugravii găseau descrierea tuturor icoanelor, nu euprind decât o parte din înfățișările pe care le găsim în biserica domnească dela Curtea de Argeș.

În aceste nemeșteșugite cuvinte, m'am nevoit după puterea mea să dau unele deslușiri asupra icoanelor Crăciunului. Fără îndoială ar mai fi multe de spus. Apoi colindele ce vor urma — și care să știți că multe din ele sunt inspirate din aceste icoane sfinte — sunt pline de duioșie și mai desfătătoare de inimi și cugete decât slabul meu cuvânt.

Îmi mai îngădui totuși, de încheiere, tâlcul unei minunate povestiri creștine.

Cunoaștem cu toții istoria și numele celor trei magi sau crai dela Răsărit — Gaspar, Baltazar și Melchior — zugrăviți aproape în toate icoanele Crăciunului și nelipsiți din atâtea colinde și cântece de stea, — care au venit din țări îndepărtate să aducă darurile lor Pruncului din Bethlehem.

Dar închipuirea de legendă și vis a Orientului a făurit și povestirea celui de al patrulea mag, pe nume Artavan, care, ca și ceilalți a văzut steaua răsărind pe cer, și după ce și-a vândut toată averea, cumpărându-și un safir, un rubin și mărgăritar, a pornit la drum, călăuzit de stea, ca să ducă aceste daruri lui Hristos. Dar el n'a izbutit să ajungă cu ceilalți trei tovarăși la Bethlehem, fiindcă a zăbovit pe drum și a trebuit să dea pentru ajutorarea aproapelui său aflat în primejdii de moarte, tot ce a avut, adică cele trei mari pietre prețioase pe care făgăduise să le aducă Aceluia pe care-l căuta. La sfârșitul vieții deși plin de desnădejde că darurile sale nu fuseseră închinat aceleuia pentru care le hărăzise dintru început, totuși el se învrednici să afle pe Domnul și Mântuitorul chiar în ziua răstignirii sale și să-i audă dumnezeiescul glas, care-l încredință că de vreme ce darurile lui fuseseră folosite pentru ajutorarea aproapelui aflat într-o necazuri și nevoi, el le întrebuințase cum nu se putea mai bine.

Suntem cu toții în preajma praznicului luminat al Crăciunului și în biserica slavei lui Dumnezeu, umbriți de ajutorul sfântului său har. Poate că noi nu avem să dăm, ca Artavan, safire, rubine și mărgăritare, ca să ușurăm pe frații noștri cei lipsiși și împovărați de griji și nevoi. Fiecare însă pentru adâncă milostivire a lui Dumnezeu, revărsată prin nașterea Fiului său pentru a noastră mântuire, trebuie să dăm cu voe bună, dacă nu altceva, cel puțin o alinare, un zâmbet de duioșie, un cuvânt bun, un sfat la vreme. Și atunci după vestirea ingerilor vom putea însfârșit aduce și noi mărire sus în ceruri, lui Dumnezeu, iar aici pe pământ vom putea agonisi mai cu înlesnire pacea, bunăvoia și înțelegerea între toți oamenii.

Diacon GHEORGHE I. MOISESCU
Profesor universitar

BIBLIOGRAFIE

Pentru știri mai amănunțite în legătură cu *Iconografia Crăciunului*, recomandăm următoarele articole, studii și lucrări mai temeinice, folosite și de noi:

1. D. S. BALANOS, *Χριστουγεννα, Πρώτη Ιανουαρίου, Θεοφάνεια (Crăciunul, — Anul Nou Boboteaza)*, ed. II, Atena 1933.
2. AL. BUSUTOCEANU, *Cronica artei. Icoanele Crăciunului*, în ziarul *Romania*, an. I. Nr. 207 din 25 Decembrie 1936.

3. N. CARTOJAN, *Colindele cu steaung*, in rev. *Arta și tehnica grafică* an. II, Nr. 6 (1938-39), pp. 5-11.
4. N. CARTOJAN, *Cărțile populare în literatura românească*, vol. II; Epoca influenței grecești, București 1938.
5. HENRY VAN DYKE, *Poveștea celui de al patrulea mag*, traducere după prelucrarea în grecește, de Pr. Dr. Olimp N. Căciulă, București 1934.
6. Dr. V. GHEORGHIU, *Sf. Evanghelie după Matei*, cu comentar. C. 1925.
7. CURTEA DOMNEASCA DIN ARGES, *Fresci din veacul XIV*, in *Bul. Com. Mon. Ist.*, an. X-XVI (1917-1923).
8. H. LECLERCQ, *Manuel d'Archéologie chrétienne depuis les 'origines' jusqu' au VIII-e siècle*, tom. I, Paris 1907.
9. G. MILLET, *Monuments de l'Athos*, I, Les peintures, Paris 1927.
10. *Исторія живописен*, tom I, ed. Kubel, St. Petersburg 1905.
11. PREOTUL NAE POPESCU, *Colinde și icoane*, in rev. *Artă și tehnică grafică*, II (1937), pp. 5-8.
12. PREOTUL NAE POPESCU, *Colinde*, in ziarul *Universul*, an. 65, nr. 300 din 24 Decembrie 1948.
13. G. SOTIROIU, *Gude du Music byzantin d'Athènes*, ed. française, par O. Merlier, Atena, 1932.
14. G. RIETSCHEL, *Weihnachten in Kirche, Kunst und Volksleben*, Leipzig 1902.
15. I. D. ȘTEFĂNESCU, *Crăciunul în istoria artei*, in *Verbum*, din 25 Decembrie 1940.
16. Ch. MICHEL-P. PEETERS, *Evangiles apocryphes*, I, ed. II, Paris 1924.
17. SIM. FL. MARIAN, *Legendele Maicii Domnului*, studiu folkloristic, ed. Ac. Rom., București 1904.

CONGRESUL MONDIAL AL PARTIZANILOR PĂCII

Anul acesta, la jumătatea lunii Noiembrie, urma să aibă loc la Sheffield, în Anglia, a doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii. Dar din pricina interzicerii de către Guvernul britanic a pătrunderii pe teritoriul englez a delegațiilor străine, marea adunare a reprezentanților partizanilor păcii din lumea întreagă a trebuit să se țină la Varșovia, în mijlocul unui popor prieten, poporul polonez, luptător hotărît pentru pace și libertate.

Cu acest prilej un număr de 1755 delegați din 80 țări, reprezentând glasul adevărat al omenirii dornice de pace, au dovedit, într'o impresionantă unanimitate, că popoarele sunt deplin hotărîte să preîntâmpine nenorocirile războiului și să prefacă în faptă năzuința fierbinte a omenirii: **PACEA.**

Intr'adevăr, Congresul dela Varșovia a înfățișat voința supremă de pace a tuturor popoarelor lumii. Oameni de diferite rase, păreri politice și convingeri religioase au desbătut pe larg cele mai arzătoare probleme legate de chestiunea apărării păcii și înlăturarea primejdiei unui nou războiu. Savanți de seamă, scriitori, juriști, artiști, oameni politici și slujitori ai diferitelor culte și religii veniți din toate colțurile lumii și-au dat halaltă contribuția lor la marea cauză a păcii. Cu toate părerile și propunerile lor deosebite, ei au găsit totuși graiul comun în stare să exprime hotărîrea dărză a popoarelor care i-au trimis, de a apăra pacea și de a o impune ațățătorilor la un nou războiu.

În acest graiu, pe înțelesul tuturor popoarelor lumii, sunt întocmite istoricile hotărîri ale Congresului dela Varșovia. Ele deschid căi largi spre cucerirea păcii, tocmai în clipa când pacea este mai grav amenințată de uneltirile dușmanilor ei, adică tocmai în clipa când ei se pregătesc să aprindă pârjolul în întreaga lume. Războiul trebuie oprit și războiul va fi oprit. Acesta este ecoul conștiinței popoarelor care a răsunit puternic în Adunarea partizanilor păcii din Polonia. Cu toții și-au mărturisit indignarea împotriva acelora care vor să întrebuințeze știința pentru nimicirea omenirii, împotriva acelora care vor să presare în lume ruine și flăcări, împotriva acelora care vor să îneco iarăși omenirea în sânge și durere.

Se știe că politica forței și practica constrângerii prin apăsare și violență nu duc decât la prăbușire. Sunt prea încercate popoarele, prea proaspete jertfele celui de al doilea război mondial și prea vii durerile schilozilor, văduvelor, părinților și orfanilor nevinovați, pentru ca ațățătorii la un nou război, să-și poată înfăptui uneltirile lor ucigașe.

De partizanii păcii atărnă ca forța ce o reprezintă ei azi în lume, să se transforme, precum spune savantul Joliot-Curie, «într'o instanță supremă internațională, capabilă să impună voința popoarelor de fiecare dată, când organele, care sunt însărcinate cu menținerea păcii, nu vor «fi în stare să-și îndeplinească sarcinile». Dar forțele păcii din toate țările sunt destul de mari, iar glasurile oamenilor păcii răsună destul de puternic, pentru ca prin strădanii comune să se ajungă la o înțelegere deplină în vederea preîntâmpinării nenorocirilor războiului și pentru menținerea păcii.

Intr' adevăr, războiul nu este un cutremur de pământ, nu este un uragan sau o furtună de nisip, venită din văzduh, ci războiul este o faptă omenească și ca atare oamenii pot să-l preîntâmpine. De aceea o uriașă sarcină apasă pe umerii fiecăruia din noi. Căci un om poate avea dreptul să nu se apere, să fie nepăsător și nechibzuit, când e vorba de el însuși, dar când el poartă răspunderea copiilor săi, a părinților, a fraților și a tovarășilor săi de muncă, se cade atunci să nu mai rămână nepăsător când flecare se întrebă îngrozit: «Oare va fi iar război?».

Primejdia e mare. Toți înțeleg acest lucru, mai ales când văd că războiul a nimicit viața pașnică a atâtor popoare și amenință să nimicească mâine viața întregii omeniri. Sub cehii noștri, în decurs de câteva luni, o țară uriașă cârmăcică de câțiva oameni îmbuibăți de toate bogățiile și bunurile pământului, a prefăcut o altă țară, cu o populație de 30 milioane suflete și cu o istorie multiseculară, într'un morman de ruine, în pulbere și cenușe. Au fost șterse de pe fața pământului orașe, monumente ale unei vechi culturi, au fost arse și nimicite satele și ogoarele unui popor, socotit printre cele mai harnice popoare din lume. Această țară dinspre Soare-Răsare, a fost scaldată în sângele fiilor ei, de cei ce vor s'o cotopească.

De aceea, ideea păcii și a luptei împotriva uneltirilor războinice a devenit ideea de bază a întregii noastre vieți obștești. De aceea partizanii păcii sunt chemați să se ridice cu hotărâre împotriva celei mai primejdioase arme aducătoare de moarte, care este propaganda în favoarea unui nou război. Cine sunt organizatorii și profitorii acestei propagande războinice, se știe. Sunt acei care s'au deprins să transforme în dolari și lire suferințele și sângele popoarelor; sunt acei care defăimează mișcarea uriașă a partizanilor păcii.

Dar în ciuda acestor dușmani inversunați, popoarele lumii pășesc azi cu încredere, sub stindardul luptei avântate pentru pace, spre înfăptuirea celor mai sfinte năzuinți ale omenirii. Popoarele lumii știu azi că pacea este cauza lor vitală și că de izbânda idealurilor lor pașnice atărnă viitorul luminos și fericit pe care și-l făuresc cu încredere și spre care nădăduesc cu însuflețire sutele de milioane de oameni cinstiți din toate colțurile pământului. O dovadă a acestui lucru este succesul nemai întâlnit al campaniei pentru strângerea de semnături pe Apelul dela Stockholm pentru interzicerea armelor atomice. Dealungul existenței sale, lumea n'a cunoscut

o asemenea colindare a uncea și aceleiași petiții prin mai mult de 70 de țări, prin sute de milioane de mâini ale oamenilor de toate națiunile și de cele mai diferite concepții asupra dezvoltării societății, asupra religiei și culturii, dar care s'au putut înțelege ușor în privința mijloacelor care pot chezașui menținerea păcii în întreaga lume. Cum vedem, voința de pace a popoarelor este atât de puternică, încât ea nu cunoaște nici hotare, nici legi asupraitoare și nici mijloace de constrângere.

În țara noastră Apelul dela Stockholm a fost semnat de peste 10 milioane cetățeni, iar partizanii păcii dela noi știu că bomba atomică nu este în stare să înfrângă ori să înspăimânte popoarele care își apără libertatea și dreptul la viață. Cele 17.000 comitete de luptă pentru pace din Republica Populară Română, care numără peste 300.000 membri aleși dintre cetățenii de toate profesiunile, de toate naționalitățile și confesiunile, desfășoară azi o muncă din cele mai spornice, care îndreptățește cele mai alese roade pentru biruința păcii.

Dar Congresul dela Varșovia a deschis o nouă etapă în lupta pentru pace, încununată până acum de succesul Apelului dela Stockholm. Această etapă țintește obiective mult mai largi care să ducă la strângerea unor rânduri tot mai hotărâte pentru apărarea păcii.

Astfel, se știe că la sfârșitul celui de al doilea războiu mondial, omenirea iubitoare de pace și-a pus nădejțile — în ce privește înlăturarea războiului — în Organizația Națiunilor Unite. Dar, așa cum au dovedit-o evenimentele din ultimii ani, nădejdea popoarelor a fost înșelată, căci O.N.U. în loc să-și îndeplinească rolul pentru care a fost creată, în loc să fie mijlocitoare de pace și bunăînțelegere între popoare, s'a abătut dela menirea sa, căzând sub influența dușmanilor păcii. Prin hotăriri impuse dinafară, O.N.U. departe de a întări pacea, i-a zdruncinat temelile și a făcut din steagul său, vâlul de acoperire a unor noi vărsări de sânge.

În fața acestei dureroase stări, cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, în hotăririle pe care le-a luat, a cerut cu energie Organizației Națiunilor Unite să se întoarcă pe calea și la rosturile ce i-au fost tocmit de popoarele lumii la înființarea sa. De aceea, mai mult decât în O.N.U., popoarele s'au văzut silite să-și pună nădejdea în propria lor forță, în propria lor putință de a impune direct pacea, peste capul și voința celor interesați în dănuirea vrajbei între popoare, în atârțarea și deslănțuirea războiului.

Ca o încununare a lucrărilor sale, Măreța Adunare a popoarelor dela Varșovia a arătat într'un luminos Apel de 10 puncte ce trebuie făcut pentru statornicirea și menținerea păcii. Apelul acesta osândește propaganda ucigașe în favoarea războiului și cere Parlamentelor tuturor țărilor să voteze o lege a apărării păcii, care să pedepsească aspru pe cei ce atârță la războiu. Răspunzând apoi dorințelor ferbinți a sutelor de milioane de oameni, apelul cere O.N.U., să interzică armele atomice, bacteriologice, chimice, să se impună reducerea generală a armamentelor și să se reîncapească legăturile economice și culturale între diferitele țări, fapt care ajută simțitor la făurirea condițiunilor prielnice pentru menținerea păcii în lume.

Ținând seama de desăvârșirea și puterea pe care o intruchipează astăzi mișcarea partizanilor păcii, Congresul dela Varșovia a adus la eu-

noștința întregii lumi, înființarea Consiliului Mondial al Păcii, care cuprinde în sânul său atât pe reprezentanții țărilor membre ale O.N.U., cât și ai celor care nu au delegați în O.N.U., precum și pe reprezentanții popoarelor din țările care sunt încă dependente și coloniale. În felul acesta, Consiliul Mondial al Păcii este o organizație cu mult mai reprezentativă decât O.N.U., atât prin faptul că cuprinde un număr cu mult mai mare de țări, decât cuprinde O.N.U., cât și prin faptul că reprezintă popoarele lumii, iar nu numai guvernele diferitelor țări, cum este cazul cu majoritatea membrilor O.N.U.

Pe lângă acest Apel, Congresul dela Varșovia a adresat și un Manifest către popoarele lumii, în care se arată că «războiul amenință din nou omenirea, iar viața oamenilor și înfăptuirile culturii sunt din nou în primejdie». Pentru aceasta este nevoie de o necontenită sporire a luptei pentru pace. «Pacea nu se așteaptă, pacea se cucerește», proclamă manifestul.

Precum vedem, atât Apelul adresat O.N.U., cât și Manifestul către toate popoarele lumii, constituie o adevărată Chartă a păcii și se dovedește că popoarele sunt astăzi în stare să impună așățătorilor la un nou războiu, mijloace și măsuri care să-i hotărească să renunțe la planurile lor ucigașe.

Congresul Mondial al Partizanilor Păcii ținut la Varșovia a dat mai multă încredere sutelor de milioane de oameni în biruința crezului pentru care ei luptă cu îndârjire.

Poporul nostru a urmărit cu deosebit interesese desbaterile Congresului dela Varșovia și a luat apoi cunoștință cu deplină încredere în istoriile lui hotărâri.

Este vrednic de reținut apoi faptul că la lucrările lui au luat parte și peste 70 preoți și slujitori ai diferitelor culte religioase din lume, printre care se cade să amintim și pe solii Bisericii Ortodoxe Române, în persoana I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei, Sebastian Rusan și P. C. Preot Deputat, Alexandru Ionescu din București. În cuvântarea pe care I. P. S. Sa a rostit-o cu acest prilej, a spus următoarele:

Onorat Congres,
Domnule Președinte,

În aceste momente istorice urc cu sfială, dar înălțat sufletește, istorica tribună a celui de al doilea Congres Mondial al luptătorilor pentru apărarea păcii, dela Varșovia cu întreaga noastră admirație pentru guvernul Poloniei, pentru conducătorii Varșoviei, pentru artiștii, tehnicienii, muncitorii și poporul de aici, ca și pentru Comitetul de organizare, care într'un timp record, de abia câteva zile, au pregătit acest Congres atât de impunător, după ce ne-a fost refuzată ospitalitatea din partea Angliei, pe teritoriul căruia se proiectase ținerea acestui Congres Mondial al Păcii. Felicităm din tot sufletul pe acești iscusiți organizatori și le dorim să vadă prezentă în lume pacea, pentru realizarea căreia au făcut eforturi care îi onorează pe ei și pe toți luptătorii pentru pace.

Încercăm același sentiment de mândrie și satisfacție, când constatăm în rândurile congresiștilor prezența a doi mitropoliți ortodocși, a mai multor episcopi și preoți din toate țările, prezența cărora arată că Biserica

creștină a tuturor popoarelor din lume trebuie să se găsească la un loc de cinste printre luptătorii și pentru apărarea păcii și pe linia trasată de Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, care a zis: «Pacea mea las vouă, Pacea mea dau vouă».

Biserica Ortodoxă din Republica Populară Română reprezentată la acest mare Congres Mondial al Păcii din Varșovia prin smerenia mea, binecuvântează lucrările Congresului și salută călduros pe membrii săi prezenți aici.

Ne-am adunat aici delegați din toate țările, ca să impunem pacea, pe care o dorește și pentru care activează cu însuflețire toți oamenii cinștii din lume.

Această pace, mai necesară acum ca oricând, pentru refacerea țărilor și popoarelor distruse de blestematul războiu nu se poate realiza decât dacă ne vom iubi unii pe alții.

Mântuitorul și Domnul nostru Iisus Hristos într-o fericită împrejurare a spus Sfinților săi Apostoli: «Poruncă dau vouă să vă iubiți unii pe alții». Fără această iubire, înfrățirea și buna înțelegere dintre popoarele lumii sunt cu neputință, știut fiind că numai din iubire izvorăsc faptele cele bune.

Cei ce luptă pentru întronarea păcii în lume, desigur sunt pătrunși de această iubire, după cum cei ce vor să declanșeze un nou războiu, nu cunosc această iubire, căci sufletul lor — dacă îl mai au — e orbit de ură și dușmănie. Toți cei care suntem împotriva războiului distrugător de tinere vieți și de valori culturale, cu multă migală realizate, ne-am constituit în puternica tabără a luptătorilor pentru «Pacea a toată umea». Suțele de milioane de oameni semnatari ai Apelului de la Stockholm, dărzi luptători pentru pace, sunt gata de jertfă pentru asigurarea acestei păci în lume.

La acest loc, îmi pernit a aduce la cunoștința domniilor voastre că Biserica Ortodoxă Română stă în slujba păcii cu tot sufletul său. Din realizările bisericii sub acest raport, vă vom da numai câteva exemple și anume: Sfântul Sinod al Bisericii Autocefale Ortodoxe Române a trimis o pastorală tuturor credincioșilor noștri din Republica Populară Română prin care a chemat pe preoții și credincioșii tuturor cultelor din țară la lupta hotărâtă pentru pacea între popoare. La rândul lor, fiecare Chiriarh a dat câte o asemenea pastorală, pentru apărarea și întemeierea păcii.

Clerul Bisericii noastre participă la lupta pentru pace, prin predicile sale regulate și mulți preoți sunt membri în Comitetele de luptă pentru pace.

Biserica noastră Ortodoxă Română are școlile sale pentru pregătirea preoților și slujitorilor săi. Toate aceste școli activează cu însuflețire pentru apărarea păcii.

Biserica Ortodoxă Română, Clerul și credincioșii ei, mândră de a ocupa un loc de frunte între apărătorii păcii, va continua să lupte în acest sens până la izbânda finală, fiind convinsă că numai luptând pentru pace se găsește pe linia sa adevărată misionară, propovăduită de Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, care a fericit pe făcătorii de pace, pe care l-a asigurat că: «Fiil lui Dumnezeu se vor chema».

Justificați de prezența la acest Congres Mondial a reprezentanților

tuturor popoarelor, facem apel la toți creștinii din lume și dela tribuna acestui istoric Congres, poftim pe toți cei care «se închină cu Duhul și adevărul», să fie fideli ucenici ai învățăturilor Evangheliei în Mântuitorul Iisus Hristos, care în activitatea Sa mântuitoare din lume, însuși a propovăduit pacea ca pe un lucru de mare preț, fără de care nu există iubire și bunăînțelegere între oameni. Ce fericiți am fi dacă acest Apel ar pătrunde în sufletul tuturor creștinilor și dacă toți, ca unul, s'ar pune în slujba apărării păcii și împotriva celor care urzesc un nou războiu. Ar fi credincioși învățăturilor Mântuitorului Iisus Hristos, care pe profitori și pe înșelători i-a alungat cu biciul din biserică, tocmai ca să întemeieze pacea și mulțumirea în sufletele oamenilor.

De aceia, locul preotului adevărat este în primele rânduri ale luptătorilor pentru pace. Cei ce ar binecuvânta agresiunea și uneltirile ațâțătorilor la războiu, numai sunt ucenici ai Mântuitorului Iisus Hristos.

Nu este greu a ne hotărî să luptăm pentru apărarea păcii, dacă vom cutreiera diferitele țări foste teatre de războiu și supuse distrugerilor fără nici o milă. Însăși ospitaliera țară care ne găzduiește Congresul Mondial pentru apărarea Păcii, Polonia, cu capitala ei Varșovia, este cea mai grăitoare pildă a groznicelor nimiciri rămase depe urma războiului. Sforțările întregului popor polonez care se îndreaptă spre vindecarea rănilor pricinuite de războiu, spre înlocuirea ruinelor evocatoare de grozăvile războiului, cu mari construcții menite să facă viața poporul mai frumoasă, ne conving și ne îndărjesc să susținem cu toată puterea că locul credincioșilor nu poate fi decât în rândul luptătorilor pentru pace. II.P.P. Sfințiții ei, membri ai Sf. Sinod, în frunte cu înalt Prea Sfințitul și prea Fericitul Justinian al României, convins luptător pentru pace, nu încețușă a se ruga «pentru pacea a toată lumea și pentru mântuirea tuturor». Ea face cauză comună cu toate bisericile și cu toate popoarele, care luptă cu dragoste pentru pace, adevăr și dreptate.

Acesta este cuvântul și angajamentul Bisericii Ortodoxe Române, a clerului și poporului său la acest Congres Mondial al luptătorilor pentru apărarea păcii.

Vă rog, totodată, să-mi permiteți să dau citire în fața Congresului următoarei declarații a tuturor cultelor din România, declarație pe care am primit-o astăzi telegrafic:

«Declarația clerului din R. P. R.

Către Congresul Mondial al Partizanilor Păcii
Varșovia

Conducătorii principalelor culte religioase din R.P.R., încredințați că din însăși misiunea spirituală decurge obligația de a sprijini orice acțiune cinstită, menită să apere pacea lumii întregi, salută cu bucurie deschiderea celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii.

Conștienți că libertatea și pacea popoarelor sunt porunci sfinte ale tuturor credințelor religioase, slujitorii și credincioșii cultelor noastre înfierează pe toți aceia care caută prin samavolnicii și abuzuri, să împiedice împlinirea năzuințelor milenare ale omeniții întregi: PACEA. Cărmuitorii Angliei — care se mândresc cândva a fi patria libertăților — au încercat să împiedice pe reprezentanții sutelor de milioane de oameni cinstiți depe

întreg pământul să-și spună cuvântul. Acești cărmuitori nedrepti s'au temut să audă răsunând graiul popoarelor, prin care se face auzit glasul lui Dumnezeu. Pentru aceasta, și ei și-au atras mânia tuturor oamenilor cinstiți din lume.

Dar glasul popoarelor nu poate fi înăbușit. Vocea popoarelor se face auzită acum dela Varșovia, de pe pământul unei țări libere, prietenă cu Patria noastră, în numele milioaneilor de oameni de toate credințele, delegații la cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, vor arăta tuturoră cât de puternică este hotărîrea omnenirii întregi de a-și apăra pacea și de a împiedica noui măceluri mondiale.

Intre delegații dela acest Congres se află reprezentanți ai tuturor cultelor religioase din lume. Noi vedem în acest fapt dovada vie că atunci când își împlinesc misiunea lor spirituală, credințele religioase nu despart pe oameni, ci îi unesc.

Lupta voastră, delegați ai oamenilor cinstiți, este bine plăcută lui Dumnezeu. Lupta voastră va fi încununată de biruință, pentru că este dreaptă. Pentru această grabnică împlinire a țelurilor pentru care luptă Congresul Mondial al Partizanilor Păcii, clerul și credincioșii bisericilor noastre, înalță rugăciuni fierbinți în altarele lor, iar noi conducătorii cultelor din R.P.R., binecuvântăm strădaniile voastre sfinte.

Conducătorii Cultelor din R.P.R.:

I. P. S. S. Justinian, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

Vasarhely Janos, Episcop al Bisericii Reformate Calvinice.

Kiss Alexa, Episcop al Bisericii Unitariene.

Argay Gheorghe, Super-Intendent al cultului sinodopresbiterian.

Agota Endre, Protipop romano-catolic, președintele comitetului catolic de acțiune.

Mozes Rosen, Șef-rablu al cultului mozaic.

Vasken Bolgian, Șeful cultului armeano-gregorian.

Tihon Caccelchin, Mitropolit al creștinilor de rit vechi (lipovean).

Jacob Mehmet, Șeful cultului mahomedan.

Trăiască Pacea și apărătorii ei din lumea întreagă! (aplauze).

În ciuda piedicilor și defăimărilor puse la cale de ațăfătorii la un nou războiu, vedem că voința neclintită de a lupta pentru o pace trainică a fost farul călăuzitor în toate lucrările Congresului dela Varșovia.

Cei ce țin azi în mână frânele destinului lumii, sunt chemați, mai stăruiitor ca oricând, să-și îndeplinească datoria față de istorie și de omenire. Dacă însă nu vor ține seamă de acest lucru, atunci să ia aminte că popoarele lumii vor ști să găsească mijlocul cel mai potrivit de a ajunge la o înțelegere și fără ajutorul lor.

Să ne unim deci strădaniile și fiecare dela locul său de muncă, să sprijinim zi de zi, prin fapte trainice, marea bătălie pentru cucerirea păcii. Să cuprindem în fapte trainice, marea bătălie pentru cucerirea păcii. Să cuprindem în rândurile mișcării pentru apărarea păcii pe fiecare om cinstit al țării noastre, contribuind astfel la înfăptuirea hotărîrilor Congresului dela Varșovia, care corespund năzuințelor fierbinți ale omenirii și sunt menite să statornicească pacea și bunăînțelegere între toate țările

REDACTIA

PLANUL CINCINAL

Intr'o atmosferă de entuziastă însufletire, Marea Adunare Națională a votat în unanimitate, după două zile de dezbateri, la 15 Decembrie 1950, Planul Cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R.P.R. (1950-1955).

Primul nostru Plan Cincinal! Planul realizărilor mărețe! Planul menit să transforme scumpa noastră Republică Populară Română într'o Patrie puternică și înfloritoare, într'un factor activ în lupta pentru pace, prin socializarea industriei și a agriculturii, prin dezvoltarea și întărirea comerțului socialist, prin ridicarea continuă a productivității muncii, prin creșterea permanentă a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc, prin ridicarea și dezvoltarea regiunilor înapoiate și prin realizarea condițiilor tehnico-economice pentru întărirea capacității de apărare a țării.

Elaborarea Planului Cincinal a fost posibilă numai în urma experienței făcute cu împlinirea și depășirea celor două planuri anuale de Stat. În ultimii doi ani, datorită noii atitudini față de muncă a muncitorilor și tehnicienilor, datorită ridicării nivelului tehnic al industriei și datorită ajutorului material și ideologic al Uniunii Sovietice, producția noastră industrială s'a dublat și a depășit, astfel, în chip simțitor cel mai înalt nivel atins vreodată. Pornind de la premisele celor două planuri anuale de Stat, Planul Cincinal înglobează, pentru perioada 1951-1955, realizări concrete, care vor îndruma, în chip hotărât, tânăra Republică Populară Română pe drumul socialismului și ale căror binefaceri se vor resfrânge din abundență asupra celor ce muncesc.

Planul Cincinal prevede, pentru perioada 1951-1955, investiții de capital în economia națională în valoare totală de 1.330 miliarde de lei. Destinația acestor investiții va fi următoarea: Industria 683, 62, miliarde (dintre care industria mijloacelor de producție 559, 93 miliarde și industria bunurilor de consum 123, 69 miliarde); Agricultură și Silvicultură 133 miliarde; Transporturile și Comunicațiile 215, 46 miliarde; Industria construcțiilor 26, 6 miliarde; Circulația mărfurilor 29, 26 miliarde; Lucrări de interes social și cultural 178, 22 miliarde; Administrația de Stat 26, 6 miliarde; Cercetări științifice și explorări geologice, 37, 24 miliarde.

Aceste investiții grandioase vor avea ca urmare ridicarea mărețea a industriei și a agriculturii noastre, ca și a tuturor celorlalte ramuri de activitate socială. Planul Cincinal prevede că în anul 1955 (ultimul an al

planului) valoarea producției globale industriale va atinge un nivel de 244% față de anul 1950. Consumul de energie electrică pe cap de locuitor va atinge în 1955 un nivel de 200% față de 1950. Se vor construi centrale hidroelectrice cu o putere instalată de 230.000 kw, dintre care cele mai importante vor fi: hidrocentrala «V. I. Lenin» de la Bistrița-Stejar și cele de la Drăgan-Remetei Gureni, Sadu și Moroeni. Se vor construi centrale termoelectrice, cu o putere instalată de 660.000 kw., dintre care cele mai importante vor fi Petroșani, Doicești, Filipești, Sângeorgiu, Vâlșoara, Comănești, Sărmășag și Ovidiu. Se vor construi noi linii de transport de energie electrică, se vor electrifica 2.000 sate și se va da sprijin agriculturii, pentru electrificarea S.M.T-urilor și a gospodăriilor de stat și colective.

În industria petroliferă valoarea producției globale a extracției de țiței va ajunge în anul 1955 la un nivel de 183% față de 1950, iar a produselor rezultate din prelucrare la 226%. Se vor forța noi sonde, se vor construi conducte noi de țiței. În industria gazului metan, valoarea producției globale va ajunge în 1955 la un nivel de 204% față de 1950; se vor construi noi fabrici de negru de fum și aldehidă și se va termina construcția fabricii de acid formic și acid oxalic.

În industria carboniferă valoarea producției globale va ajunge în 1955 la un nivel de 238% față de 1950.

În industria siderurgică valoarea producției globale în anul 1955 va fi de 243% față de anul 1950. Se va construi o uzină cocschimică, se vor construi cinci furnale înalte și se vor reconstrui alte două, după tipul cel mai modern. Se vor construi cinci cuptoare Siemens Martin și se vor reconstrui alte nouă cuptoare existente. Se va construi o uzină de țevi de oțel, o instalație de preparare a minereurilor de mangan și o fabrică de ferro-aliaje.

În industria construcțiilor de mașini valoarea producției globale va atinge în anul 1955 un nivel de 216% față de 1950. Se va construi o fabrică de utilaj greu, o fabrică de rulmenți, o fabrică de scule, o fabrică de echipamente de frâne pentru vagoane, o fabrică de utilaj minier, o fabrică de instrumente și aparate de măsură și se va începe construirea unei fabrici de utilaj forestier. Se va construi o fabrică de turbogeneratoare o turnătorie și o forjă, se va mări fabrica de mașini agricole și se va pune în funcțiune fabrica de poduri. Se vor reconstrui și desvolta fabricile principale constructoare de mașini «Sovromtractor» și «Steagul Roșu», din orașul Stalin, «23 August», «Vulcan» și «Timpuri Noi» din București, «Flamura Roșie» și «Victoria» din Arad.

Metalurgia neferoasă va atinge în 1955 un nivel de 243% față de anul 1950. Se va construi o fabrică metalurgică pentru produsele neferoase și va fi pusă în funcțiune parțial o fabrică de aluminiu. Se va construi o instalație de măcinat talc și una de preparare a grafitului.

În industria chimică producția globală va atinge în anul 1955 un nivel de 264% față de 1950. Se vor construi noi fabrici și se vor desvolta cele existente, astfel că în cursul Planului Cincinal industria noastră chimică va da o serie de produse noi: electrozi pentru siderurgie și industria chimică, magnezită pentru cărămizi refractare, tananți sintetice, noi fo-

luri de coloranți, D.D.T., medicamente (penicilină, antituberculoase, arsenicale, antisifilitice, antiinfecțioase, vitamine, etc.).

În Industria lemnului și a produselor finite din lemn producția globală va atinge un nivel de 153 față de anul 1950. Se vor deschide noul masive forestiere. Se vor construi zece fabrici de prelucrare a lemnului, o fabrică de placaje, o fabrică de mobilă curbată, o fabrică de butoale, o fabrică de lignofol și o fabrică de plăci de fibre de lemn pentru construcții.

În industria celulozei și hârtiei, valoarea producției globale va atinge în anul 1955 un nivel de 188% față de anul 1950. Se va construi un combinat celuloză-hârtie-saci de hârtie și se va începe construirea unui combinat celuloză-hârtie, cu stuf ca materie primă.

Valoarea globală a materialelor de construcție va atinge în anul 1955 un nivel de 27% față de anul 1950. Se vor construi cărămizi, trei fabrici de cărămizi silico-calcare, precum și numeroase fabrici moderne de var, ipsos și produse speciale pentru construcții.

În Industria textilă și a confecțiilor valoarea producției globale va atinge un nivel de 254% față de 1950. Se vor construi 5 stații de egrenat și 11 filaturi pentru bumbac, 12 topitorii de in, 19 topitorii de cânepă și 2 filaturi de fire subțiri de cânepă, 2 fabrici integrate (filatură și țesătorie) și o spălătorie pieptănătorie centrală pentru lână. Deasemenea se va construi un mare combinat de celuloză-fibră-fire artificiale și o fabrică de mătase artificială, etc.

Valoarea producției globale în industria alimentară va atinge un nivel de 319% față de 1950. Se vor construi noi fabrici de amidon și glucoză, de conserve, de lapte praf, etc. Se vor construi noi frigorifere și abatoare.

În industria locală (obiecte casnice, materiale locale de construcții, atelaje, căruțe, unelte, stupi sistematice, etc.), valoarea producției globale va atinge în 1955 un nivel de 288%, iar în cooperatie un nivel de 336% față de anul 1950.

Valoarea producției globale în agricultură va atinge în anul 1955 un nivel de 188% față de 1950, iar în sectorul de Stat un nivel de 219% față de 1950. Se va mări numărul stațiunilor de mașini și tractoare, care vor fi înzestrate cu toate cele necesare. Se va îmbunătăți îngrijirea semănturilor, se va lărgi aplicarea îngrășămintelor naturale. Se va mări suprafața cultivată cu plante furajere, efectivele de animale vor crește și se va da o deosebită atenție îmbunătățirii raselor de animale. Deasemenea se vor executa îmbunătățiri funciare pe o suprafață de 670.000 ha., din care 170.000, ha. îndiguirii și deseării. În silvicultură se vor intensifica lucrările de refacere a pădurilor, se vor consolida prin împădurire râpăle și se vor ameliora 40.000 ha. terenuri degradate.

Ca urmare a creșterii producției industriale și agricole va crește deasemenea și volumul transporturilor pe calea ferată, pe ape și cu autovehiculele, până la 14 miliarde tone-km. în 1955, adică vor ajunge la un nivel de 170% față de 1950. Se vor construi linii ferate noi și se vor dubla din cele existente, însumând un total de 373 km. cale ferată nou construită. Linia Câmpin-Orașul Stalin va fi electrificată. Volumul transporturilor rutiere de Stat va crește și odată cu aceasta parcul de autobuze se va mări cu 22%, iar cel de autocamioane cu 6%. Vor fi modernizate 1.190 km. drumuri și refăcute 10.500 ml. de poduri. Transportul fluvial și mari-

tim va fi folosit pe o scară din ce în ce mai largă. Se vor face amenajări de porturi. Până la sfârșitul cincinalului, canalul Dunăre-Marea Neagră va fi dat în exploatare și odată cu el și porturile Midgidia și Cernavodă. Se vor întocmi proiectele necesare pentru canalul București-Dunăre. Transporturile aeriene de călători și de mărfuri vor fi intensificate și telecomunicația va primi un avânt cum nu a mai cunoscut vreodată.

Toate cele de mai sus tind, în chip natural, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din Republica Populară Română. Dar ridicarea aceasta a nivelului de trai nu trebuie să o considerăm ca ceva care ar veni numai după realizarea primului nostru Plan Cincinal, căci această ridicare a nivelului de trai este prevăzută de însuși Planul Cincinal. Intr'adevăr, ca urmare a creșterii producției și productivității muncii, prețul de cost al producției industriale va scădea pe întreaga industrie de Stat până în anul 1955, cu cel puțin 23% față de 1950. Pe de altă parte Planul prevede desființarea treptată a cartelelor în primii ani ai cincinalului. Masele muncitoare vor avea în 1955 un nivel de trai cu 80% mai ridicat ca în 1950. Salariul mediu în industrie va crește până în 1955 cu 24%, iar munca în acord va ajunge în ultimul an de plan 72%, din totalul orelor lucrate de muncitori în industrie.

Nivelul cultural și de trai al oamenilor muncii va fi și el în 1955 mult superior celui de acum. Planul Cincinal prevede investirea în această perioadă a unei sume de 74 miliarde lei pentru învățământ și cultură, dintre care 40 miliarde numai pentru învățământ. Analfabetismul va fi lichidat în toată țara. Numărul elevilor din școli va crește, iar asistența școlară va avea o mare extindere. Se vor crea centre puternice de cultură: Combinatul Poligrafic «Casa Scânteli», Centrul Cinematografic Buftea, Casa Radiofoniei, Teatrul Național și Opera din București. Se vor amenaja teatre regionale la Constanța, Botoșani, Galați, Satu Mare, Piatra Neamț și se vor înființa teatre mobile pentru activitatea în mediul rural.

Sănătatea publică se va bucura de o deosebită atenție. Pentru nevoile ei în Planul Cincinal se prevede că se vor investi 25 miliarde lei.

În fine grija deosebită pentru oamenii muncii este arătată în Planul Cincinal prin investirea unei sume de 43 milioane lei pentru construire a 2.800.000 m. p., locuințe muncitorești la Reșița, Hunedoara, Baia Mare, Petroșani, Valea Prahovei, Bacău, București și alte centre muncitorești.

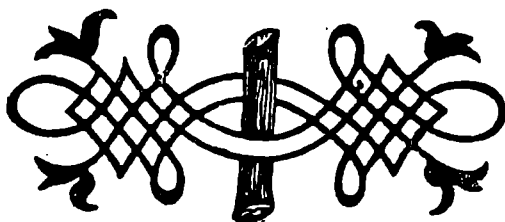
Parcurgând cu vederea Planul Cincinal, din care numai o slabă schiță am expus mai sus, rămâi uimit de măreția realizărilor pe care le propune. Dar, după cum observă ziarul Scântea, din 15 Decembrie 1950 în editorialul său: «Ca o fereastră larg deschisă spre viitor, planul cincinal ne ajută să privim departe, să vedem limpede drumul luminos pe care ne conduce Partidul. Cu ochii minții vedem depe acum fabricile și uzinele nenumărate care vor răsări pe întreg cuprinsul țării, zecile de mii de tractoare care vor brăzda ogoarele întinse ale Patriei noastre; vedem orașele clocotitoare de viață, satele din care întunerecul și sărăcia vor fi isgonite pentru totdeauna; vedem milioane de bărbați, femei și copii, a căror viață va deveni din ce în ce mai veselă, mai îndestulată. Da, cu adevărat minunată este ziua de mâine a Republicii noastre».

Scepticii, chiar și cei mai bine intenționați se vor întreba: este oare cu putință, într'un timp atât de scurt să se realizeze niște lucruri atât de

mari? Să nu uităm, însă, că Planul Cincinal vine după cele două planuri anuale realizate și depășite, cu care ocazie forurile competente au putut verifica și constata un lucru: schimbarea atitudinii față de muncă a muncitorului și a tehnicianului. Intr'o societate capitalistă, cu toate silnicile care s'ar întrebuița, cu toate momelile și premiile care s'ar da, asemenea realizări grandioase nu vor fi cu puțință de realizat într'un timp atât de scurt, pentrucă muncitorul știe că de rezultatul muncii lui se vor bucura numai cei ce-l exploatează. La noi muncitorimea s'a putut convinge însă, că tot ceace se realizează privește binele obșteșe și binefacerile realizărilor obținute se revărsa exclusiv asupra oamenilor muncii. Avântul în muncă, de care s'au arătat cuprinși și înflăcărați muncitorii de pe întinsul țării, cu ocazia împlinirii și depășirii celor două planuri anuale de Stat, este chezașia cea mai sigură că și Planul Cincinal va fi realizat. Avântul acesta și-a găsit expresia în întrecerea socialistă și în această întrecere socialistă sunt chemați astăzi toți muncitorii conștienți din Patria noastră. De acum înainte munca devine și la noi «o chestie de onoare, o chestie de glorie, o chestie de vitejie și eroism».

Biserica noastră Ortodoxă privește cu încredere acest măreț Plan Cincinal și scontează de pe acum rezultatele lui frumoase, care vor însemna ridicarea condițiilor vieții materiale și culturale a oamenilor muncii din țara noastră. Ea înțelege că, pentru ca binefacerile pe care le ținteste Planul Cincinal să se poată revărsa asupra maselor largi ale poporului, este nevoie ca poporul însuși să fie lămurit din vreme asupra lor și să fie convins că realizarea acestui măreț Plan depinde de avântul, însuflețirea și de puterea de muncă a fiecărui cetățean în parte. De aceea, Biserica apelează călduros la slujitorii ei să țină trează în conștiințele credincioșilor imaginea Patriei noastre înfloritoare, pe care își propune să o realizeze Planul Cincinal și, cu timp și fără timp, să îndemne pe toți să se devoteze cu pasiune muncii creiatoare, muncii acesteia care onorează și pe cetățeanul conștient și pe credinciosul adevărat.

SECȚIA CULTURALĂ

RESTAURAREA FUNCȚIUNII DIDACTICE ÎN SF. LITURGHIE

1. PREDICA LITURGICĂ

1. Justificarea predicii. - Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a luat unele hotărâri, în ședința ținută la 5 Octombrie a. c. în privința reglementării funcțiunii didactice a Bisericii, prin predică și catehiză, în sensul ținerii lor în biserici, în cadrul cultului divin¹⁾.

Se știe că prin însăși chemarea sa, Biserica are misiunea de a propovădui Evanghelia în lume, iar Sf. Apostoli și urmașii lor trebuie să aducă la îndeplinire această poruncă a Mântuitorului²⁾. Această latură constituie funcția didactică a Bisericii, învățătorii cuvântului fiind episcopii, preoții și diaconii, ascultătorii fiind credincioșii, iar „școala“ fiind însăși biserica, locașul de închinare.

Două căi mai potrivite a folosit biserica creștină, dela începutul ei pentru a realiza funcția didactică: predică și cateheza.

Mântuitorul a ales predică drept unul dintre cele mai potrivite mijloace de propovăduire. El nu a scris Evanghelia sa, ci a vestit-o lumii; alții au scris-o sub sfântă călăuzire, pentru a se da Bisericii cuvântul lui Dumnezeu și sub această formă vizibilă, concretizată.

Este deci sigur că religia creștină a început a fi răspândită în lume pe calea predicării. Mântuitorul, cel dintâi, a vestit lumii „calea, adevărul și viața“ cea nouă, iar Ucenicii Săi au fost cei dintâi vestitori ai Evangheliei lui Hristos, folosind aceeași cale a predicii. Bineînțeles că această putere de a predica au primit-o dela Mântuitorul, înainte de înălțarea Sa, când le-a zis: „Drept aceea

1. Vezi «Ortodoxia - Revista Patriarhiei Române, Anul II, Nr. 3 pag. 491 și Glasul Bisericii - Revista oficială a Sf. Arhiepiscopiei a Bucureștilor și a Sf. Episcopiei a Buzăului, Anul IX Nr. 9-10 pag. 78-80.

2. Matei. XXVIII. 19.

mergând, învățați toate neamurile, botezându-i pe ei în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, învățându-i să păzească toate câte am poruncit vouă. Și iată Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului" ³⁾

Acest mandat l-au avut deopotrivă toți Apostolii, în virtutea unei misiuni speciale, din partea Mântuitorului: „Iată eu vă trimit pre voi" (Matei X,16, Luca X,3; Ioan XVII,6, X,2*, precum m'a trimis pe mine Tatăl și eu vă trimit pre voi". Iar Sf. Apostol Pavel confirmă: „Cum vor predica, dacă nu se vor trimite?" ⁴⁾ Consecvenți misiunii lor divine, Sfinții Apostoli stăruiau necurmat în rugăciune și în propoveduirea cuvântului ⁵⁾.

Dela Apostoli, oficiul predicatorial a trecut direct la ucenicii lor, episcopii. Astfel Sf. Apostol Pavel scria ucenicului său Timotei: „predică cuvântul, stăruiește asupra lui cu timp și fără timp", ⁶⁾ Tatălui Tit îi da unele îndrumări referitoare la alegerea episcopilor, unde problema predicii se află pe primul plan: „să se țină de cuvântul cel credincios al învățăturii, ca să fie puternic și a învăța cu învățatura cea sănătoasă și pre cel ce grăesc împotriva a-i certa" ⁷⁾.

Făcându-se implinitori acestui imperativ apostolic, episcopii Bisericii creștine, având plenitudinea harului, au purtat de grija propoveduirii cuvântului. Incepând din veacul apostolic această purtare de grijă o aflăm fie dată ca un sfat, fie ca o poruncă. În Constituțiunile apostolice găsim scris: „Să ai grija predicării, episcopo, ca să poți tâlcui la vreme pe toate, ca să poți cu imbelșugare să hrănești poporul cu învățatură multă și cu tâlcuirea legii" ⁸⁾. Pe această temă, Constituțiunile apostolice socotesc că episcopul este „mănuitorul cuvântului" și „dascălul evlaviei", fiind el „gura lui Dumnezeu" ⁹⁾.

Veacurile IV și V au adus o mare înflorire a propoveduirii cuvântului fiind caracterizate prin ivirea marilor figuri predicatoriale, ca Sf. Ambrozie de Mediolan și fericitul Augustin în Apus și Sf. Ioan Hrisostom, Sf. Vasile cel Mare și Sf. Grigorie de Nazians în Răsărit. Nu mai amintim de celelalte nume de sfinți învățători, pre-

3. Matei XXVIII, 19-20.

4. Romani, X, 15.

5. F. Apostolilor, VI, 4, II Tim., I, 11.

6. II Tim. 4, 2.

7. Tit. I, 9.

8. Card. Piatra: Juris eccles. Graec. Hist. et Monumenta (2 vol.), Roma 1864: Constitutiones Sanctorum Apostolorum, I, pa. 134-135.

9. Card. Piatra: Const. SS. Ap. I. 176. (Deși Constituțiunile Sf. Ap. se socotesc că aparțin finelui veacului IV, (cf. J. Tixeront: Précis de Patrologie, p. 281), totuși ele cuprind, în parte chestiuni cu mult mai vechi, transmise din tradiția apostolică.

dicatori și cateheți care au lăsat un neprețuit tezaur de scrieri, ca rod al activității lor în ogorul Bisericii lui Hristos.

Din cele de mai sus rezulta că primul mijloc de propovăduire al creștinismului a fost predica, el constituind o preocupare de competență pentru prepoziții Bisericii, care au dat la iveală capodopere omiletice și renumiți predicatori. Predica a intrat în obligațiile pastorale ale episcopilor în primul rând, apoi și a celorlalți clerici (diaconi, dar mai ales preoților) ca păstori de suflete. Această obligație a căutat să se și legitimeze, întărindu-se prin sfintele canoane. Astfel în canonul 58 apostolic se spune că „episcopul sau preotul nepurtând grijă de cler sau popor și nel învățându-i pe ei buna cinștire de Dumnezeu să se afurisească”¹⁰. Iar în canonul 19 al Sinodului VI ecumenic se hotărăște că „se cuvine ca proeștii bisericilor în toate zilele, dar mai cu deosebire în duminici pre toți clericil și pe popor să-i învețe cuvintele evșeviei, culegând din sfintele scripturi înțelesurile adevărului”¹¹. Aceste prescripțiuni canonice au influențat legiuitrile bisericești mai noi, înscriind în regulamentele de disciplinare a clerului, penalități contra preoților care vor neglija datoria de a predica¹². Dar nu teama de pedeapsă trebuie să fie motorul, ci dragostea de a propovedui Evanghelia către acele suflete care caută mântuirea. Această misiune trebuie implinită, după cuvintele Sf. Apostol Petru: „nu cu sila, ci cu voie bună, după Dumnezeu, nu pentru câștig urât”,¹³ căci „pe dătătorul de bunăvoie iubește Dumnezeu”¹⁴.

Misiunea de predicator este proslăvită cu cuvinte deapururi grăitoare de Sf. Ioan Hrisostom, în cartea sa „Despre preoție”, învederându-o ca pe o incomparabilă cale de propovăduire a adevărilor veșnice, în Iisus Hristos. Ea este asemănată cu știința medicală, dar ca o medicină a sufletelor. „Cuvântul (adică predica) reînălță pe cel căzut, potolește sufletul înfierbântat, retează cea ce prisosește, completează cea ce lipsește și lucrează toate cele ce pun sufletul nostru în stare de desăvârșită sănătate”¹⁵). Și pentru a ajunge la acest rezultat al tămăduirii sufletești „nu este decât un

10. Cf. Pidalionul dela Mănăstirea Neamț, 1844, fol. 53, verso.

11. P. G. CXXXVII, col. 575.

12. Vezi Regulamentul de procedură din anul 1926, art. 30 și Regulamentul de procedură al Inst. discipl., și de judecată ale Bisericii Ortodoxe Române, din anul 1950, la art. 27: «neglijerea și neimplinirea datoriilor de a predica în biserică... se vor considera și pedepsi cu pedeapsă până la transferare».

13. I. Petru 5, 2.

14. II Cor. IX, 7.

15. Sf. Ioan Hrisostom: Despre preoție (trad. de Pr. Aristide Geamănu, Craiova 1941), cartea 4, cap. 3, vezi vers. 395, p. 111.

singur mijloc, o singură cale de vindecare, învățătura prin cuvânt¹⁶⁾.

Cu aceleași gânduri frumoase însufiește pe cel îndreptățit la administrarea cuvântului și Fericitul Augustin, în opera sa: „De doctrina christiana” arătând că predicatorul este un apărător al credinței celei adevărate și un luptător împotriva erorilor, deaceia el trebuie să propovăduiască binele și să abată de la rău folosindu-se de toate mijloacele de convingere¹⁷⁾.

Învățând însemnează că prin calea predicii propovăduim lumii cuvântul și voința lui Dumnezeu și potrivit cuvântului Mântuitorului „cel ce va face și va învăța, acela mare se va chema”¹⁸⁾.

Predica este și va rămâne o datorie sfântă pentru preoțime ca și datorie de a oficia Sf. Liturghie și de a administra Sfințele taine. Predica arată credincioșilor calea binelui, drumul spre dreapta credință, spre faptele bune, îndeamnă la pace și bună-voință între oameni, la unirea tuturor să condamne nedreptatea și să lubească adevărul, îi învață să cunoască viața, faptele și învățăturile Mântuitorului. Ea este busola vieții spirituale a credinciosului.

Dacă Mântuitorul avea puterea și darul de a vorbi fermecător de frumos, fapt care atrăgea în jurul lui mii și mii de ascultători, dintre care unii îl urmau în toate peregrinările lui spre a-l asculta vorbind, cum am putea socoti că ar fi putut predica apostolii, dacă nu tot prin modelul dat de Iisus Domnul nostru, prin modelul predicii însufletite, sincere și concise în conținutul ei. Cum ar fi putut astfel atrage Sf. Apostol Petru cele trei mii de suflete, după prima sa predică (Fapte II, 41). Prin ce mijloc a putut Sf. Ioan Gură de Aur să ajungă atât de vestit în lume, dacă nu prin rostirea atâtor predici și omilii frumoase și pline de farmec¹⁹⁾.

Mare putere are cuvântul lui Dumnezeu asupra omului. „Cum se pogoară ploaia sau zăpada din cer și nu se întoarce până nu adapă pământul și-l face să înverzească și să rodească... așa va fi și cuvântul meu care va ieși din gura mea, nu se va întoarce către mine deșert, până nu va împlini toate câte am vorbit²⁰⁾. El străbate până în adâncul sufletului răscolindu-i puterile, pentru că, „vlu este cuvântul lui Dumnezeu și lucrător și mai ascuțit decât toată sibia ascuțită pe amândouă părțile și străbate până la despărțirea sufletului și a duhului și a mădulărilor și a măduvei și este jude-

16. Idem pag. 110; conf. pr. Petre Vintilescu: Preotul în fața chemării sale de păstor al sufletelor, pag. 266.

17. Cf. Pr. Grig. Cristescu: Activitatea omil. și practică a Fer. Augustin, p. 12.

18. Matei, V, 19.

19. Cf. Econ. Popescu Corniciu: Predica și foloasele ei, București 1911, p. 15.

20. Isala 55, 10, 22.

cător cugetelor și gândurilor lumii²¹⁾. Cuvântul Domnului revarsă în inima credinciosului belșugul darurilor cereștii, ară sufletul înțeles și-l face să rodească, mângâe, îmbărbătează, cârmuește viața sufletească, oprește înfăptuirea gândurilor păcătoase și călăuzește spre o viață virtuoaasă²²⁾. Cu un cuvânt, predica este fermentul de dezvoltare și întărire a credinței, fiindcă „credința vine din predică auzită, iar predica este prin cuvântul lui Hristos²³⁾”.

Iată că măsura luată de Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, prin care se restatornicește obligativitatea de a predica în biserică, în cadrul liturgic, este salutară și se face în spiritul sfintei Scripturi și al tradiției bimilenare a creștinismului. Predica a fost legată de activitatea fără preget a Bisericii conducătoare—clerul—pentru nevoile permanente sufletești ale Bisericii ascultătoare, poporul credincios (fideles).

2) *Locul predicii în cult.* Sfântul Sinod, în hotărîrea luată, a orânduit ca predica să se țină în cadrul liturgic și imediat după citirea Sf. Evanghelii.

Se pun acum câteva probleme pentru lămurire: întâi, dacă nu cumva ar fi mai bine să nu se limiteze predica numai la cadrul liturgic ci să se predice oriunde este nevoie pentru propoveduirea credinței și al doilea, dacă nu ar fi mai bine să se predice după împărtășirea clericilor sau chiar la urma sfintei Liturghii, în loc de a se predica după citirea Sf. Evanghelii. Mai sunt desigur și alte probleme, în legătură cu forma predicii, durata, modul de a predica, cine poate predica ș. a., dar aceste probleme au fost în mare măsură și cu deosebită competență elucidate de specialiști²⁴⁾.

În ceea ce privește prima problemă, este necesar să arătăm că predica creștină și-a avut în decursul veacurilor evoluția ei, depinzând de faptul desfășurării peste veacuri a împărăției lui Dumnezeu, fapt manifestat în trăirea în timp și spațiu a Bisericii lui Hristos. Într'un fel a fost predica Mântuitorului și altfel a Apostolilor. Apoi predica patristică a avut caracteristicile ei, iar predica modernă pe ale ei, adaptându-se fiecare timpului de desfășurare a planului dumnezeesc în lume. Biserica este un organism viu, angrenată în realitățile vieții, fiind obligată a ține seama de aceste realități, nu în măsura de a se înrobi însă de acestea, ci de a desrobi ea aceste realități de acele păcate care ar aduce vătămare sufletelor și ar dăuna idealului mântuirii.

21. Evrei, IV, 12.

22. Cf. Dr. Oreste Tarangul, Regenerarea predicii, 1933, p. 3.

23. Romani, X, 17.

24. Vezi Pr. Prof. Gr. Cristescu, Practică și predicator în vremea noastră, în Studii Teologice, an. II 1950, Martie-Iunie, pp. 137, 157.

~~Predica Mântuitorului a fost didactică în conținut, (intuitivă și concretă ca metoda și populară ca formă²⁵). Caracterul didascalic al predicii Mântuitorului îi corespunde metoda didactică, a cărei notă distinctivă este procedeul economico-pedagogic, prezentând adevărurile gradat, prin exemple vii, concrete și dându-se pe sine însuși ca model viu acelor care le predica: „pildă am dat vouă ca să faceți și voi precum am făcut eu”²⁶). Metoda lui Iisus este practică, direct către inimă și viață. Arborele cunoștinței sădit de El în inimi, este chiar arborele vieții. Nu este viața religioasă fără cunoaștere și nici cunoaștere deplină fără viață. Cine este ucenic al lui trebuie să creadă și să transforme credința în viață. Într-un cuvânt, predicile Mântuitorului sunt adevărate cuvântări populare, cu un limbaj cât mai înțeles și atrăgător, simplitate maximă, claritate, lipsită de frazeologii oratorice, străină de artificii scolastice. Și cu tot aspectul popular al vorbirii Sale, pe înțelesul tuturor, totuși predica Sa nu este domoală sau dulceagă, ci totdeauna austeră și adaptată ascultătorilor²⁷).~~

~~Predica apostolică avea în primul rând un caracter misionar. Oficiul predicatorial al Sf. Apostoli consta din două acțiuni: întâi de a anunța (κηρύσσειν) predică exoterică, mesajul mântuirii către necredincioși (at celor din afară, adică străini de Împărăția lui Dumnezeu: I. Tesal. IV, 10) al doilea de a pregăti penru botez, inițindu-i în doctrina creștină cât și a desăvârși pe aceia care primiseră Evanghelia și se botezaseră (εὐχρίστου) de a-i familiariza din ce în ce mai mult cu doctrina mântuirii sau cu ajutorul cuvântărilor liturgice (omiliile) sau cu alocuții ocazionale (predica esoterică²⁸). Pornind de aici, predica apostolică apare de două feluri: ~~predica misionară~~, pentru răspândirea evangheliei și ~~predica liturgică~~, (esoterică), pentru întărirea credinței la cei ce făceau parte din sânul bisericii.~~

~~Predica patristică nu a făcut altceva decât să continue predica apostolică pe aceste două planuri, cu precumpănirea predicii misionare în perioada de luptă și suferință a primelor trei veacuri și prin înflorirea predicii liturgice (omilia) începând din veacul al IV înainte. De aci încolo predica evoluează mai mult în această ultimă direcție, prin definitivarea ei în cadrul cultului și în legătură cu lecturile biblice din Sf. Liturghie.~~

~~Predica liturgică își are originea în rituaul sinagogii. Mântuitor-~~

25. Cf. Dr. Cornelius Crieg, Omiletica, Torino 1920, p. 15-19.

26. Ioan, XIII, 15.

27. Cf. Dr. Crieg, op. cit., pag. 19.

28. Dr. C. Crieg: op. cit., pag. 22.

rul l'ua parte la adunările sinagogale, în zilele de sabbat, și adeseori obișnuia să la cuvântul și să vorbească, după ce mai întâi citea din lege sau din profeți câte un pasaj. El însuși obișnuia deci să țină alocuțiuni, încadrate în serviciul divin asupra paragrafelor din lege și din profeți, interpretându-le (Targumim) sau lămurindu-le printr'o cuvântare liberă, (Midraschim), așa cum ne relatează Sf. Evanghelist Luca ²⁹).

Tot astfel au făcut și Sfinții Apostoli, după înălțarea Mântuitorului, omilia creștină avu în cuvântarea explicativă și edificatoare a sinagogii un fel de precedent și a fost introdusă în creștinism prin însăși procedeul personal al Mântuitorului ³⁰.

Serviciul divin al V. Testament a oferit apostoilor și în special Sfântului Apostol Pavel ocaziunea, după exemplul lui Iisus, de a evangheliza, începând cu texte din Vechiul Testament; apoi după separarea comunității creștine de cea iudaică, s'a ajuns ca prin celebrarea sfintei euharistii, să se dea și învățământul necesar tinerei comunități ³¹). În primul caz era propovăduirea pentru convertire ³²; în al doilea, instruirea regulată a comunității creștine, unde aceasta exista deja. Ca urmare, chiar dela începuturile Bisericii creștine săvârșirea Sfintei Liturghii și instruirea poporul creștin apar unite în acelaș loc. Creștinii stăruiau într'u învățătura apostolilor, într'u împărtășire și într'u frângerea pâinii ³³).

Spre deosebire de predica misionară de propagandă, care avea o formă liberă, după diversitatea ascultătorilor (păgani sau iudei) sau după nevoile misionarilor, predica liturgică (omilia) se prezenta ca o predică textuală, legată de lecturile biblice în desfășurarea lor cultuală. Ori față de acest fel de predicare, obișnuit în comunitățile creștine, predica misionară începea să devină o excepție, ce se rostea numai la ocaziuni speciale ³⁴).

Raportându-ne la situația de azi, socotesc că cele două feluri de predici, misionară și liturgică, și-au fiecare timpul și locul său. Având în față mărturiile de necontestat ale trecutului, trebuie să ne călăuzim de spiritul tradiției Bisericii noastre și în viitor. Predica misionară se poate folosi în afară de Biserică și în Biserică mai ales, fie pentru apărarea patrimoniului doctrinar al Ortodoxiei, contra atacurilor pornite din partea sectelor și a eterodocșilor (ca de

29. Luca IV, 16 sq., (cf. Matei, IV, 23; XII, 14, Marcu, VI, 1).

30. Schleiergher: Die historische Entwicklung der predigt in Hinsicht ihrer verschieden formen, — im «Katholik, 1864, p. 43. sq.; cf. Dr. Krieg, op. cit., p. 29.

31. Dr. C. Krieg, op. cit., pag. 29.

32. Idem, Ibidem.

33. Faptele Apostolilor II, 42.

34. F. Apost. XIII, 16. cap. XIV, 1, cap. XVII, 17-44; cap. XVIII, 4.

exemplu contra Vaticanului și a consiliului Ecumenic al Bisericilor protestante, oficinile ale imperalismului etc.), fie pentru combaterea relelor sociale: concubinajului, alcoolismului, magismul, spiritismul, vrăjitoria și orice alte superstiții. Dar pentru toate acestea trebuie să folosești acel duh al blândeții și al înțelepciunii, de care vorbește Mântuitorul, precum și duhul păcii. Obiectivul nu e de a învinge, ci de a convinge. Să cauți să convingi pe cel rătăcit, constituind mai întâi tu propoveditor, un exemplu viu, căci dacă vei vorbi numai ca un misionar și nu vei și trăi ca el, nu ai realizat nimic. Predica misionară nu și-a încetat funcția sa, trebuie însă să-și alăbe locul ei bine definit și să nu se confunde cu predica liturgică, de lămurire a sfintei evanghelii, în cadrul liturgic.

Trecând la al doilea punct, în ce timp să rostim predica în desfășurarea sfintei liturghii, este necesar mai întâi să precizăm că atât în epoca apostolică cât și în perioada post—apostolică predica făcea parte integrantă din serviciul liturgic³⁵⁾, care după mărturiile epocilor. Incepea cu o lectură după care urma predica și rugăciunea în comun, apoi săvârșirea sfintei euharistii. În acest sens ne este descris serviciul divin duminical de sfântul Justin Martirul, în Apologia sa³⁶⁾,

Având în față mărturiile trecutului, nu mai rămâne nici o îndoială că predica explicativă, biblică a făcut parte integrantă din cultul liturgic. Fiind așa dar, la începutul ei un element important în sfânta liturghie, predica liturgică (omilia) trebuie restaurată la locul ei primordial, adică după citirea Sfintei Evanghelii. Deaceia măsură Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, de a normaliza ținerea predicii textuale după Sfânta Evanghelie este conformă cu tradiția Bisericii, de două milenii.

Faptul că s'a obișnuit a se ține predicile de unii sfinți slujitori, după sfânta împărtășanie, sau la sfârșitul liturghiei, iar unii s'o omilia cu totul, demonstrează lipsa unei norme precise, restauratoare. Oprirea numai la cult, neglijând misiunea didactică a sacerdotului aduce prejudicii Bisericii lui Hristos, împiedicându-i mersul ei normal spre idealul urmărit: „o turmă și un păstor“ (Ioan X 16) Ogorul lui Hristos este imens, el cuprinde lumea toată, s'a cultivat

35. Cf. Pr. Petre Vintilescu: Liturghiile bizantine privite istoric în structura și rânduiala lor, București 1943, pag. 66-68.

36. Sf. Justin: Apol. I, 67: În ziua numită Duminecă, are loc o adunare a tuturor locuitorilor cetăți și din sate; în acestea se citesc scrierile (memoriile apostolilor) adică evangheliile (cf. capit. 66), sau cărțile profesorilor, cu cucernicie. Sfârșindu-se citirea lectorul sfătuște într-o cuvântare și îndeamnă la imitarea tuturor acestor virtuți. Apoi se ridică toți și se roagă. Apoi cum s'a spus (cap. 66), sfârșindu-se rugăciunea, se aduce pâine, vin și apă; prepozitul rostește rugăciuni fierbinți de mulțumire, la care poporul răspunde «amin». După aceea se face împărtășirea.

însă numai în parte și mai este nevoie de multă trudă din partea aceloră care de bună voie lor s'au angajat ca lucrători în via sa.

Când progresul material cuprinde acum lumea, cum trebuie să stăm noi cu elementul spiritual? Să însoțim progresul, muncind și noi, pe întrecere, acei ce cultivăm în numele lui Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, pacea și buna stare a întregii lumi, să nu lăsăm ogorul spiritualității înțelenit. Să nu ne scape nici un prilej de a ne însuși metodele de pastorație ideală, dar așezate pe temelii reale, preconizate de Mântuitorul și de Sf. Apostoli, însușite de Sf. Părinți ai Bisericii și aplicate sub îndrumarea dascălilor noștri și sub oblăduirea permanentă a Ierarhilor Bisericii noastre ort. române, în frunte cu strălucitul ei Ierarh, Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian. Dacă mai suntem chemați să învățăm, să ne revizuiți cunoștințele și să adoptăm metode de pastorație mai însuflețite, să ne gândim la păstorii din Milet, chemați de Marele Pavel în conferință pastorală, pentru a li se turna în suflet căldura trebuitoare pentru reînsuflețirea devotamentului lor pentru Hristos și turma sa ³⁷).

Fixarea locului predicii în cadrul liturgic este o măsură de unificare, cerută de nevoile pastorale actuale și de revenirea la formele vechi, scripturistice, tradiționale și canonice. Locul predicii a fost cel puțin până în veacul VI „cât a durat disciplina cătehumenatului“ ³⁸) după citirea Sfintei Evanghelii și orice liberă alegere a altui loc, nu este conformă cu izvoarele vechi. Argumentul că predica așezată la începutul Sfintei Liturghii are desavantajul de a nu fi ascultată de prea mulți credincioși, mai ales la orașe, unde poporul obișnuiește a veni ceva mai târziu la biserică, nu are valabilitate. Chiar dacă este așa, prin măsura luată de Sf. Sinod, predica se completează și cu citirea cazariei ³⁹) înainte de chinoie, precum și cu cateheza de la finele sfintei liturghii, așa că ori în ce timp va veni credinciosul în biserică, va auzi un cuvânt de învățătură. Suntem cu totul de acord cu concluziile arătate de un mare liturgist ⁴⁰) în ceea ce privește decadența predicii liturgice în decursul veacurilor și din acestea toate putem deduce și ce remedii să se folosească. Pentru ca predica liturgică să nu cadă ca o piesă neadaptată la atmosfera mistică a liturghiei, față de care reacțiunea asistentilor nu întârzie să se traducă de obicei prin părăsirea s'ujbei, trebuie ca predica să se înfățișeze nu numai con-

37. Fapt. Apost. XX, 17-35.

38. Pr. Petre Vintilescu: Liturghie bizantine... pag. 66.

39. Este vorba aici despre o nouă cazărie, ce se va edita de Institutul Biblic.

40. Pr. Petre Vintilescu, op. cit., pag. 66-68.

diționată de instrucția și pregătirea predicatorului, ci mai ales de personalitatea lui creștină sau profetică⁴¹⁾.

Cela ce este important în problema de față este restatornicirea predicii liturgice (omilia) în funcțiile sale primordiale și fixarea locului ce l-a avut dintru început, adică după citirea Sf. Evanghelii. Căci precum am amintit, modelul predicării imediat după citirea textelor scripturistice ni l-a dat Mântuitorul, care obișnuia să predice în acest fel în sinagogile unde intra, așa cum ne relatează Sf. Luca⁴²⁾ unde se vorbește despre predica ținută de El în sinagoga din Nazaret, predică primită atât de ostii de compatrioții săi! Și Sf. Apostoli au predicat în același mod. Sf. Apostol Pavel a vorbit în sinagoga din Antiohia Pisidiei⁴³⁾ pe când se afla în prima sa călătorie misionară, după ce se citise din lege și din profeți. Chiar și în primele comunități creștine, înființate de apostoli, s'a obișnuit a se predica după citirea scripturii, precum ne relatează faptele Apostolilor⁴⁴⁾ că s'a petrecut la adunarea comunității creștine din Troia „în prima zi a săptămânii” (Duminică) „la frângerea pâinii”. Înainte de frângerea pâinii Pavel vorbind mult, s'a întâmplat ca să cadă tănărul Eutih de la fereastra celui de al treilea etaj și să moară. Pavel l-a înviat și după acela revenind la locul adunării a frânt pâinea, continuând să mai vorbească. De aci și din multe alte mărturii ale primelor veacuri, cum este acela a Sf. Justin Martirul, reiese că predica se ținea în cadrul liturgic și anume imediat după citirea Sf. Evangheliei. Iată deci că prin decizia ce a luat, Sf. Sinod al Bisericii noastre restatornicind în chip uniform, pentru întreaga Patriarhie română, că „după citirea Sf. Evangheliei, preotul sau diaconul de rând rostește imediat predica”⁴⁵⁾, readuce această predică în făgașul ei scripturist și patristic, restaurând-o astfel ca parte integrantă din cult.

II. CATEHIZAREA ÎN BISERICĂ

1. Catehizarea sub aspectul istoric Problema catehizării a preocupat Biserica lui Hristos într-o mare măsură, încă de la începutul ei. Mântuitorul a propovedit Evanghelia Sa pe calea predicii și a catehezel. Și în vechil Testament erau învățători ai legii și profetilor; în sinagogi, care erau locașuri de rugăciune și de adunare religioasă, se făceau lecturi comentate, care aveau și un

41. Idem, Ibidem.

42. Luca, IV, 16, 27.

43. Fapt. Apost., XIII, 14-41.

44. Fapt. Apost., XX, 7-12.

45. «Glasul Bisericii», Anul IX, 9-10, pag. 70.

vădit caracter catehetic. Dar Mântuitorul este adevăratul întemeietor al metodei învăţământului religios ⁴⁶⁾

Acest învăţământ a luat denumirea de catehizare şi înseamnă instrucţia elementară orală a doctrinei Bisericii creştine ⁴⁷⁾. Prin catehizare s'a înţeles întotdeauna învăţătura dată, în general, pîntr'o formă mai concisă, sintetică, celor botezaţi, în antiteză cu introducerea mai profundă în adevărurile creştine διδάσκειν rezervată predicii ⁴⁸⁾.

Metoda didactică a Mântuitorului este mai cu seamă „intuitivă”. Ceea ce metoda modernă ridică acum în slăvi atât de mult, se găseşte în mod abundent în învăţământul lui Iisus ⁴⁹⁾. El foloseşte cu prisosinţă asemănări, parabole, metafore, şi maxime, făcând apel cu preferinţă, la fapte din viaţa reală, la experienţa imediată. El porneşte dela analiză la sinteză, dela particular la general, dela elemente şi părţi la unităţi şi specii.

Mântuitorul învaţa pe oameni ca unul ce avea puterea ⁵⁰⁾ şi cei ce-L ascultau spuneau că „niciodată nu a vorbit cineva ca El” ⁵¹⁾. Parabolele Sale, în special acelea despre împărăţia lui Dumnezeu, ne arată începuturile învăţământului catehetic, deoarece în ele Mântuitorul desfăşoară în cea mai mare simplitate, ceea ce este, cum ia naştere şi cum creşte şi lucrează împărăţia lui Dumnezeu ⁵²⁾.

Metoda Sa proprie este şi aceea de a adapta felul vorbirii Sale după ascultători. Foloseşte nu numai cuvintele ci şi exemplele, dintre care cel mai puternic este El însuşi: „pildă am dat vouă că precum fac eu, să faceţi şi voi asemenea” ⁵³⁾. Mântuitorul foloseşte şi metoda catehizării individuale, atunci când vorbeşte cu femeia samarineancă la puzul lui Iacob (Ioan IV, 1-26) sau cu Nicodem (Ioan III 1-21) precum şi metoda catehizării colective, învăţând pe Apostoli (Matei X, 1-42) sau mulţimile, la predica de pe munte (Matei V, 1-12) sau la înmulţirea pâinilor, când a început să-i înveţe multe lucruri” (Marcu, VI.34).

În ceea ce priveşte lucrarea de catehizare săvârşită de Sf. apostoli, aceasta a avut ca prim scop pregătirea pentru botez, a

46. Cf. Pavanelli e Vigna: *Pedagogia catehistica*, vol. IV, Torino, 1924, pag. 4.

47. Cf. Dr. Cornelius Krieg: *Catehctica*, Torino, 1915, pag. 9. Cuvântul coteheză derivă dela κερύτσειν a vorbi de pe catedră, dela un loc înalt; instruire orală (Luca I, 4), învăţătura. Din l. gr. a trecut în l. lat., născându-se cuvintele «catehizare» «catechumenus», etc. Vezi: Ioan Stefanelli: *Catehctica*, Sibiu 1879, pag. 11-14.

48. I. Stefanelli, *Catehctica*, pag. 13, sq.; comp. Dr. Krieg, *op. cit.*, p. 10.

49. Cf. Pavanelli e Vigna *op. cit.*, pag. 4.

50. Matei, VIII, 29.

51. Ioan, 7, 46.

52. Dr. Krieg, *Catehctica*, pag. 41.

53. Ioan, XIII, 15.

celor chemați în staulul mântuirii. Cateheze baptismale găsim mai ales în Faptele Apostolilor ca de ex. atunci când Sf. Apostol Petru catehizează pe Corneliu Sutașul (Fapt. Apost. X, 1-48 și XI, 14) când Sf. Pavel instruește pe temnicerul din Filipi (Fapte XVI, 26-33) și când diaconul Filip învață pe trimisul împărătesei Etopiei care primește apoi botezul (Fapte VIII, 30-38). Acest fel de a învăța a purtat mai târziu numele de învățământ mistic sau mistagogic⁵⁴).

Metoda didactică a Sf. Apostoli a fost esențialmente intuitivă, pornind de la desfășurarea ideii religioase în istorie și din istorie (istoria biblică și soteriologică) Apostolii, care prin obiectivul lor misionar urmăreau în special propoveduirea cuvântului dumnezeiesc, împlinesc în primul rând rolul de semănători; alții în urma lor se vor ocupa de creșterea grâului duhovnicesc, căci „El a dat pe unii să fie apostoli, pe alții proroci și pe alții binevestitori, pe alții păstori și învățători”⁵⁵).

Cateheza creștină se naște de acum pentru a se dezvolta în veacurile următoare, până la proporția unei școli de înaltă pregătire creștină, cu principii superioare de didactică și metodică elaborate de marii cateheți ai veacului III (Clement Alexandrinul)⁵⁶ și al veacului IV (Sf. Chiril al Ierusalimului)⁵⁷ Sf. Grigorie de Nissa⁵⁸ Augustin⁵⁹ ș. a.).

Disciplina catehumenatului a luat naștere în Biserică fiindcă a corespuns unor nevoi reale în legătură cu primirea în comunitatea creștină a unor elemente atât de deosebite ca structură sufletească, religioasă și culturală, cum erau păgânii și iudeii. Aceasta fie pentru a le desrădăcina din suflete legăturile lor cu vechile lor credințe religioase, practice, culturale, sau superstiții, fie pentru a-i îndruma pe adevărata cale a credinței ferindu-i în acest mod de la căderea în ereziile care mișunau în epoca acela a formării Bisericii creștine. Experiențele veacului apostolic a făcut necesară creșterea treptată a catehumenatului creștin, din momentul când harismele începuseră să dispare, rămânând în vigoare numai didascalia cu menirea specială de a întări în suflete cuvântul lui Dumnezeu, fie la cei ce erau deja creștini, fie la cei ce încă nu erau inițiați (rudes). Prin creșterea catehumenatului, ca instituție anexă a Bise-

54. Cf. Pavanelli e Vigna, *op. cit.*, pag. 6.

55. Efeseni IV, 11, I Corint. XII, 28.

56. Vezi: Sf. Clement Alexandrinul, *Pedagogul*, trad. Dr. N. Ștefănescu, București 1939.

57. Sf. Chiril al Ierusalimului: *Catehezele* (2 vol.) trad. de Pr. D. Fecloru București 1943.

58. Sf. Grigorie de Nissa: *Marele cuvânt catehetic*, în P. G. T. XLV, col. 9-106. traducere în românește de Pr. D. Cristescu și N. Barbu, Buc. 1947.

59. Augustin: *De catechizandis rudibus*, în *Migne*, P. L. t. XL, col. 309, 346.

ricii, cei ce se botezau erau în prealabil luminați asupra credinței și datorilor lor de creștin, învățământul catehetic precedând botezul. Dar după încetarea funcțiunii disciplinei catehumenatului, catehizarea în Biserica creștină nu și-a întrerupt existența sa. Dimpotrivă catehizarea s'a adaptat situațiilor noi, prin care trecea Biserica în decursul timpurilor și potrivit stărilor sociale, culturale, etice și religioase, prin care se manifestau popoarele creștinate și educate în spirit creștin. Dacă s'a desființat catehumenatul s'a creat catehismul, care a avut, mai ales în apus, un rol important în propoveduirea doctrinei creștine și însușirea ei de către credincioșii de toate vârstele.

Din importanta scriere a Fericitului Augustin, intitulată; „De catechizandis rudibus” desprindem multe principii folosite și azi, cu ajutorul cărora Biserica poate să ajungă la bune rezultate în desfășurarea programului său didactic. Este vorba acolo de modul cum se anunță unui necreștin, care vrea să se boteze, că învățăturile Bisericii creștine sunt cu totul superioare altor credințe religioase și că prin însușirea lor el va merge pe calea mântuirii. Deși cateheza lui Augustin era o cateheză rituală, încadrată în ritualul de inițiere și ca atare avea forma unei lecții unice și privind în mod general întregul aspect istoric al operei soteriologice în lume și prin aceasta o astfel de cateheză nu poate fi confundată cu catehezele așezate pe lecțiuni, urmărind în mod mai analitic lămurirea unor elemente de credință, cum apar catehezele Sf. Chiril al Ierusalimului, totuși principiile ținerii unei cateheze, incluse în cartea lui Augustin, au încă valoare reală și actuală.

2. Catehizarea și cultul. Pentru a nu părea cuiva ca inovație orânduirea Sf. Sinod de a se ține catehizarea în biserică și anume după Sf. Liturghie, este necesar să arătăm că dela începutul creștinismului catehizarea căpătase caracter ritual prin faptul că ea premergea actului botezului. În veacul apostolic nu era atât de așteptat cu cei ce vroiau să se facă creștini. Nu este vorba ca atunci lucrarea harului era mai puternică, fiind nevoie de înjghebarea comunității de credință, a Bisericii. Mai ales în cece privește primirea evreilor la creștinism prin predica apostolilor, se poate socoti că acestora nu era nevoie să li se dea atât de multă învățătură, fiindcă erau cunoscători ai Vechiului Testament, iar în profeti se afla toată credința despre Mesia și învățătura despre El. O primă condiție era acceptarea noii credințe și completarea vechii învățături cu cea nouă, ieșită de altfel din hotarele patriei lor și dela cel trimis mai întâi pentru poporul lor. Dar mai greu era cu păgânii. Aceștia erau atât de departe de adevărul dumnezeesc, încât pentru

ei mai ales s'a simțit nevoia în primele veacuri să se creeze catehumenatul, care ținea trei ani și chiar mai mult. Desigur în acest timp și cei veniți din iudaism trebuiau să treacă prin catehumenat dat fiind și unele adversități ce se iscașeră între creștini și iudei, cât și din pricină că cele mai multe erezii prindeau teren pe tema unuia amestec doctrinar între cele două religii.

Catehezele se țineau în biserică. Din cuprinsul procatehezelor Sf. Kiril al Ierusalimului se constată aceasta: „Cnlar dacă biserica a fost incuțată și voi toți sunteți înăuntru, totuși cel de aci să fie în ordine⁶⁰). Apoi rândulala Sf. Botez arată clar până astăzi, că începând cu candidatul la inițierea în catehumenat, până la cel ce terminând catehumenatul primeau botezul, catehizarea li se făcea în biserică. Astfel trebuie interpretate rugăciunile catehetice din Moltefelnic, dela primirea evreilor și păgânilor la creștinism, care sunt foarte vechi și care demonstrează că lucrarea de catehizare se făcea în biserică.

În împrejurările actuale, când biserica este chemată să-și conformeze metodele sale de acțiune, nu se putea ca Sf. Sinod să nu vie cu reglementarea funcțiunii didactice a Bisericii. Desigur că vorbind de catehizare ieri înțelegeam lucrarea aceasta mai mult ca o pedagogie creștină, ca un sistem de educație și instrucție religioasă a copiilor și tineretului, lăsată în primul rând în mâinile catehetilor, profesori de religie.

Nu putem aprecia just care a fost contribuția acestui sistem catehetic, dar se poate spune și că el avea vadită tendința spre independență față de Biserică, dacă nu doctrinară, atunci măcar funcțională. Carierismul profesional tindea la un spirit de independență față de autoritatea canonică. De aceea am avut atâtea diferențieri de metode, pentru că ele erau elaborate din interese personale, de evidențierea meritelor științifice ale unora, fiind de multe ori însoțite și de editări de manuale școlare (catehisme) prin care se urmărea partea pecuniară mai mult. Acum când Biserica nu mai are nici un aport dela foștii cateheti deoarece învățământul a devenit laic, catehizarea urmează a-și continua drumul ei bimilenar, în Biserică și cu ajutorul clerului ei. Sf. Sinod a câștigat din partea Operatului Guvern acest drept, întemeiat pe libertatea de conștiință a tuturor cetățenilor, de a se putea ocupa de formarea sufletească a credincioșilor Bisericii ortodoxe române. Se leagă acum firul catehumenatului vechi cu catehizarea cea nouă, făcută în spiritul inalterabil al desăvârșitelor ortodoxii. Iar pentru unele nelămuriri, în ceea ce privește timpul și

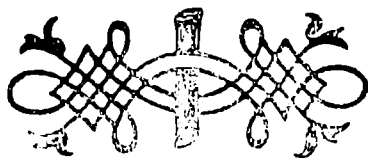
60. Sf. Kiril al Ierusalimului, Catehezele (trad. Pr. Fecloru, vol. 1 p. 50).

modul cum trebuie făcută catehizarea, avem la îndemână studiile⁶¹⁾ specialiștilor noștri în probleme catehetice, care le-au elucidat cu înaltă competență pe baza mărturiilor patristice.

În mod practic însă, la obiecțiunile ce s'ar face că adăogarea catehezei la sfârșitul serviciului liturgic duminical ar aglomera prea mult slujba, mai ales la unele biserici aglomerate de servicii religioase ca botezuri, cununii etc., nu avem de cât să ne călăuzim de principiile catehetice ale fericitului Augustin, care a învățat pe diaconul Deogratias că dacă i se pare că este prea mare cateheza ce i-a dat-o ca model, îl formulează și o alta mai scurtă, ca s'o folosească atunci când socotește că nu are timpul necesar să vorbească mai mult; „licet ea tibi dicere brevius... si longus tibi videtur iste sermo“...⁶²⁾. Cea ce este principal e faptul de a catehiza, ca și de a predica. Să împlinim toate acestea nu cu silnicie ci cu bucurie (ut gaudens quisque catechizet) „căci pe dătătorul de bună voie îl iubește Dumnezeu“⁶³⁾.

Și ca încheiere, să nu lipsească n'înăuntru grija de a constitui el însuși un exemplu viu al celor ce învață, precum ne arată atât de puternic Sf. Apostol Pavel: „Întru toate arătându-te pre tine pildă de fapte bune, dovedind în învățătură: nestricăciune, cinste“⁶⁴⁾.

Preot Dr. VASILE GREGORIAN
Biserica Pitar Moș

61. Vezi prof. Bulacu: Catehizarea în Biserică, în Rev. Glasul Bisericii, 1948, Nr. 11-12, p. 33-334 și în Studii Teologice, nr. 7-18 seria II, 1949: Principiile catehezei și personalitatea catehetului.

62. Fer. Augustin: De Cathchizandis rudibus, cap. 11 (în ediția lui Sisto Colombo, Torino, 1936, pag. 70).

63. II Corinteni, IX, 7.

64. Tit, II, 7.

PREDICA LA DUMINECA DINAINTEA NAȘTERII DOMNULUI CUVÂNT DESPRE CARTEA NEAMULUI LUI IISUS HRISTOS

FRAȚI CREȘTINI,

În Dumineca dinaintea Nașterii Domnului, pe care o prăznuim astăzi, toți creștinii ortodocși ascultă cu evlavie la Sfânta Liturghie, o pericopă biblică, despre cartea neamului lui Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu, și despre nașterea Sa minunată din Prea Sfânta și Pururea Fecioara Maria. Această pericopă biblică se află în întregime în capitolul întâi din Sfânta Evanghelie după Matei, din Scriptura Noului Testament. Prin conținutul și caracterul ei aparte, ea se deosebește profund de toate pericopele evanghelice rânduite de Sfinții Părinți ca să fie citite cu solemnitate la Sfânta Liturghie din celelalte Duminici și sărbători de peste an.

După cum ați observat, pericopa citită la Sfânta Evanghelie de astăzi se împarte în două. În prima parte, ea cuprinde patruzeci și două de nume: numele strămoșilor după trup ai Domnului Iisus Hristos, grupate în trei serii de câte patrușprezece neamuri. Prima serie se începe cu Avraam, strămoșul poporului evreu și se încheie cu David împăratul; a doua serie se deschide cu numele lui David și se încheie cu strămutarea Evreilor în captivitatea din Babilon; a treia serie ține dela strămutarea Evreilor în Babilon până la dreptul Iosif, logodnicul Sfintei Fecioare Maria, din care s'a născut, prin adumbrirea Sfântului Duh, Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii.

Pentru oricare dintre noi, cei care ne-am dat silința să venim la vremea cuvenită la sfânta slujbă și am ascultat cu luare aminte citirea acestei dumnezeiești Evanghelii, ultima parte a pericopei biblice de astăzi este ușor de înțeles și de tâlcuit. Ea ne aduce aminte de sfințenia morală a dreptului Iosif, logodnicul Sfintei Fecioare, și de fecioria cea prea curată a Maicii Domnului, și ne hrănește credința nestrămutată în nașterea minunată a Domnului nostru Iisus Hristos, învățându-ne, după adevăr, că El nu s'a zămislit, ca ceilalți oameni, din poftă trupească, ci s'a întrupat dela Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și s'a făcut om fără întinarea păcatului strămoșesc, ca toți cei născuți în chip firesc din femeie.

Câți dintre noi înțeleg însă cu ușurință și deplin, tâlcul cel dumnezeiesc al arborelui genealogic al Mântuitorului? Câți ar putea răspunde la întrebarea: Pentru ce s'au citit astăzi, din Evanghelia zilei, atâtea și

atâtea nume din Vechiul Testament? Cine ne-ar putea tâlcui fără studii teologice aprofundate, însemnarea cuvintelor evanghelistului Matei, dela începutul primului capitol al Evangheliei sale? Oare nu era mai potrivit ca în locul acestei pericope, pe care unii o invoacă în sprijinul naționalismului, să se fi citit mai degrabă o Evanghelic de învățătură pentru pregătirea trupească și sufletească a credincioșilor, în vederea marelui praznic al Nașterii Mântuitorului?

Iată, iubiiții mei frați, cum gândesc uneori aceia care nu cunosc adâncul înțelepciunii dumnezeiești din Sfânta Scriptură și nu-și dau toată silința să-i pătrundă, cu credință și cu evlavie, înțelesul cel dătător de viață și de lumină. Iată cum gândesc, uneori, aceia care nu cunosc înțelepciunea cu care Sfinții Părinți au întocmit calendarul bisericesc și rânduiala sfintelor slujbe din fiecare Duminică și sărbătoare.

Pentru noi cei cari ne hrănim credința din Sfânta Scriptură și din Sfânta Tradiție, niciun cuvânt din Sfintele Evanghelii și din sfintele slujbe nu este însă de prisos sau fără tâlc. Din Evanghelia citită astăzi, la Sfânta Liturghie, noi înțelegem așa dar că Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu s'a întrupat, făcându-se om, asemenea nouă, iar spița neamului Său după trup pleacă dela Sfânta Fecioară Maria și ajunge la Zorobabel, la David și la Avraam, părintele poporului ales, iar prin Avraam la Adam, la Dumnezeu Tatăl, cum completează Sf. Luca în capitolul al treilea din Evanghelia sa. După învățătura Sfințelor Evanghelii, toate popoarele de pe pământ se trag, prin urmare, din aceiași temelie creată de Dumnezeu și ca atare, toți oamenii sunt fii ai aceluiași Părinte Ceresc și frați între dânsii.

Din Evanghelia citită astăzi noi înțelegem deasemenea că în Iisus Hristos s'au împlinit cu adevărat toate făgăduințele făcute de Dumnezeu lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, când le-a promis că din seminția lui Iuda le va trimite un Mântuitor, care va surpa stăpânirea păcatului și va aduce în lume împărăția harului, a dreptății și a păcii universale între oameni și popoare. Din Evanghelia citită la Sfânta Liturghie de astăzi noi învățăm deci că istoria lumii se începe în grădina minunată a paradisului, pe care primii oameni l-au pierdut din cauza călcării poruncii Ziditorului, dar pe care l-au redobândit cu prisosință, prin har, creștinii care urmează pe Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel întrupat, pentru a ne reda iarăși fericirea după care aspiră fără încetare sufletul nostru.

Deaceea gândul nostru se îndreaptă astăzi spre cele dumnezeiești din Vechiul Testament, iar inima noastră se urcă la Noe Patriarhul, amintindu-ne că Dumnezeu pedepsește fără cruțare idolatria, desfrâul, așuprirea și nedreptatea și evocându-ne amintirea tuturor căderilor și a tuturor durerilor încercate de urmașii lui Adam în decursul sbuciumatei istorii a neamului omenească de totdeauna și de pretutindeni.

Spița neamului lui Iisus Hristos, Domnul nostru, este astfel una dintre cele mai instructive pagini din Sfânta Scriptură. Ea ne aduce aminte de împăratul și prorocul David, autorul minunaților psalmi din cartea ce-i poartă numele, de dreptul împărat Solomon, autorul cărții Proverbelor și al Ecclesiastului, de Zorobabel, reziditul Templului din Ierusalim și de Iosif, ocrotitorul Sfintei Fecioare și al Pruncului Iisus, atâtea figuri eroice și sfinte, pe care cărțile Pentateuhului, ale Croniclelor și cele-

lalte cărți ale Vechiului și Noului Testament ni le dau ca pilde vrednice de urmat, în lupta creștină împotriva înmulțirii păcatului și a răului în lume. Sunt nume celebre, care s'au învrednicit a fi înscrise în primele rânduri ale Noului Testament, pentru că cei ce l-au purtat au știut să păstreze și să trăsmită din neam în neam credința cea adevărată într'un singur Dumnezeu și nădejdea neclintită că El își va îndeplini făgăduința de a trimite lumii un Mântuitor, așa cum mângâiasse pe primii oameni, pe patriarhi și pe toți proorocii și dreptii Legii celei vechi.

Pomenirea atâtor nume și persoane în sfânta evanghelie ne învață așa dar că Mântuitorul, care s'a întrupat și s'a răstignit pentru mântuirea tuturor oamenilor, aparține după trup unei familii regale: familia lui David din tribul lui Iuda și unui neam ales: neamul lui Avraam. Ea ne învață însă că neamul acesta nu se deosebește cu nimic din punct de vedere trupesc sau natural de celelalte persoane ale lumii, căci Sfântul Luca în genealogia înscrisă în capitolul al treilea din evanghelia sa, ne arată că toate popoarele și toți oamenii se trag din același protopărinte: Adam, făptura lui Dumnezeu. Genealogia Mântuitorului și accentul pus de Biserica creștină pe valoarea istorică a acestei genealogii arată, desigur, că fiecare popor este dator să-și cunoască și să-și cinstească strămoșii și trecutul.

Evanghelia este însă împotriva rasismului și a oricărei discriminări rasiale între oameni și popor. Pericopa biblică de astăzi ne arată, în această privință, că în spița neamului Mântuitorului n'au intrat numai evreii după sânge ci și vlăstare ale altor neamuri și popoare. Ea ne spune, de pildă, că mama lui Obed, bunicul lui David a fost Rut, moabita, că Rahav și Tamar erau cananeence, iar Bat-Seba era heteană. Prin amintirea acestor femei de alt neam de cât cel evreesc, Biserica ne învață că Iisus Hristos, urmașul după trup al atâtor strămoși, a întemeiat în lume o împărăție universală: Biserica, în care intră cu drepturi egale toate popoarele lumii și în care nu se face nici o deosebire de neam sau de rasă. Ura de neam, ura de rasă, și șovinismul sectarist sunt așa, dar osândite cu asprime de Mântuitorul.

Universalismul creștin are însă, după evanghelia sfântă pe care am ascultat-o astăzi și alt caracter, tot atât de însemnat. În lista strămoșilor după trup ai Mântuitorului nu intră numai drepti, ci și oameni care s'au întinat cândva de păcat, spălându-se apoi prin pocăință și îndreptare. După cum ați văzut în cartea neamului lui Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, sfântul Evanghelist Matei notează două femei celebre: pe Tamar incestuoasă și pe Rahab curtezana, care și-au curățit sufletul și trupul de păcat prin lacrimile ferbinti ale pocăinței sincere și care prin virtute s'au învrednicit după acela să devină una mama lui Vooz, iar cealaltă mama lui Solomon împăratul. Din pomenirea lor în cartea sfântă învățăm prin urmare că Biserica lui Hristos primește cu dragoste la sânul ei nu numai pe cei drepti, ci și pe cei păcătoși, dacă aceștia se pocăiesc din inimă și urmează cu dragoste pe Domnul. Așa cum ne învață sfintele evanghelii în atâtea parabole minunate și cum vedem în pilda vieții lui Zaheu vameșul, a Mariei Magdalena și a altor chipuri din Noul Testament, creștinismul prețuiește într'adevăr renașterea morală a fiilor săi și face din orice păcătos convertit un vrednic moștenitor al împărăției cerurilor și al harului celui dumnezeesc și dătător de viață veșnică.

Alături și în contrast cu aceste nume, evanghelia de astăzi ne pune înaintea minții și inimii, chipul cel prea curat al Sfintei Fecioare și ne învață că, întrupându-se fără păcat dintr'o mamă sfântă, Mântuitorul a șters păcatele oamenilor prin descendența celor păcătoase și a luat asupra sa firea tuturor popoarelor, prin descendența celor de alt neam.

Contrar apoi obiceiului celor vechi, care nu admiteau a fi introduse în genealogii și numele femeilor, sfânta evanghelie de astăzi pomeneste, precum am văzut, între strămoșii trupești ai Mântuitorului, cinci femei: Tamar, din care s'a născut Zara, Rahab, din care s'a născut Vooz, Bat-Seba, din care s'a născut Obed și Sfânta Fecioară Maria, din care s'a născut Iisus Hristos Mântuitorul lumii. Pomenirea femeilor într'o genealogie, care constituie o abatere dela obiceiul vremii, ne arată că din punct de vedere religios și social, femeia în creștinism este egală cu bărbatul și că starea de inferioritate, uneori egală cu sclavia, a femeii din antichitate, avea să ia sfârșit odată cu răspândirea evangheliei în lume. Să nu uităm că Sfintele Evanghelii și scrierile apostolice ne poruncesc să redăm femeii demnitatea ei morală, religioasă și socială și să-i asigurăm totdeauna deplina egalitate de drepturi cu bărbatul. Deaceia Noul Testament ne descrie portrete pilduitoare ca acela al Elisabetei, al Anei, al Martei, al Mariei, și al atâtor alte femei, dela văduva asuprită și săracă ce-și căuta drahma perdută din parabolă până la femeile mironosițe, toate modele proeminente de virtute și de sfințenie pentru întreaga istorie a Bisericii creștine.

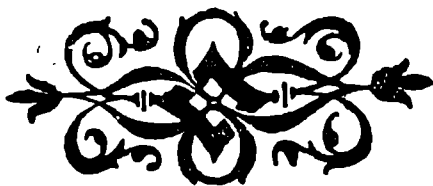
Pe lângă această nesecată bogăție de învățături duhovnicești și sociale, cartea neamului lui Iisus Hristos are și o deosebit de mare însemnătate istorică. Ea este un document al veacului, întâi pentru dovedirea existenței istorice a persoanei și activității Mântuitorului. Așa cum ni se spune adesea în cele patru evanghelii canonice, Mântuitorul nostru Iisus Hristos s'a arătat în public ca Fiul Mariei din Nazaret, iar verii și verișoarele lui erau bine cunoscuți de contemporanii săi din Iudeia și mai ales din Galileia, care-l urmau și-i ascultau învățătura. Istoricul vechi Eusebiu de Cezareia, reproducând un text dintr'o scriere a lui Hegezipe, ne spune că împăratul Domițian, care a condus imperiul Roman între anii 80 și 96, a auzit despre împărăția lui Hristos, pe care o așteptau creștinii. Nefiind creștin, el n'a înțeles caracterul duhovnicesc al acestei împărății și s'a temut ca nu cumva urmașii lui Iisus Hristos Nazarineanul să-i ia domnia. Deaceia el a poruncit să i se aducă la Roma o persoană din neamul Mântuitorului, spre a-și face personal o idee despre posibilitățile acestei familii din Palestina de a-i primejdui tronul. I s'a adus atunci pe Iuda, una din rudele Domnului după trup. Acesta era însă departe de a avea o înfățișare regală și de a purta un chip dornic de stăpânire lumească. Iuda purta hainelc obișnuite de lucru, avea mâinile bătătorite de muncă și chipul modest de plugar sărac. Asemenea primilor creștini din Iudeia și din Galileia și asemenea adevăraților creștini de totdeauna și de pretutindeni, Iuda, strănepotul dreptului Iosif, logodnicul Sfintei Fecioare, nu avea deci nimic din înfățișarea trufașă și amenințătoare a bărbaților din familiile nobile care aspirau la tronul imperial. Prin modestia sa exterioară și prin graiul său binefăcător, el amintea bunătatea sufletească pe care o cere Domnul tuturor veacurilor Săi, cărora le-a poruncit să fie blânzi și smeriți cu inima,

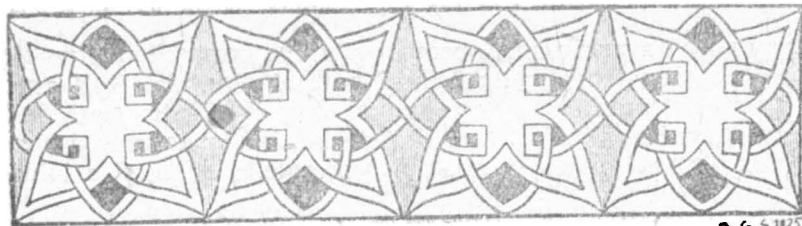
să câştige existenţa prin muncă proprie şi să se iubească unii pe alţii ca fraţii. Prin aceste virtuţi urmasul după trup al dreptului Iosif arată lui Domiţian persecutorul Bisericii creştine, că împărăţia întemeiată de Mântuitorul, are caracter religios, căci ea este împărăţia harului şi a adevărului, a dreptăţii şi a păcii, a sfinţeniei morale, a păcii şi a iubirii de oameni.

Acesta este fraţi creştini, înţelesul pericopei evanghelice de astăzi, care ne aminteşte spiţa neamului lui Iisus Hristos. Să reflectăm cu toată luarea aminte asupra ei şi să dovedim prin credinţă şi prin faptele noastre zilnice, că suntem vrednici a ne numi ucenicii lui Hristos şi a râvni după împărăţia sa cea veşnică. Să ne cinstim moşii şi strămoşii, aducându-ne aminte de ei şi să ne rugăm pentru odihna sufletelor lor, pomenindu-i aşa cum ne porunceşte Biserica. Să ne iubim din inimă Patria, scumpa noastră Republică Populară, pentru care s'au străduit înaintaşii noştri şi pentru care munceşte cu drag întregul popor şi să facem din această iubire de Patrie prinos de jertfă pentru pacea lumii, pentru eliberarea de asuprire şi înfrăţirea tuturor popoarelor. Să cinstim sentimentele patriotice ale fiecărui popor, aducându-ne aminte că genealogia Mântuitorului este simbolul universalismului creştin. Să redăm femeii cinstea şi misiunea care i se cuvine după lege şi dreptate. Să aducem la pocăinţă şi la îndreptare pe cei rătăciţi, aducându-ne aminte că în cartea neamului lui Iisus Hristos s'au învrednicit a intra atâtea femei convertite şi atâţia bărbaţi care s'au nevoit pentru înfrângerea păcatului. Să ne învrednicim, prin post, rugăciune şi viaţă cât mai curată a ne împărtăşi cu trupul şi sângele Domnului, intrând astfel şi noi în comuniune directă cu El şi numărându-ne prin har, credinţă şi fapte bune, în neamul Lui cel prea sfânt. Numai aşa vom întâmpina creştineşte praznicul cel luminat al Naşterii Sale, cum şi în restul vieţii noastre. Amin.

Diaconul I. N. NICOLAESCU

Prof. de N. Testament la Inst. Teologic din Bucureşti

D. G. S1125

MODALITATEA PRACTICĂ A CUVÂNTĂRILOR CATEHETICE

Catehizarea a fost preocuparea de căpetenie a Bisericii Ortodoxe. Credincioasă imperativului misionar și pastoral, cuprins în cuvintele Mântuitorului: «drept aceia mergân învățați»... (Matei 29, 19), Biserica Ortodoxă și-a îndrumat în totdeauna pe păstorii săi sufletești să ducă turma la apa cea vie a izvorului învățaturii dumnezeiești. Scopul învățaturii este promovarea credinței, iar «credința vine din învățătură» (Romani X, 17).

În decursul veacurilor Biserica lui Hristos și-a acomodat metodele sale de semănare a cuvântului lui Dumnezeu în suflete, după diferitele exigențe și situațiuni de fapt, externe și interne. Externe, atunci când au fost cauze din afară care au determinat o adoptare de metodă proprie situației de fapt care se impunea, ca de exemplu într'un fel se făcea catehizarea în primele trei veacuri, în catacombe și altfel în veacul al XX-lea, după dezvoltarea învățământului religios. Interne, sunt acele cauze care s'au creiat în legătură cu frământările structurale ale Bisericii, fie prin ivirea ereziilor, care obligau Biserica să lămurească pe credincioși în adevărurile dogmatice și să respingă erezia, fie prin ivirea sectelor sau diferitelor curente religioase, care necesitau o luare de poziție, atât prin stăvilirea prozelitismului, cât și pentru combaterea erorilor de credință.

Un alt aspect capătă problema aceasta dacă o privim din punct de vedere confesional. Cele trei mari confesiuni creștine: ortodoxii, catolicii și protestanții au adoptat metode diferențiate între ele, conformându-se fiecare specificului doctrinal și organizatoric. Protestantismul și sectele neoprotestante pun accentul pe învățământul biblic, în chip, exclusiv. Obiectivul catehizării este cunoașterea temeinică a Bibliei, dar printr'o exagerată accentuare, s'a ajuns la o cunoaștere formală, textuală, cu unicul obiectiv de utilizarea textelor în apărarea cauzei lor doctrinale, deviate dela adevăr. În ceia ce privește catolicismul, acesta a dezvoltat catehismul, dar un catehism prelucrat continuu după indicațiile papilor, cari au denaturat adevărurile de credință, mai ales în ceia ce privește Sfânta Tradițiune, obiectând că Biserica Romei ar fi prima dintre toate Bisericile, iar Papa este reprezentantul lui Hristos. Deaceia catehismul catolic poartă caracteristica exclusivismului religios și al intoleranței.

Biserica Ortodoxă, credincioasă păstrării adevăratei credințe creștine, înbinând perfect și armonic Sfânta Scriptură cu Sfânta Tradițiune, a urmărit în lucrarea sa de catehizare acest țel, împlinindu-l în decursul veacurilor și în diferitele ei Biserici componente, cu un tact și cu o înțelepciune desăvârșită.

Organul care a asigurat unitatea de credință ortodoxă a fost Sinodul ecumenic; iar în prezent, Sinoadele locale (naționale) și conferințele religioase interortodoxe. Prin cele 7 sinoade, Biserica Ortodoxă și-a statornicit punctele de credință cele mai importante, iar adevărurile acestea de credință, formulate în primul rând în Simbolul Niceo-Constantinopolitan, au constituit totdeauna baza catehizării ortodoxe.

Itată deci, ~~dece când vorbim acum de o catehizare îndrumată de Biserica exclusiv, trebuie să înțelegem o întoarcere la programul și metoda Tradițiunii ortodoxe. Programul acesta trebuie să fie așezat pe temeiul simbolului credinței, iar ca metodă, una singură: îmbisericierea. Scopul învățământului catehetic este de a forma buni credincioși, adevărați traitori în Biserica lui Hristos, în adevărurile lui religioase și morale. Acesta este obiectivul principal, pe lângă care este și acela de a forma, în același timp, din fiii Bisericii și buni și leali cetățeni ai Statului nostru.~~

Dacă Sf. Sinod al Bisericii noastre a orânduit ca să se facă catehizarea de către preoți în fiecare Duminecă, în biserici, după terminarea serviciului divin, socotim că s'ar putea alcătui un program de catehizare, bazat pe următoarele elemente:

1. Până la alcătuirea unui catehism oficial al Sfântului Sinod, să se folosească catehismul pe care preoții îl au la îndemână.

2. Catehizarea să se facă pentru toți credincioșii îndeobște fără distincție între copii, tineri și maturi. Mântuitorul nu a predat învățământul său divin, pe vârste sau pe categorii. Este drept că El a admis ca să fie ascultat când vorbea și de copii: «Lăsați copii să vină la Mine și nu-i opriți» (Mat. X, 14), cea ce arată dragostea Lui pentru copii; dar din această nu arată că ar fi dat îndrumarea ca învățătura Evangheliei Sale să le fie predată special acestora.

3. Catehezele să fie predate după un plan, dar acest fapt să nu apară în ochii ascultătorilor. Planul să nu fie complicat, ci simplu, respectându-se treptele formale clasice: introducere, tratare, aplicare și încheiere.

4. Până la apariția catehismului oficial, s'ar putea începe o catehizare uniformă, pe tot cuprinsul Bisericii Ortodoxe Române, după cum urmează pentru anul 1951:

a) Incepând cu Duminecă 7 Ianuarie și până la 11 Martie, în zece dumineci consecutive să se facă zece cateheze despre Decalog, luându-se fiecare poruncă în parte. Inceperea ciclului acesta despre Credință ar da precădere Decalogului, întrucât el rezumă toată doctrina morală și dogmatică a vechiului Testament.

b) De Duminecă 18 Martie înainte, să se înceapă ciclul Simbolului credinței, timpul coincidând cu postul mare, când odinioară se făcea catehizarea celor ce se pregăteau pentru botez, prin explicarea Simbolului. (Catehezele Sf. Ciril al Ierusalimului). Se va face în fiecare Duminecă câte un articol din Simbol, până la art. IX, despre Biserica. La acesta se va insista mai mult, în timp de șase lecțiuni, privindu-se noțiunea de Biserica din punct de vedere teologic și liturgic. Se începe cu sensul teologic: Biserica societatea creștinilor; diferențele confesionale. Apoi: «Biserica și problema mântuirii», sau «Mântuirea prin Biserica». În sfârșit «Biserica Ortodoxă și organizarea ei. Poruncile morale ale Bisericii».

Continuându-se cu sensul liturgic al Bisericii, se vor face următoarele explicații: 1. Biserica, locaș de închinare; forma ei, obiecte de cult, pictura și arta bisericească. 2. Biserica și cultul divin: muzica și cântarea bisericească. 3. Explicarea Sfintei Liturghii, în două cateheze, cel puțin.

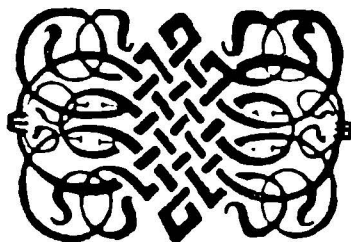
c) La articolul X din Simbol, despre Botez se va insista printr'un număr de 5 cateheze duminicale, explicându-se toate Tainele Bisericii Ortodoxe.

d) În sfârșit, articolul XI despre Invierea morților și art. XII despre viața viitoare, vor ocupa fiecare câte o cateheză.

e) Se începe apoi ciclul învățăturilor morale, până la finele anului, alcătuit din 10 până la 15 cateheze duminicale, începându-se cu una până la două cateheze despre păcate, două-trei cateheze despre cele trei virtuți teologice, două cateheze despre fericiri, o cateheză despre post, una despre rugăciune și continuându-se, ca un corolar, cu 7 cateheze despre rugăciunea «Tatăl nostru».

Cel mai bun manual de consultat, până la apariția catehismului Sfântului Sinod rămâne tot Mărturisirea Ortodoxă.

Secția Culturală

INSEMNARI — FAPTE ȘI INDEMNURI

Hirotonirea întru Arhiereu și investi- rea noului Episcop al Românilor orto- docși din America de Nord și de Sud.

În luna Noembrie 1950, s'a săvârșit în țara noastră tunderea în monahism, hirotonirea întru arhiereu și investitura noului episcop al românilor ortodocși din cele două Americi. Noul păstor al românilor ortodocși de peste ocean este fostul preot Andrei Moldovan, care a desfășurat, vreme de peste 25 ani, o intensă activitate pastorală, atât ca preot de parohie, cât și în calitate de secretar al Episcopiei Ortodoxe Române din America.

Ales episcop în toamna anului 1950, de reprezentanții clerului și credincioșilor din America, părintele Andrei Moldovan a venit în țara noastră, pentru a primi binecuvântarea și recunoașterea canonică, din partea Bisericii mame.

Tunderea în monahism s'a făcut în ziua de 5 Noembrie 1950, la Mănăstirea Neamțu, de către I. P. S. Mitropolit Sebastian al Moldovei și Sucevei, înconjurat de P.P.S.S. Teofil al Romanului, Teoctist, episcop-vicar al Patriarhiei Române, Pavel, Starețul Mănăstiri Neamțu, împreună cu tot soborul mănăstirii. Hirotonirea întru arhiereu a P. S. Andrei a fost săvârșită la Sibiu, în ziua de 12 Noembrie, de către I. P. S. Nicolae, Mitropolitul Ardealului, înconjurat de un sobor arhieresc, în prezența I. P. S. Patriarh Justinian și a d-lui Prof. Stanciu Stoian, Ministrul Cultelor.

Iar în ziua de 19 Noembrie 1950, a avut loc la București, investitura noului episcop al românilor ortodocși din cele două Americi. Festivitatea s'a desfășurat în sala de ședințe a Sf. Sinod din palatul patriarhal. După oficierea Sfintei Liturghii, P. S. Andrei a fost condus, în mijlocul unui impunător cortegiu, în Sala Sinodală, unde se aflau membrii Sinodului permanent: I.L.P.P.S.S., Nicolae, Mitropolitul Ardealului, Firmilian, Mitropolitul Olteniei și Vasile, Mitropolitul Banatului. Deasemenea erau prezenți P.P.S.S. Episcopi Antim Târgovișteanu și Theoctist Botoșeanu, Consilierii Sfintei Patriarhii și ai Arhiepiscopiei Bucureștilor, profesorii Institutului Teologic Universitar din București, circa 400 preoți din Capitală și din provincie, membrii Consiliului Național Bisericesc în frunte cu dl. Dr. Petru Groza, dl. Prof. Stanciu Stoian, Ministrul Cultelor, împreună cu Consilierii Ministeriali: Prof. Ion Nistor și prof. Dr. Petru Manu și alți invitați.

La intrarea în sala sinodală a Prea Fericitului Patriarh corul Catehoretic intonează: «Pre Stăpânul și Patriarhul Nostru»...

P. S. Andrei a fost înfățișat apoi Prea Fericitului Justinian de către demnitarul Sfintei Patriarhii, iar Prea Fericirea Sa i-a înmănat cărja vlădicească rostind formula consacrată și a poruncit să se citească de către P. S. Theoctist Botoșeneanul, Gramata Patriarhală prin care i se conferă P. S. Andrei toate drepturile episcopale asupra credincioșilor și clerului ortodox român din cele două Americi și din Canada.

Mișcat până la lacrimi, P. S. Andrei a rostit o însuflețită cuvântare, dând expresie grațitudinii sale și a Românilor ortodocși din America, pentru Actul care s'a săvârșit și mărturisindu-și în cuvinte memorabile, hotărârea de a-și duce la îndeplinire înalta misiune vlădicească în mijlocul credincioșilor și a clerului eparhiei sale.

«Făgăduesc a fi ambasadorul credincios al Sf. Sinod, — a zis P. S. Sa — acolo, în marea depărtare, peste mări și țări, vciu veghea legea noastră ca pe un tezaur scump pentru care atâți mucenici și-au dat viața».

A urmat cuvântul de povățuire duhovnicească al Prea Fericitului Patriarh Justinian, către P. S. Andrei:

În graiul Sf. Scripturi și al Predaniei, Prea Fericirea Sa i-a dăruit un mănunchi de gânduri și de îndrumări prețioase și mobilizatoare.

«Te îndatorăm, Prea Sfințite Părinte Episcop, Andrei, — a zis I. P. S. Sa, — să duci fraților noștri români din America, toate impresiile pe care ochii și urechile și inima P. S. Tale le-au luat din patria noastră scumpă. Și fii mai spunem, cu povățuitorile cuvinte ale Apostolului către Timotei (II Timotei IV, 1-2) : — «În fața lui Dumnezeu și în fața lui Hristos Iisus, care va să judece viii și morții, te jurăm pe tine, pe arătarea Lui și pe împărăția Lui: propovăduiește cuvântul, stăruiește cu timp și fără timp, mustră, ceartă, îndeamnă, cu toată îndelunga răbdare și dând necontent învățătură».

A urmat cuvântul d-lui prof. Stanciu Stoian, Ministrul Cultelor, care i-a făcut P. S. Andrei călduroase urări pentru bună sporire în noua sa misiune ca propoveduitor al dragostei și al păcii între popoare.

«În aceste gânduri și cu aceste sentimente, — a zis d-sa — întâmpinăm nou actul solemn al înmânării cărjei episcopale P. S. Episcop al celor două Americi și-i urăm cu toată căldura să păstorească cu cinste, pentru binele poporului în mijlocul căruia este cel dintâi chemat».

Solemnitatea s'a încheiat cu intonarea polihroniului și a imnului patriarhal de către corul Catedralei, după care s'a servit o masă în trapeza Sf. Patriarhii.

A doua zi, în 20.XI. a. c., orele 8, 30 dimineața, P. S. Andrei a părăsit țara cu avionul, pornind spre U.S.A.

Înainte de a părăsi Palatul Patriarhal P. S. Sa a adresat un cuvânt de bun rămas către toți cei ce l-au primit și tratat cu atâta dragoste pe pământul Republicii Populare Române.

Iată textul acestui mesagiu:

«Actul care s'a săvârșit cu mine, îl pot socoti o adevărată minune. Și iată pentru ce: niciodată în viața mea n'am râvnit și nici n'am căutat să mă fac episcop, mai cu seamă în America. Dar iată că Dumnezeu m'a chemat la această treaptă arhierască, punându-mi pe umeri o sarcină de foarte mare responsabilitate.

Timp de 11 ani de zile dela plecarea Prea Sfințitului Policarp în țară,

am așteptat și ne-am luptat din răputeri, fie să-l putem aduce pe P. S. Sa din nou acolo în America, fie să putem căpăta un alt vlădică din țară, sau chiar din mijlocul nostru, numai să nu rămânem pradă protestantismului care ne amenința să ne înghiță biserica.

Până când nu ne-am întors — ca Fiul cel Rătăcit — la Biserica Mamă, de care ne-au rupt acum trei ani unele manevre care vroiau să ne protestantizeze, în zadar ne-am sbătut să ne căpătăm un episcop, că nu am reușit.

În ceasul când Prea Fericitul Patriarh al României a primit cererea clerului și poporului nostru din America, care vroia episcop, problema Bisericii noastre s'a rezolvat, dând ocazie actului istoric ce s'a săvârșit în București, prin investirea mea ca episcop.

Sarcina ce mi s'a pus astăzi pe umeri este extrem de grea. Dar nu mă tem. Acel care m'a chemat la acest apostolat, îmi va da și mie puterea aceea miraculoasă, să calc peste șerpi și peste scorpii predicând cuvântul lui Dumnezeu cu timp și fără timp, până în ceasul când voi fi chemat să-mi iau locul printre cei trecuți din lumea aceasta.

În ceasul acesta, mulțumesc lui Dumnezeu că m'a învrednicit de această mare cinste, să fiu ridicat din preot modest la Episcopat. Țin să mulțumesc Prea Fericitului Patriarh Justinian, precum și Sf. Sinod, pentru încrederea ce și-au pus-o în mine, înmânându-mi cărja vlădicească, să păstoresc turma Bisericii Ortodoxe Române din America.

Și fiindcă peste câteva clipe salbue să-mi iau sborul spre turma ce mi-a fost încredințată, țin să vă salut pe toți în numele românilor din America, asigurându-vă că legăturile dogmatice și canonice cu Biserica Mamă, vor fi păstrate cu sfințenie toată viața mea, lăsând cu limbă de moarte ca toți succesorii ce mă vor urma să respecte această tradiție la fel.

Așa să ne ajute Dumnezeu.

Festivitatea de la Institutul Teologic Universitar din București, cu prilejul săptămânei prieteniei româno-sovietice.

În după amiaza zilei de 3 Noembrie a. c., cu prilejul săptămânei prieteniei româno-sovietice, a avut loc în aula Institutului Teologic Universitar din București, sub auspiciile secției ARLUS, o festivitate închinată legăturilor între Bisericile ortodoxe române și rusă. Festivitatea a fost cinstită cu prezența I. P. S. Patriarh Justinian, I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei Sebastian Rusan, dl. Consilier Ministerial Ioan Nistor. PP.SS. Episcop Antim Târgovișteanu și Theotist Botoșăneanul, vicarii Sf. Patriarhii, P. C. Protopop Andrei Moldoveanu noul episcop ales al Românilor din America, Rev. Pastor anglican Stanley Ewens, membrii corpului didactic al Institutului Teologic Universitar din București, PP.CC. Consilieri patriarhali și ai Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, preoții cursiști din seria VIII-a și toți studenții teologi și elevii școlii de cântăreți bisericești din București.

Festivitatea s'a început prin cântarea imnurilor R. P. R. și U.R.S.S. de către corul studenților teologi sub conducerea d-lui prof. N. Lungu,

după care a urmat cuvântul de deschidere rostit de P. S. Episcop Theoctist Botoșăneanul, arătând însemnătatea și foloasele prieteniei româno-sovietice pentru popoarele din R. P. R. și U.R.S.S. în cadrul legăturilor politice, economice, artistice și culturale. Pe firul acestor legături trainice, Bisericele Ortodoxă Română și Rusă, călăuzite de duhul dragostei și al dreptății sociale, conlucrează în cea mai deplină înțelegere la lupta ce se duce azi, cu atâta însuflețire, pentru apărarea păcii în lume și înlăturarea primejdiei unui nou războiu. Această comuniune de țeluri și de strădanii a făcut necesară o apropiere cât mai strânsă între Întăistătătorii celor două Biserici vecine și surori, cari n'au preocupat nicio osteneală când a fost vorba de chezășuirea unei păci drepte și statornică între oameni și popoare.

După cuvântarea P. S. Episcop Theoctist Botoșăneanul s'au rulat filele documentare: **Revenirea uniților din Ucraina și Rusia subcarpatică; Jubileul de 500 de ani dela autocefalia Bisericii Ortodoxe Ruse; Conferința panortodoxă dela Moscova din vara anului 1948; Alegerea I. P. S. Justinian în scaunul de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române și Revenirea greco-catolicilor din Transilvania la ortodoxie.**

A urmat apoi conferința P. C. Profesor Diacon Gh. I. Moisescu despre: **Legăturile între Bisericele Ortodoxe română și Rusă și popoarele lor**, arătând că aceste legături, adâncite în istoria veacurilor de aceeași credință mântuitoare, de aceleași lupte și năzuințe, de aceeași viață de plugari și ciobani, au luat ființă și durează de prin veac. XIV, fie prin călători și solii nenumărate, fie prin felurite schimbări ori înrâuriri culturale și religioase, fie mai ales prin ajutorul necontenit pe care marea Biserică pravoslavnică dela Răsărit l-a dat întotdeauna ortodoxiei noastre românești. Astfel, încă din anul 1371, patriarhul ecumenic îndeamnă pe Antonie mitropolitul Haliciului să meargă la mitropolitul Ungro-Vlahiei, «ca acolo, cu el, să facă alegerile de episcopi și hirotoniile» pentru eparhiile din Rusia Mică.

Moldova însăși, înainte de recunoașterea lui Iosif Mușat, a atârnat bisericeste de Mitropolia Haliciului. După desființarea acestei mitropolii însă, timp de un veac și jumătate, adică până pe la 1540, mulți preoți ortodocși din Rusia Mică, au fost hirotoniți de către episcopii moldoveni, până când li s'a interzis aceasta sub amenințarea pedepsei cu moartea.

O dovadă netăgăduită a legăturilor politice și bisericesti între Moldova, Chiev și Moscova în cursul veac. XV-XVI, o constituie prezența a numeroși cnezi și țari ruși în pomelnicile mănăstirilor moldovenești. În vremea domniei lui Mihai Viteazul episcopul Luca al Buzăului călătorește într-o solie la Moscova, iar vlădicii munteni și moldoveni țin la Iași un sobor, îndemnând pe credincioșii ortodocși din Rutenia și Podolia să nu se lase amăgiți de făgăduelile catolicilor, ca să-și lepede ortodoxia și să treacă la uniație.

Veacul XVII a deschis șirul unor legături mai strânse între Țările Române și imperiul moscovit, prin călătoriile făcute în Rusia de mai mulți călugări, precum și de câțiva mitropoliți, cum a fost Varlaam, Ghedeon și Dosoftei din Moldova, Varlaam și Grigorie din Țara Românească și Sava Brancovici din Ardeal, sau de episcopii Pahomie al Romanului și Inochentie al Hușilor.

În ce privește viața călugărească, aceste legături au culminat în a doua jumătate a veac. XVII, prin ostentiențele fericitului Paisie Vedicikovski, fecior de preot din Pultava Ucrainei, care pe drept cuvânt poate fi socotit noul ctitor al pravilei noastre mănăstirești și îndrumătorul cinului monahal pe calea adevăratei lui chemări, spre a corespunde rostului pe care îl are în obștea bisericească.

În veacul XIX legăturile acestea se vădesc fie sub înfățișarea unor înrâuriri nemijlocite, în ce privește organizarea Bisericii și a școlilor noastre de preoție, fie prin adăparea la izvoarele culturii teologice rusești.

În literatura bisericească și în muzică am primit deasemenea multe și bogate daruri, începând cu Cazanul lui Varlaam din 1643 și sfârșind cu cele două volume de Predici și Cuvântări ale I. P. S. Mitropolit Nicolae Crutițki, talmăcite de curând în frumos graiu românesc prin grija și din îndemnul I. P. S. Patriarh Justinian, de către P. C. Preot Prof. Nae Popescu.

După o întrerupere de peste un sfert de veac vechile legături de bună vecinătate și folositoare dragoste creștină cu Biserica Ortodoxă Rusă au fost reluate îndată după 23 August 1944. Astfel, în Februarie 1945, o solie a Bisericii noastre a luat parte la solemnitatea alegerii și înscăunării I. P. S. Patriarh Alexei al întregii Rusii. A urmat apoi, în toamna anului 1946, vizita răposatului Patriarh Nicodim la Moscova, însoțit fiind și de I. P. S. Patriarh Justinian, pe atunci arhiereu vicar la Mitropolia Moldovei. Primirea călduroasă de care s'a bucurat această solie a Bisericii noastre la Moscova a dovedit pe deplin dragostea sinceră care stă la temelie acestor noi legături de prietenie. După aceea, în vara anului 1947 a avut loc vizita Prea Fericitului Patriarh Alexei al Moscovei în România, care într'adevăr «a cimentat legăturile duhovnicești între cele două Biserici surori și a întărit prietenia între poporul rus și poporul român». Prea Fericitul Alexei este cel dintâi patriarh al Bisericii Ortodoxe Ruse, care a pășit pe pământul țării noastre. Prin călătoria sa istorică, s'au răscolit multe și frumoase amintiri din trecut, iar măreția și însemnătatea ei a avut menirea să deschidă un capitol nou și de mari nădejdi pentru înfrățirea popoarelor noastre vecine și pentru întărirea ecumenicității ortodoxe. În acest duh nou am întâmpinat apoi cele două solii ale Bisericii Ortodoxe Ruse, venite în țara noastră, în cursul anului 1948, una având în frunte pe arhiepiscopul Elefterie de Praga și care a luat parte la înmormântarea răposatului patriarh Nicodim, iar alta în frunte cu Mitropolitul Nicolae Krutițki, care a luat parte la serbările pentru înmânarea cărjei și înălțarea Prea Fericitului Justinian în scaunul de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

«Pe răbojul acestor legături — a spus P. C. Profesor Diac. Gh. Moisescu — trebuie să însemnăm și călătoria la Moscova din Martie 1948, a delegației Bisericii noastre, însoțite și de d. Prof. Stanciu Stoian, în vederea lucrărilor pregătitoare ale Consfătuirii Panortodoxe din Iulie 1948.

La această consfătuire precum și la serbările jubiliare pentru împlinirea a 500 de ani dela autocefalia Bisericii Ortodoxe Ruse, Biserica noastră a fost înfățișată de cea mai strălucită solie pe care a cunoscut-o istoria sa vreodată, fiind alcătuită din I. P. S. Patriarh Justinian, I. P. S. Mitropolit Firmilian al Olteniei și Prea Sfințiții Episcopi Antim al Bu-

zăului și Nicolae al Clujului. Prestigiul sporit, pe care Biserica românească îl are azi în întreaga lume ortodoxă, purcede în măsură din temeinicia și înțelepciunea cu care delegația noastră, în frunte cu I. P. S. Patriarh Justinian, a susținut toate chestiunile de însemnătate ecumenică, dezbătute în această consfătuire. Iar solidaritatea și identitatea de vederi ce s'a dovedit atunci că există între Bisericile Ortodoxe Rusă și Română, a isvorât din veghea neadormită a Intâistătătorilor celor două Biserici surori întru apărarea tezaurului sfânt al dreptei credințe prin propovăduirea păcii și a bunei înțelegeri între oameni și popoare.

Ostenindu-se neconținut pentru împlinirea poruncilor evanghelice, Biserica Ortodoxă Română s'a întâlnit de atunci mereu cu marea Biserică Ortodoxă Rusă, pe același drum al sprijinirii celor mai sfinte năzuințe ale omenirii: pace, libertate și viață fericită. Această părtășie de țeluri și strădanii a făcut necesară o cât mai strânsă și mai nemișlocită legătură între cele două Biserici. Schimbul de scrisori între Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian și Alexei s'a urmat fără conținere, adevărind cu fiecare slovă dragostea frățească și prietenia sinceră care unește pe cărmuitorii suflatești ai celor două popoare.

Între timp, înțetirea luptei pentru apărarea păcii, a pus în fața Bisericilor ortodoxe rusă și română, alăturate dintru început marelui front al păcii, problema desfășurării unei lucrări comune, ca roadele strădanilor să fie cât mai îmbelșugate.

Vizita pe care a făcut-o Institutului nostru, la praznicul Înălțării Domnului din anul acesta, rectorul Academiei Teologice din Moscova, părintele protoiereu Al. Smirnov o socotim ca un fapt de mare însemnătate duhovnicească, dând puțința unor urmări fericite pentru legăturile de frăție aleasă și de conlucrare temeinică între așezămintele de învățământ teologic ale celor două Biserici rusă și română, în vederea propășirii științei și culturii teologice».

În încheiere, P. C. Prof. Gh. Moisescu a spus că, ultima călătorie pe care Înalt Prea Sfințitul nostru Patriarh Justinian a făcut-o anul acesta, de sărbătoarea Rusaliilor, la Moscova, când a fost proclamat membru de onoare al Academiei duhovnicești de acolo, «ne îndeamnă să privim nu numai cu mândrie, ci și cu toată încrederea această vrednică cinstire, mai ales acum în toiul luptei ce se duce cu atâta însuflețire de întreaga lume pentru apărarea păcii și în care luptă Bisericile ortodoxe rusă și română, au dovedit că sunt stegare și cu rosturi bine statornicite în obștea credincioșilor. Cu prilejul acestei călătorii I. P. S. Patriarh a ținut să mărturisască din nou convingerea pe care o nutresc toți ierarhii și slujitorii Bisericii noastre, că din conlucrarea cât mai strânsă între cele două Biserici surori nu pot izvorî decât roade fericite pentru sporirea trăirii duhovnicești a credincioșilor ortodocși români și ruși.

Iar actul prin care s'a cinstit în chip așa de ales munca desfășurată de I. P. S. Patriarh Justinian în toate împrejurările pentru apărarea Ortodoxiei, pentru ocrotirea slujitorilor ei și pentru întărirea taberei ortodoxe împotriva uneltirilor și amenințărilor dușmanilor Bisericii noastre dreptmăritoare, a sporit neșpus de mult mărturia legăturilor de dragoste și încrederea care unește Bisericile și popoarele noastre vecine și prietene».

Corala preoților din Capitală.

Cu bucurie foarte mare vestim c. preoți și credincioșilor din orașele și satele eparhiilor noastre, noile biruințe și înfăptuiri ale Coralei preoților din Capitală, această grupare muzicală și misionară a preoțimii bucuștene, splendidă înmănușere de suflete jertfelnice, care a contibuit atât de mult la înălțarea prestigiului slujitorilor sfințelor noastre altare, a dus mângâiere și desfătare duhovnicească în atâtea cartiere ale Capitalei și a sporit, prin lucrarea sa, fondurile de restaurare sau zidire nouă a câtorva biserici.

Corala preoților din Capitală este astăzi una din formațiunile muzicale cele mai alese. Concertele sale, cu programe alcătuite numai din piese liturgice și religioase, sunt executate cu măiestrie artistică și foarte mult gustate și prețuite de un auditoriu, care umple până la ultimul loc sfințele locașuri în care sunt prezentate. Biruințele acestea sunt cu atât mai vrednice de luat în seamă și vestirea lor este o datorie cu atât mai mare pentru noi, cu cât străduințele din care au născut nu cunosc nicio publicitate. Roadele ostanelilor lor sunt atât de frumoase și înălțătoare, încât noi le însemnăm aci, în cronică împlinirilor și succeselor morale ale acestei preoțimi, cu aleasă mândrie și mulțumire sufletească.

În cel de al doilea semestru al anului 1950, Corala a organizat opt concerte, în opt biserici din Capitală și a contribuit la strângerea impresionantă sume de mai bine de 800.000 lei pentru restaurarea Mănăstirii Plumbuita, ridicarea din temelie a bisericii din orașul Militari, pictarea bisericilor Sf. Vasile-Cotroceni și Apărătorii Patriei și înzestrarea bisericilor Albă și Sf. Apostoli. Dacă la rezultatul acesta de ordin material adăogăm neprețuita mângâiere și încântarea sufletească revărsate peste inimi însetate de manifestări religioase, activitatea Coralei din aceste ultime luni ale anului 1950 constituie o performanță vrednică de toată admirația. Conducerea secțiunii culturale a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, sub auspiciile și îndrumările căreia lucrează Corala, din încredințarea I. P. S. Patriarh Justinian, aduce cele mai calde și simțite mulțumiri tuturor celor ce s'au ostent pentru culegerea unor roade așa de frumoase și bogate și pune înaintea tuturor ca pildă și îndemn, străduințele și realizările lor.

Sase din cele opt concerte ale acestui semestru, au avut un program muzical aproape identic. Amintim aci bucățile cele mai de seamă: E ziua Domnului, de Kreutzer; Spre Tine Doamne am nădăjdit.. transpus pentru cor bărbătesc, după Borneanschi, de Pr. Al. Delcea, dirijorul corului; Înnoește-te noue Ierusalime..., de G. Muzicescu; Oratoriul, de Mandcevski; Veniți poșoare, armonizat pentru cor bărbătesc de Pr. Al. Delcea; Fie Doamne mila Ta spre noi, de G. Danga. Executat în diferite cartiere ale Capitalei — în Calea Victoriei, în Cotroceni sau în Apărătorii Patriei— programul acesta a fost deopotrivă de apreciat și de gustat de credincioșii periferiilor orașului, ca și de observatorii inițiați în tainele muzicii, cari au ascultat concertul în biserică Albă din Calea Victoriei.

La ultimele două concerte — unul în biserică Sf. Spiridon Nou la 20 Decembrie, altul în biserică Buna Vestire din cartierul Belu, la 27 Decembrie — s'a executat un program alcătuit numai din colinde. Niciodată o formațiune corală bărbătescă n'a prezentat un buchet de colinde mai

bogat decât cel desfășurat de Corala preoților la aceste două concerte; iar execuția artistică a fost la înălțimea celor mai pretențioase așteptări.

Concertul din biserica Sf. Spiridon Nou — concertul anual de Crăciun — s'a bucurat de o asistență din cele mai numeroase și mai selecte. Erau prezenți și câțiva compozitori, cari și-au putut asculta propriile creațiuni, în interpretarea unor cântăreți îmbrăcați în rasă.

Au fost executate: Troparul și Condacul Nașterii Domnului; Crăciunul, de I. Baston; Moș Crăciun, de G. Muzicescu; Se preumblă Maica Sfântă, de Pr. Delcea și Fericită Maică Sfântă, de Danga; Lerui Mărului și Hai lerui Doamne, de Danga; Sus creștini, de T. Popovici și Sculați plugari harnici, de Morozow; Ce vedere minunată, de Danga; Astăzi s'a născut Hristos, Praznic luminos și Veniți iubiți frați, de T. Popovici; Domnul Iisus, de Hubic și Ziurel de ziuă de V. Popovici, Citinele-citioară, de I. Chirescu și Ici în ceastă casă, de Sabin Drăgoi. Programul a fost încheiat cu «Bună dimineața la Moș Ajun» de G. Danga.

Au fost evocate toate momentele ce stau în legătură cu Nașterea Domnului, așa cum au fost trăite de imnografia cărților de ritual sau de anonimii poeți populari, cari au creat colindele: nașterea în ieslea păstoraască; venirea din cer a tânărului crai, cu mult alai de îngeri; frământările lui Irod și uciderea pruncilor, cari n'au murit, ci s'au dus la cer, ca îngerii; participarea naturii la proslăvirea pruncului Iisus. Mișcătoare au fost colindele: «Ici în ceastă casă» de S. Drăgoi, care înfățișează chipul în care bătrânii petrec noaptea ajunului și «Noaptea de Crăciun» de Pr. Runcu, care a redat atmosfera satului românesc, răscolit de sunetele clopotelor și de glasul colindătorilor, cari se roagă lui Dumnezeu să dea belșug în casă, grâu în pod și boi în jug.

Cu concertul acesta, care a fost cinstit cu prezența PP. SS. Episcopi Vicari ai Sfintei Patriarhii Antim și Theotist, ca reprezentanți ai I. P. S. Patriarh Justinian, Corala a atins apogeul activității sale din acest an. Pentru preoții cari o compun și pentru dirijorul ei, Pr. Al. Delcea, toată prețuirea și admirația noastră.

Pomul de Crăciun la Institutul Teologic Universitar din București.

La 21 Decembrie 1950, către amurgul zilei, marea sală de festivități a Institutului Teologic în București devenise neîncăpătoare pentru mulțimea, care fremăta în așteptarea desfășurării tradiționalei serbări a pomului de Crăciun. Erau în sală oameni de toate vârstele. Marea familie a funcționarilor Administrației Patriarhale și cea a membrilor corpului didactic și de serviciu a Institutului erau adunate aci, gata să întâmpine sosirea I. P. S. Patriarh Justinian, care avea să bucure și să cinstească cu prezența Sa pe copii ca și pe vârstnici. I. P. S. Sa și-a făcut apariția în sală, înconjurat de PP. SS. Episcopi Vicari Theotist și Antim, Consilierii patriarhali și eparhiali. Corul studenților în teologie a intonat imnul «Pre Stăpânul», iar mulțimea s'a închinat evlavioasă sub binecuvântările părintești ale Arhipăstorului Țării. De acum serbarea putea începe.

Programul, foarte bogat și cu gust și pricepere, a fost în întregime executat de studenții Institutului, sub conducerea asistentului ierod. V. Anania. S'au urmărit două lucruri: să se redea atmosfera biblică a Nașterii

Domnului, așa cum se desprinde ea din paginile evangheliștilor; să se redea atmosfera satului românesc în noaptea Ajunului Nașterii, așa cum a trăit-o din vremuri străvechi poporul nostru. Întru împlinirea primului scop, a fost prezentată piesa: «Vicleimul» de Victor Ion Popa, interpretată cu simțire și talent de studenții Institutului și elevii școlii de cântăreți bisericești; pentru cel de al doilea, au fost executate mai multe colinde tradiționale, armonizate de Costescu, Cucu și T. Popovici și a fost jucată piesa, «In vacanță» de I. Vicol.

Ambele părți ale programului au fost executate atât din punct de vedere teatral cât și din cel muzical, cu frumusețe și măiestrie. Interpreții au dovedit că și-au însușit jocul scenic și au izbutit să creeze în sală mișcarea de duh sărbătorească a Nașterii pruncului Iisus. Steaua Magilor, răsărită multicolor în bezna sălii, frământările sufletești ale lui Irod pricinuite de divină naștere, drumul crailor, nedumerirea și puritatea inimii păstorilor, toate acestea au fost înfățișate cu multă pricepere și pătrundere de tinerii interpreți, pentru care menționăm toată prețuirea noastră. Acelaș lucru se poate spune și despre realismul prezentării atmosferei vieții de țară în noaptea de Ajun, în cadrul piesei «In vacanță». Piesa este o fereastră deschisă spre interiorul unei case țărănești în Ajunul Nașterii Domnului și spectatorul poate vedea cu prilejul acesta perindându-se prin fața ochilor săi momente diferite din datinile străbune legate de marea sărbătoare a Crăciunului: șiruri de colindători cu steaua, sorcova, ursul, plugușorul, capra, etc. Prezentarea acestora a fost urmărită cu atențiune și voie bună de tineretul care popula sala.

Potrivit tradiției, serbarea s'a încheiat cu apariția lui Moș Crăciun, bătrânul iubitor de copii, care vine de departe, pe drumuri înzăpezite, încărcat de daruri scumpe pentru fete și băieți, cum spune colinda. Traista lui a fost anul acesta plină de daruri pentru copiii tuturor funcționarilor și oamenilor de serviciu din Administrația Patriarhală, Institutul Teologic și Arhiepiscopia Bucureștilor. I. P. S. Patriarh Justinian, în dragostea de părinte pe care o poartă copiilor celor împreună ostenitori cu sine, a dăruit, prin mâna lui Moș Crăciun, fiecărui copil darul potrivit cu vârsta: cărți educative, obiecte de îmbrăcăminte, jucării, bomboane, etc. Nu se poate descrie bucuria împărită pe fețele micuților, când își auziau strigate numele din catastifele Moșului și primeau pachetul cu obiectele hărăzite fiecăruia. Moș Crăciun a fost deopotrivă de bun cu toți copiii; iar I. P. S. Patriarh Justinian purtase de grije, ca în pachetele destinate copiilor slujbașilor săi, mai sărmani, să fie așezate darurile cele mai bogate și mai de preț. Toate acestea au fost făcute cu sentimentul unei discreții desăvârșite și dând urmare aceluiaș înalt îndemn, I. P. S. Sa a părăsit sala, în ultimele clipe ale împărțirii darurilor, neobservat de gloata copiilor, cari începuseră să guste din bunătățile Moșului. O nespusă bucurie cuprinsese pe toți și duhul înfrățirii bătea în toate inimile.

Concertul de Crăciun, dat de Corala Catedralei Sfintei Patriarhii, la 26 Decembrie 1950, — a doua zi de Crăciun — în Biserica Sfântului Spiridon Nou din București.

În ziua de 26 Decembrie 1950, Corala Catedralei Sfintei Patriarhii, sub conducerea domnului profesor Nicolae Lungu, și-a prezentat obișnuitul ei Concert de Crăciun, în Biserica Sf. Spiridon Nou din București. Mult încăpătoare și frumoasă biserică, închinată marelui făcător de minuni și apărător al dreptei credințe, Sfântului Spiridon al Trimitundeii, se umpluse de credincioși cu mult mai înainte de ora concertului. Măreața biserică aștepta, cu chipuri de sfinți și cu ochi de sute de lumini, pe I. P. S. Patriarh Justinian. În armonioasă salutare, răspândită peste mare de capete, din Cafasul bisericii și întrunită cu glasurile credincioșilor, intră în biserică, pentru a treia oară într'o asemenea împrejurare de elevare tradițională și creștinească, I. P. S. Patriarh Justinian, însoțit de PP.SS. Episcopi Antim Nica și Theoctist Botoșăneanu, cum și de I. P. Cuviosul Vicar al Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, Arhimandrit Dr. Atanasie Gladcovschi, P. C. Părinte exarh al mănăstirilor Justinian Florea și PP.CC. Părinți consilieri: Gh. Vintilescu, Stancu, Atanasie Preda, Dumitru Cristescu și Gh. Soare. Prezentarea concertului este făcută de p. c. preot dr. Gh. Tilea, parohul bisericii.

Concertul este alcătuit din două părți: o parte cuprinde cântece culte de Crăciun, creații a trei mari autori străini:

- Astăzi Hristos, de Dehtearov;
- — Sfântul Domn Iisus, de F. A. Geväert;
- Somnul lui Iisus, de F. A. Geväert;
- Veniți creștini, de A. Adam.

Din toate se desprinde sublimul minunii din Betlehem, Nașterea Fiului lui Dumnezeu, nădejdea și mântuirea noastră a tuturor, pacea pe pământul atât de mult frământat.

Partea a doua este închinată frumoaselor, tradiționalelor, strămoșeștilor colinde, cântări atât de scumpe sufletului poporului românesc drept-credincios. Din simple reminiscențe de manifestări cultice sau de practici rituale, înainte de venirea Creștinismului, colindele, aceste frumoase cântări specifice și proprii sufletului românesc, devin creațiile cele mai de preț ale țaranului nostru, ale omului din popor. Inspirare din imnologia bisericească, în ceace privește textul, împletită de multe ori cu cântarea de strană în privința melodiei, colindele formează azi un material muzical artistic, a cărui valoare este unanim recunoscută și, în același timp, un material moral-educativ netăgăduit; bunătate, sinceritate, blândețe, omenie, liniște, împăcare, într'un cuvânt, toate roadele întrupării Domnului, iată ce se desprinde din colinde.

Această a doua parte începe cu patru cântece din Vicleim — un fel de prolog — armonizate de dl. Vasile Popovici: Astăzi toți într'o unire, Nu pot să pricep..., După dealul cel mai mare... Iată vine cel dorit.

Urmează apoi: Colindul Domnului... și Colindul de Moș Crăciun, ambele de dl. Vasile Popescu-Băleni, executate în primă audiere.

In continuare: Praznic luminos, de Timotei Popovici
 Domnuț și Domn din cer, de Gh. Cucu
 O ce veste minunată, de D. G. Kiriac
 Plecarea magilor, de D. G. Kiriac,

după care se cântă un triptic al d-lui Tiberiu Brediceanu: Iată vin colindătorii... Sus în vârful muntelui... Gazde mari, nu mai dormiți... In continuare: Inchinarea păstorilor, colindă din jud. Muscel armonizată de V. Popovici; Cetiniță, cetioară, armonizată de Gh. Cucu, ... Nunta din Cana Galileii... de Gh. Dima și Florile dalbe... de Mihai Bărcă.

Concertul se încheie cu două colinde de Monția, anume: Sus în poarta raiului... și bine aleasă pentru încheere: Colindiță nu-i mai multă....

Mulțimea credincioșilor adânc impresionată și mângâiată sufletește de frumosul și adevărul tradițional al colindelor Nașterii Domnului, ascultă apoi, și de data aceasta, cuvântul ocazional rostit din scaunul arhiresc de I. P. S. Patriarh Justinian, care între altele a spus cele ce urmează:

«După trăirea unor clipe atât de înălțătoare, hărăzite de colindele Nașterii Domnului, auzite aci și cari se cântă pe tot cuprinsul țării, gândul nostru se îndreaptă acum spre cel Atotputernic, care ne-a învrednicit pentru a treia oară, să ne întâlnim aci, și să trăim laolaltă clipe atât de înălțătoare.

Ne întoarcem de aci, spre căminurile noastre, copleșiți de atâtea gânduri, de un întreg cortegiu de amintiri, duși, fără să vrem, de aceste colinde, înapoi la anii copilăriei noastre, fiindcă toți am fost colindători și toți am proslăvit pe Iisus. Și aceste gânduri ne vin îndeosebi din urmările întrupării și venirii lui Iisus în lume. Intrușarea și venirea prin care tot omul a devenit și el un fiu al lui Dumnezeu, prin eliberarea de păcat, prin împăcarea cu Dumnezeu, prin pacea și nădejdea ce ne-a dat-o El, prin gândul la vremelnicia noastră, care strecoară în noi năzuința și faptul strădaniilor pentru viața de dincolo, și mai ales prin dragostea adusă de Iisus între oameni. Acum la Nașterea Domnului și-a arătat Dumnezeu iubirea cea mai mare față de neamul omenesc, prin aceea că a dat pentru mântuirea lumii pe Unicul său Fiu și aceasta nu este o legendă, ci un fapt istoric.

Aducând în căminurile noastre această dragoste și pace dumnezească, însemnează că trăim după voia lui Dumnezeu. Și această dragoste față de Dumnezeu cerută la rându-ne și dela noi, sperăm că va fi tot sporită în anul viitor, prin o manifestare mai activă din partea fiecăruia față de învățătura lui Iisus și față de Biserică, fiindcă acum de curând, Sf. Sinod a luat toate măsurile necesare prin acțiunea de catehizare generalizată și programată în întreaga Biserică, acțiune al cărei scop central este tocmai cunoașterea tezaurului de învățătură și trăire duhovnicească pe care îl cuprinde cultul nostru ortodox, între altele și prin aceea că toți veți ști cântările sfintelor slujbe, slăvind în comun pe Dumnezeu și veți ști și frumoasele noastre colinde, aducând și prin cântarea lor slavă lui Dumnezeu.

În felul acesta nădăjduim că în anul ce vine, Sfintele Biserici vor fi tot mai pline de credincioși; avem pentru anul viitor nădejdea unui rod duhovnicesc mult mai îmbelșugat.

Și astfel, cu nădejdea că bunul Dumnezeu ne va ajuta și ne va dărui

sănătate ca să ne putem întâlni împreună și în anul viitor și la mulți ani, în aceeași petrecere duhovnicească și că cei de față vor aduce aici și pe cei cari din diferite pricini, nu pot fi acum între noi, vă binecuvîntez și nu voi înceta în rugăciunile mele să vă cer dela Dumnezeu tot darul și toată binecuvîntarea.

Darul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți».

În cântarea «Pre Stăpânul», I. P. S. Patriarh Justinian se îndreaptă spre reședința I. P. S. Sale, iar credincioșii, uniți în pâlcuri pornesc în toate direcțiile umplînd străzile cu mulțimea lor și comentînd cele petrecute vreme de două ceasuri în casa lui Dumnezeu și sub privirea părintească a I. P. S. Patriarh Justinian. Și vor duce cu ei și în căminurile lor frumuseți noi de viață în Hristos, întipărite în suflete de inegalata Corală a Catedralei Sfintei Patriarhii a Țării noastre, condusă de bunul și neobositul ei maestru, de profesorul Nicolae Lungu, al cărui nume este în admirația tuturor.

Sfințirea Capelei din comuna Dițești, Raionul Moreni-Prahova.

În comuna Dițești, Raionul Moreni Prahova, impunătoare biserică din centrul satului a fost atât de grav avariata și de cutremur și de bombardamente în cât nu s'a mai putut săvârși sfânta slujbă, credincioșii fiind astfel lipsiți de folosința acestui frumos lăcaș de închinăciune.

Parohul sfintei Biserici împreună cu credincioșii satului au chibzuit că până la refacerea pedeaîntregul a sfintei biserici, să ridice o capelă în care să se poată sluji sfânta liturghie. Lucrările de construcțiune fiind pe deplin terminate și recepționate, I. P. S. Patriarh Justinian a dat înalta binecuvîntare pentru deschiderea acestei biserici și a înputernicit pe P. Cuvios Arhim. Dr. Atanasie Gladcovschi, Vicarul Sf. Arhiepiscopii, cu sfințirea acesteia.

În ziua de Duminecă 12 Noembrie 1950, P. C. Sa însoțit de P. C. Consilier Administrativ Dr. Gh. Soare și Arhid. Anton Uncu au mers în comuna Dițești și într'un sobor de preoți din parohiile vecine în frunte cu P. C. Prot. al Circ. Moreni au săvârșit slujba sfințirii, asistînd și un număr impresionant de credincioși.

După încheerea sfintei slujbe C. Preot paroh A. Ciocul înfățișînd dare de seamă a scos în evidență strădania deosebită a enoriașilor în desăvârșirea acestei lucrări și a făgăduit că aceeași osârdie o vor dovedi-o dreptcredincioșii și slujitorii altarului, pentru ca în cea mai scurtă vreme să poată fi redată cultului biserica cea mare, satului. C. Preot paroh a mulțumit smerit I. P. S. Patriarh pentru grija părintească ce o poartă rosturilor Ortodoxiei noastre și pentru înalta binecuvîntare cu care a însoțit slujba sfințirii capelei.

P. C. Sa Arhim. Dr. Atanasie Gladcovschi, Vicar al Sf. Arhiepiscopii, îndreptându-și cuvîntul către adunare, a arătat adevărata însemnătate a bisericii ca lăcaș de închinare, lămurind poporul că aici slujitorii altarului și fiii duhovnicești pot înnoia legătura cu Dumnezeu. Aici, poporul cel dreptcredincios învață să se iubească în dragostea lui Iisus, să alunge pricinile de vrajbă și să ceară lui Dumnezeu grabnica înfăptuire

a unei drepte păci între popoarele lumii. P. C. Sa a mărturisit întreaga mulțumire ce-i cuprinde sufletul, aflând făgăduința C. Preot paroh și a enoriașilor locului, de a nu osteni până nu vor reclădi biserica cea mare și i-a îndemnat spre această faptă, arătându-le că oriunde se practică Evanghelia lui Iisus, totul se îndeplinește spre voia cea bună, după care le-a împărtășit binecuvântarea Inalt Prea Sfințitului Părinte Patriarh.

Solemnitățile sfințirii Capelei din comuna Dițești a fost astfel un nou și fericit prilej de trăire creștină.

Redeschiderea bisericii din parohia Coadă Izvorului, Raionul Ploești- Prahova.

Duminică 10 Decembrie a. c. a avut loc solemnitatea religioasă a redeschiderii bisericii din parohia Coadă Izvorului. Biserica a fost refăcută aproape în întregime de harnicul preot paroh Victor Rădulescu și prin sprijinul neprecupețit al credincioșilor săi.

Slujba sfințirii apei și Sfânta Liturghie s'au săvârșit de un sobor de preoți din satele vecine, împreună cu P. C. Prtopop Vlaiculescu, și având în frunte pe P. C. Sa Arhim. Atanasie Gladcovschi, Vicarul Sf. Arhiepiscopii și Pr. Dr. Gh. Soare, Consilier Administrativ Bisericesc. După terminarea impresionantă a slujbei, C. Preot paroh a făcut o cuprinzătoare dare de seamă asupra chipului în care s'a refăcut biserica, arătând cum la chemarea organelor parohiale, dreptcredincioșii localnici au dăruit o sumă de peste 300.000 lei.

În toată această lucrare de refacere a sfântului locaș de închinăciune a spus preotul Victor Rădulescu, ne-am călăuzit de chipul de adevărat apostol și conducător al I. P. S. Patriarh Justinian, și am fost cu toții neconștienți pătrunși de credința că reconstrucția bisericii apără și ajută la împlinirea păcii pe pământ. Deaceia umila noastră recunoștință o îndreptăm în primul rând către I. P. S. Patriarh, care a dat Inalta binecuvântare pentru redeschiderea sfintei biserici.

P. C. Arhim. Atanasie Gladcovschi, Vicar Arhiepiscopal, luând cuvântul, a arătat adâncă bucurie ce o simte aflând frumoasa și rodnică activitate desfășurată de C. Preot Victor Rădulescu, care urmând îndemnul Evangheliei și pildele Chiriarhilor, merită laudă din partea I. P. S. Patriarh. Credința religioasă, a spus P. C. Sa, sălășluiește întotdeauna în sufletul omului, dar când această credință este trezită la viață de cuvântul preotului vrednic, de zelul apostolic al acestuia, atunci ea devine o forță dinamică și pricinuieste cele mai frumoase și mai minunate fapte creștinești, așa precum de altfel se dovedește înălțarea acestei parohii, unde păstorirea duhovnicească se face din plin. În R.P.R., sub privirea ochilor noștri, se construiesc fabrici, uzine hidroelectrice, școli și spitale, pentru a face mai lesnicioasă viața oamenilor muncii, dar în același timp se înalță și sfinte locașuri de închinăciune unde credincioșii își ridică glasurile lor către Mântuitorul, pentru pacea lumii și izbăvirea sufletului. Toate acestea sunt cu puțință numai în rânduiala păcii, deaceia niciunul să nu stea deoparte și să nu pregete și socotindu-se fiu al Domnului, să trăiască, ca luptător neostentat pentru apărarea păcii și înlăturarea războiului. P. C.

Arhim. Dr. Atanasie Gladcovschi, împărtășind înalta binecuvântare a I.P.S. Patriarh Justinian tuturor celor de față, a mulțumit C. Preot paroh și tuturor credincioșilor pentru toată contribuția ce au depus-o întru desăvârșirea sfântului locaș al bisericii.

VIZITE CANONICE, SFINȚIRI ȘI REDESCHIDERI DE BISERICI IN EPARHIA BUZAULUI.

Redeschiderea bisericii din Putreda- R. Sărat.

Biserica parohială din comuna Putreda, Raionul R. Sărat a fost redeschisă în urma renovării picturii, în interior, în ziua de 8 Octombrie 1950. În vederea acestui scop, P. S. Episcop și însoțitorii săi dela Centru: Eparhiei, s'a deplasat în susnumita localitate, oficiind sfintele slujbe cuvenite. La inițiativa alesului preot și Protoieru de Dumitrești, Mușat, oamenii au dat sprijinul material și munca voluntară pentru «buna po-doabă a Casei Domnului». Sosirea P. S. Episcop era așteptată cu o îndreptățită bucurie, căci mulțimea de credincioși era dornică să-și vadă pe Arhipăstorul lor și să-i primească arhierasca-i binecuvântare. Slujba a decurs în cea mai perfectă ordine și a fost urmărită cu toată atenția și fiorul credinței. Deși, parohia este una dintre cele mai vechi pe acele meleaguri, dar a fost rar cercetată de Vlădicii de pe vremuri, iar cât privește o liturghie oficială de Arhiereu nici pomeneală.

Intr'adevăr, cultul nostru ortodox, oficiat cu toată pătrunderea și evlavia cuvenită unește pe om cu Dumnezeu. Putem spune, cu toată hotărârea, că prin viața liturgică a Sf. noastre Biserici Ortodoxe, Dumnezeu exercită în noi o acțiune vie și inspiratoare. Il simțim ca pe unul care ne iubește; îi încredințăm bucuriile, necazurile și nădejdiile ca unui adevărat Tată. Cultul însă ne cere o educație și o pregătire anume. Deaceia, credincioșii noștri trebuie să participe la el, nu să asiste.

Părintele paroh a făcut la sfârșit, o scurtă dare de seamă despre mer-sul lucrărilor de reînnoire lăuntrică a Sf. locaș. În raportul c. sale a pre-surat și multe reflexiuni de adâncă înțelepciune și a adus calde mulțumiri tuturor celor care au contribuit cu darul și munca lor întru realizarea lucrurilor.

P. S. Episcop, în cuvântul P. S. Sale, a elogiât munca și întreaga ac-tivitate a părintelui paroh și a dat îndemnurile cuvenite celor de față. A accentuat colaborarea și sprijinul pe care Biserica înțelege să-l dea pentru înfăptuirile de dreptate socială și a încheiat cu un îndemn cald și părintesc să sprijinim lupta pentru apărarea păcii. Mulțumind celor care au contri-buit la desăvârșirea lucrării și strălucirea serbării religioase, a dat arhie-rească binecuvântare.

*

În drumul spre Putreda, P. S. Sa a vizitat parohia Dărămați. Nu ne-au făcut o bună impresie. Curtea prezintă un aspect urît, gunoaile ve-cinilor erau aruncate peste gard în curtea bisericii. Imprejmuirea vraisește, iar tabla jumătate aproape era sburată de vânt, după acoperișul clopot-niței. Geamuri sparte, burlane lipsă, iar cornișa are în firidele care încon-joară biserica statui catolice, așezate aci de cine știe ce meșteri, sau per-soane necunoscătoare în zidiri de biserici ortodoxe. Ceiace ne-a impresie-

nat în mod neplăcut a fost lipsa de curăţenie, iar preotul slujitor, deşi nu dăduseră măcar binecuvântarea de începerea Utreniei, era îmbrăcat în toate sfintele veşminte şi proscomidia.

La Plevna Cristineşti, deşi, era ora 9,1₂ a. m. Duminică nu erau în biserică decât preotul şi cântăreţul. Preotul este suferind şi cu viaţa familiară sdruncinată, aşa că sunt slabe nădejdi ca această parohie să poată ieşi din marasmul în care se sbate.

La Slobozia Bradului, lucrurile s'au îndreptat. Biserica parohială a fost acoperită din nou, iar credincioşii se străduiesc să înceapă şi renovaarea interioară. Creştinii, care ne-au întâmpinat, s'au arătat foarte bucu-roşi de cercetarea lor duhovnicească.

Am găsit un primejdios focar de stilişti şi de adventişti în parohia **Tâmboeşti,** tot din raionul R. Sărat. Ori cât am lupta pentru stărpirea stilismului de aici, reuşita nu putem avea atâta vreme cât ei se prevalază de o Decizie a Ministerului de Culte, prin care sunt recunoscuţi încă din 1946 drept cult tradiţionalist. Cât priveşte cuibul de adventişti este vechi aici. Preotul dela **Tâmboeşti,** cât şi cel dela **Slimnic** au să depună eforturi uriaşe întru stărpirea acestor focare. Ei însă trebuiesc ajutaţi de Centrul Eparhial.

De aici, ne-am îndreptat spre noua mănăstire «**Sf. Treime**» dela punctul **Podul Bulgarului.** Se înfiripează aci, viaţa de obşte după pravilă şi **Sf. Canoane.** Nădăjduim, că prin măsurile luate, această aşezare monahicească îşi va fi găsit liniştea necesară dezvoltării şi progresului în muncă, frăţietate şi rugăciune. S'a ținut o scurtă şedinţă de catehizaţie în **Parclis.**

Maicile şi surorile de aici au dovedit că simt nevoia de îndrumare duhovnicească şi gospodărească. S'au dat îndrumările cuvenite, după ce s'au vizitat chiliile şi biserica cea mare, care este în curs de lucrare şi am pornit spre reşedinţa episcopală, după o zi atât de bogată în cercetări duhovniceşti.

Sfinţirea bisericii din Soreşti.

La 22 Octombrie 1950, s'a sfinţit biserica din satul **Soreşti,** Raionul **Cărpiniştea.** Slujba târnosirii a fost oficiată de **P. S. Episcop** cu însoţitorii **Săi** şi un numeros sobor de c. preoţi din parohiile învecinate.

Este vrednic de reţinut faptul că o mână de oameni fruntaşi, la îndemnul părintelui paroh **Bănică,** au fost în stare să construiască un adevărat monument religios. Intr'adevăr, biserica este mare, încăpătoare şi sclipeşte de departe în zare. Secretul înfăptuirii de aici, ni l-a descoperit părintele paroh. **C.** Sa a lucrat în rând cu ceilalţi oameni la căratul nisipului, stingerea varului şi a dat la rindea şi s'a suit pe schelă, bătând şipcle şi scândurile tavanelui. Cât de frumos şi pliduitor este gestul preotului! Merită toată lauda cu prisosinţă.

La exemplul dat de păstor, credincioşii au răspuns cu voie bună şi devotament. Sfortărilor acestora li s'au asociat şi cei din împrejurimi. Avem bune nădejdi, că se va face şi pictura, ca biserica să-şi dovedească toată splendoarea ei nu numai arhitectonică, dar şi pe cea picturală. Răspunsurile liturgice au fost date de un frumos cor, alcătuit din elemente talentate la cântare. Slujba a fost oficiată de **P. S. nostru Episcop.** Pre-

zența credincioșilor în număr atât de mare și cu obiceiul ospățului în curtea Sf. locaș după slujbă, ne-au fixat atențiune în zarea tradiției noastre religioase. Darea de seamă a păr. Bănică a fost plină de duioșie, ilustrând munca fizică a preotului înfrățită cu a credincioșilor pentru sf. locaș. P. S. Episcop a adus mulțumiri și laude celor ce s'au ostenit cu râvnă duhovnicească pentru înălțarea acestui sfânt și măreț locaș. A încheiat îndrumând pe toți să se înroleze în lupta pentru apărarea păcii.

De aici, am pornit la parohia Zilișteanca depe Valea Călnăului și Haimanalele. Biserica din Zilișteanca se prezintă bine, dar mai ales curtea și cimitirul din fața sf. locaș. Mormintele aliniate și înconjurate de pietre vâruite, dovedesc gradul înalt al cultului morților. Pr. paroh ne-a dat toate lămuririle cuvenite și a primit îndemnurile de trebuință pentru o cât mai rodnică păstorie.

La Haimanalele, biserica este în curs de pictare. Lucrarea se execută de un tânăr zugrav autorizat, maestru zugrav, care dovedește talent în râvna picturii «în frescă» și conștiințiozitate în execuție. Credincioșii s'au grupat în echipe cu lucrările pe care le execută cu brațele și danile lor. Am plecat de aci, cu cele mai frumoase și plăcute constatări care ne sprijinesc nădejdea, că în curând, parohia aceasta, va avea una din cele mai frumoase biserici depe amintita Vale a Călnăului.

În ziua de Sf. Dumitru, hramul Sf. Mănăstiri de maici, Rătești-Buzău, P. S. Episcop a oficiat sfânta liturghie aci. După amiază, la orele 3 $\frac{1}{2}$ p. m. întregul sobor a fost convocat în biserică, unde P. S. Episcop a expus rezolvirea problemei monahismului prin prevederile statute și hotărârile Sf. Sinod.

Rând pe rând au fost examinate toate aspectele problemei și s'au dat îndrumările cuvenite. Cât privește hotărârea Sf. Sinod pentru introducerea în mănăstiri a vieții de obște în cel mai strict înțeles al cuvântului, întregul sobor s'a arătat convins de necesitatea acestei măsuri, exprimându-și dorința că totul se poate realiza, prin atelierele ce vor lua ființă aci, având însă materia primă.

La înapoiere, ne-am abătut pela biserica filială din Gura Aninoasei, unde păstorește păr. Zidăriță. Totul este în bună rânduială și preotul deși la începutul misiunii sale, râvnește a fi și el la înălțimea chemării sale. I s'a propus să predea la cursurile pentru examenele particulare din Mănăstirea Rătești.

Sfințirea bisericii din Ulmu, Raionul Călărași.

În comuna Ulmu, încă de prin 1923 s'au pus temelile unei mărețe biserici. În sfârșit, s'a ajuns aproape de terminare, având numai Sf. Altar și Catapeteasma, pictate, iar celelalte obiecte de cult au fost aduse aci, dela biserica cea veche.

Slujba sfințirii a avut loc în ziua de 29 Octombrie 1950 și a fost oficiată de însuși P. S. Episcop Antim, înconjurat de un numeros sobor de preoți, în frunte cu P. C. Păr: Vicar Bcgoiu, P. C. Păr. Consilier R. Ardeleanu și P. C. Păr. Protoiereu Leonida Mateescu dela Călărași. Totul s'a desfășurat într'o atmosferă de aleasă sărbătoare religioasă și în fața unei numeroase asistențe de credincioși. La sfârșit, a luat cuvântul P. C. Păr.

Protolereu Mateescu, care a salutat prezența P. S. Episcop în Raionul respectiv în cuvinte alese și pline de căldură sufletească.

Păr. Paroh Coman a făcut o succintă dare de seamă asupra mersului lucrărilor dela început și până în prezent, scoțând în relief spiritul generos de sacrificiu al preoților antecesorii și enoriașilor, care au contribuit la desăvârșirea acestui sf. locaș, făcând și un mișcător apel pentru continuarea lucrărilor de pictură, împrejmuire, etc. A mulțumit tuturor sprijinitorilor și în special Comitetului provizoriu local care a înțeles să dea tot concursul pîntru terminarea lucrului de aci.

P. S. Episcop a început prin a sublinia însemnătatea pentru viața religioasă a credincioșilor, sfîntirea unei Biserici și a insistat asupra rostului punerii sfintelor moaște mucenicești în piciorul Sf. Mese, scoțând concluzia despre necesitatea jertfei atât în viața religioasă cât și în cea socială. Este știut că egoismul duce la separatism și diferențiere. Ce era în trecutul întunecat particularismul castelor, care a dus la robia altora? Dar particularismul sectelor?

În schimb, sf. noastră biserică ne poruncește să iubim pe aproapele nostru, să ne jertfim pentru binele comun, să biruim deosebirile de neamuri și popoare, să fim una cu toții pentru desăvârșirea sufletească și asigurarea vieții noastre. Dă în grija celor doi preoți slujitori să-și îndeplinească misiunea cu toată buna înțelegere și răspunderea cuvenită.

Să fie vrednică de urmat pentru credincioși atât din punct de vedere al îndeplinirii datoriilor religioase, cât și a celor cetățenești. Să fie lumina lumini și sarea pământului, cunoscând ei că dacă sarea își pierde puterea și de-a săra, nu mai este bună de nicio treabă.

Inchee cu îndemnul călduros și părintesc către credincioși ca să contribuie pentru pictura sf. locaș, care astfel pictat, va oferi închinătorilor privestea adevăratului «raiu pămîntesc». Făcând un apel mișcător la lupta pentru apărarea păcii. P. S. Sa aduce mulțumiri ostenitorilor și dă tuturor arhierescă binecuvîntare.

La Mănăstirea Balaciu.

În ziua de Luni 30 Octombrie 1950, P. S. Episcop însoțit de P. C. Păr. Vicar, P. C. Păr. Consilier administrativ R. Ardeleanu și diaconii Sf. Episcopii a oficiat sfînta liturghie în sfînta mănăstire Balaciu din Raionul Urziceni, cu care prilej a hirotonit pe cuv. ierodiacon Damian în ieromonah și pe monahul Ghenadie în ierodiacon. Duminică seara pela orele 9, am sosit la mănăstire unde ne-a primit întreg soborul, în frunte cu P. C. Stareț Valerian, un inimos și prea râvnitor conducător al acestei Sf. Mănăstiri. După «Polihroniu» și cuvîntul de «bună venire al P. C. Stareț, P. S. Episcop își exprimă bucuria duhovnicească de-a fi prezent în acest așezământ monahicesc în câmpia Bărăganului și urează viețuitorilor de aci mîntuire deplină și bună sporire în lucrul lor cel duhovnicesc.

La Sfînta Liturghie de Luni — 30 Octombrie 1950 — răspunsurile au fost date de monahi și de popor, în modul cel mai plăcut. Se vede de aci, că lucrarea părinților este secundată și apreciată de credincioșii de prinprejur.

Dealtfel, sfintele mănăstiri au fost mereu cercetate și ajutate de creș-

dincioșii mireni, rămânând ca ele să ofere ceiace aceștia doresc să folosească duhovnicește.

La sfârșit, P. S. Episcop s'a adresat tuturor cu cuvinte de lămurire asupra îndrumărilor noi date sf. mănăstiri de către Sfântul Sinod, în frunte cu I. P. S. Sa Patriarhul nostru Justinian. A vorbit despre colaborarea mirenească la bunul mers al sf. mănăstiri și și-a arătat deplina satisfacție despre cele constatate mai ales, că este un așezământ nou mănăstiresc care își caută încă făgașul tradițional. A adus mulțumiri P. Cuv. Stareț și soborului pentru modul cum s'au prezentat și le-a dat îndemnul convenite, ca să strălucească ei cu pilda vieții lor de rugăciune și de muncă.

Și astfel, s'a încheiat vizita canonică dela **Mănăstirea Balaciu**.

La 6 Noembrie, P. S. Episcop a cercetat pe c. c. preoți din orașul Brăila, fiind ultima consfătuire, întrucât dela 1 Ianuarie 1951, vor aparține Eparhiei Galaților. P. C. Protoiereu St. Cășaru a făcut o amplă dare de seamă asupra activității clerului brăilean. A răspuns P. S. Episcop, luând act cu mulțumire despre cele arătate de Păr. Protoiereu și a dat îndemn călduros ca în noua Eparhie sub oblăduirea căreia vor fi să dovedească aceiași râvnă și dragoste pentru cele ale preoției ca și până acum. A fost o duioasă despărțire care va stăruii mult în plăcuta amintire despre Vlădica Buzăului, fostul preot și profesor în orașul Brăila, mai bine de 22 ani și care a lucrat și a trăit cu preoții dela cari acum își ia rămas bun.

La 8 Noembrie, a avut loc slujba de redeschidere a Bisericii din **Herăști Raionul Râmnic**. Păr. Paroh Băbătie a reușit să restaureze biserica, dându-i o aleasă înfățișare. P. S. Episcop a oficiat Sf. Liturghie și după darea de seamă a păr. paroh, a mulțumit ostenitorilor, vorbind între altele despre datoria credincioșilor de-a cerceta sf. locaș. Totul s'a desfășurat într'o caldă, plăcută și înălțătoare atmosferă.

Sfințirea bisericii din Hangulești, Raionul Măicânești.

Acți, păstorește Păr. Grigorescu care s'a străduit ani de-a rândul să zidească o nouă biserică în locul celei care a fost dărâmată până în temelie de groaznicul cutremur din 1940. Și a reușit, căci a fost ascultat și urmat de credincioșii parohieni, care au dorit să-și aibă biserica lor. Slujba a fost oficiată de P. S. Episcop asistat de un sobor de preoți în frunte cu P. C. Păr. Vicar. Păr. Paroh ne-a arătat strădaniile depuse de obștea satului și mersul lucrărilor. P. S. Episcop a răspuns, aducând mulțumiri și arhieresti binecuvântări pentru cei ce iubesc buna podoabă a casei Domnului, scoțând, în relief datoria ca toți să luptăm pentru apărarea păcii grav amenințată de deslănțuirea unui nou războiu.

La 19 Noembrie 1950, s'a sfințit biserica din **Homești, Raionul R. Sărat**.

Purcezându-se la renovarea picturii, s'a constatat că Sf. Prestol are nevoie de a fi consolidat și ca atare a trebuit să se umble la Sf. Moaște, ceiace a necesitat resfințirea bisericii. Deși parohia este una dintre cele mai mici din împrejurimi, totuși credincioșii au luat îndemn și au purces la lucrul de reînnoire a sf. biserici și au reușit să ne dea o biserică fru-

moasă. Păr. paroh ne-a pus în curent cu mersul lucrărilor și a adus mulțumiri în numele credincioșilor, P. S. Episcop, pentru osteneala de-a oficia sf. slujbă și a da binecuvântare arhierescă celor de față. P. S. Episcop remarcă realizarea operei înfăptuită aci, care poate fi o pildă vrednică de urmat și de alți c. preoți și credincioși. Mulțumește păr. paroh și ce'or ce au jertfit din puținul lor pentru înfrumusețarea sf. biserici. Incheie înd m-nând pe toți la îndeplinirea datoriilor creștinești și cetățenești, luptând uniți pentru apărarea păcii.

La biserica «Anu» din orașul Buzău, a fost o strălucită manifestație religioasă prilejuită de slujba redeschiderii acestei istorice biserici, care a avut loc în ziua de 26 Noembrie 1950.

Păr. paroh Lăudatu Vasilescu, fost protoiereu și unul dintre cei mai aleși preoți buzoieni a făcut toate demersurile și a depus toate eforturile pentru renovarea picturii interioare a sf. locaș. A fost deplin secundat de păr. Al. Săndulescu, I. Constantinescu și pr. pensionar. C. Dobrescu dela aceeași biserică, precum și de toți credincioșii care au răspuns prisoselnic la chemările făcute.

Păr. paroh ne-a făcut un documentat istoric al acestei biserici cu un trecut strălucit și început mănăstiresc încă depe când nu era așezarea acestui oraș. Bine informat și mai ales cu caldă și aleasă simțire preoțească și emoție, c. Sa ne-a dat o monografie vie și plastică. Aduce mulțumiri împreună osârdiuitorilor și mai ales talentatului pictor buzoian Titel Benea care s'a luat la întrecere cu pictorul Tătărașcu care a pictat pe vremuri Sf. Icoane împărătești de aci. P. S. Episcop ia act cu mulțumiri sufletească de ceiace s'a realizat și mai ales de activitatea pastorală a c. c. preoți slujitori. Remarcăm frumoasa expunere a păr. paroh și dă arhierescă binecuvântare celor ce au fost de față, încheindu-se astfel festivitaea prilejuită de renovarea uneia din cele mai însemnate biserici din Buzău.

În ziua de 6 Decembrie 1950 -- Sfântul Nicolae -- s'a oficiat Sf. Liturghie arhierescă la biserica din **Sf. Ștefan**, Raionul Buzău. În urma reparațiilor ce i s'au făcut, sf. locaș, în amintita dată de mai sus, s'a redat cultului cu rânduiala prescrisă. Credincioșii au participat în număr impresionant de mare. Păr. paroh în scurta-i dare de seamă ne-a expus programul și modul de executare a lucrărilor de reparațiuni și restaurare a bisericii. P. S. Episcop după ce amintește despre viața Sf. Nicolae și desprinde din ea îndatoririle preoțești pentru un succes deplin în activitatea lor pastorală, îndeamnă pe cei de față să-și îndeplinească datoriile creștinești și cetățenești, unindu-se strâns cu toții în lupta pentru apărarea păcii.

La 10 Decembrie 1950, s'a redeschis Biserica din Fundeni-Buzău. Părintele paroh Oancea a reușit să restaureze cu ajutorul credincioșilor biserica satului. Fiind așezată pe o colină înaltă care predomină satul, acest lucru a dat motiv de inspirație P. S. Episcop să amintească de asemenea această biserică cu Sionul din Ierusalim îndreptând mintea ascultătorilor către Ierusalimul cel ceresc. A lăudat și binecuvântat pe preot și păstoriți pentru lucrul săvârșit.

Totul a decurs într'o atmosferă de elevație spirituală.

Conferință Protopopească.

Pentru culegerea de informațiuni și punerea în curent cu realitățile bisericești și pastorale din Regiunea Focșani, care dela 1 Ianuarie 1951, intră în administrarea Eparhiei noastre — au fost convocați toți PP.CC. Păr. Protoierei ai amintitei regiuni, în ziua de 8 Decembrie 1950, la Sfânta Episcopie.

După informațiunile primite, s'a indicat normele de procedare cu privire la încheerea lucrărilor și împlinirea la timp a obligațiunilor față de Eparhia Dunărei de jos,

PP.CC. Păr. Protoierei, după cuvântul rostit de P. S. Episcop, au fost puși în curent cu metodele de lucru în cele trei sectoare de activitate, de către fiecare P. C. Păr. Consilier. Conferința s'a încheiat cu asigurările date de cei de față că își vor împlini datoria cu deplină râvnă și conștiinciozitate, pentru binele și progresul nostru bisericesc și și-au luat angajamentul de-a îndemna pe c. preoți din Raioanele respective să sprijine efectiv lupta pentru apărarea păcii.

PARTEA OFICIALĂ

DECIZII, DISPOZIȚIUNI, CIRCULĂRI, COMUNICĂRI PENTRU CLERUL DIN ÎNTREAGA MITROPOLIE A UNGRO-VLAHIEI.

FIXAREA CONFERINȚELOR PROTOPOPEȘTI PENTRU ANUL 1951.

DECIZIUNEA Nr. 206.

NOI

JUSTINIAN

din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române,

În conformitate cu dispozițiunile art. 138 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române;

Având în vedere hotărîrea Sinodului Permanent, luată în Ședința dela 21 Iulie 1949;

Având în vedere prevederile art. 54, lit. o, din Regulamentul pentru determinarea atribuțiilor Patriarhului și de funcționarea organelor centrale deliberative, administrative și executive din Patriarhia Ortodoxă Română, și pe temeiul art. 5 din același Regulament, în calitate de Președinte al Sinodului Permanent,

DECIDEM :

Art. 1. — Conferințele clerului pe anul 1951 vor funcționa pe Protopopiate, în întreaga Biserică Ortodoxă Română, odată pe lună, la datele fixate în prezenta Decizie.

În vederea desfășurării programelor acestor conferințe, toți preoții și diaconii sunt obligați să studieze toate articolele din revistele:

- «Biserica Ortodoxă Română»,
- «Studii Teologice»,
- «Ortodoxia»,

precum și celelalte publicații trimise dela Centrul Patriarhiei.

Art. 2. — La conferințe se vor debata toate temele stabilite în prezenta Decizie, cât și cele locale, comunicate Protopopiatelor de către Eparhiile respective.

Art. 3. — Conferințele clerului se țin la sediul tuturor Protopopiatelor

de Raioane și al celor raionale din capitalele de Regiune, la următoarele date:

- Joi 25 Ianuarie 1951.
- Marți 27 Februarie 1951,
- Marți 27 Martie 1951,
- Joi 24 Mai 1951.
- Marți 26 Iunie 1951,
- Joi 26 Iulie 1951,
- Luni 27 August 1951.
- Joi 27 Septembrie 1951,
- Miercuri 24 Octombrie 1951,
- Marți 27 Noembrie 1951,
- Vineri 28 Decembrie 1951.

Art. 4. — Programul zilnic al fiecărei conferințe se fixează astfel:

- dela orele 8-11, Utrenia și Sf. Liturghie, cu predică;
- dela orele 11-12, discuțiuni din domeniul Liturghice, privitor la felul cum s'au desfășurat Sfintele Slujbe; discuțiuni în legătură cu predica rostită (critica negativă și pozitivă);
- dela orele 12-13 problemele de ordin duhovnicesc și predicatorial;
- dela orele 13-14 masa;
- dela orele 14-15 raportul scris despre activitatea pastorală a fiecărui preot între conferințe, discutarea cazurilor pastorale mai deosebite: îndrumări în toate ramurile de activitate parohială și prezentarea spre viză Protopopului și organelor de inspecție a caietelor speciale, cu rezumatul lecturii și a caietelor cu schițele de plan ale predicilor și catehezelor ținute;
- dela orele 15-16, lămurirea problemelor de actualitate ce interesează Biserica și clerul;
- dela orele 16-17, aprofundarea cunoștințelor teologice și combaterea rătăcirilor dela credință;
- dela orele 17-18, probleme speciale, fixate de Eparhie și rugăciunea de încheiere.

Art. 5. — Participarea la conferințe este obligatorie pentru toți preoții și diaconii din Protopopiat. Trei absențe consecutive, nemotivate, atrag după sine destituirea din funcție a preotului sau a diaconului respectiv. Nu se pot motiva decât absențele care provin din forță majoră sau pentru cazuri de înmormântări în parohie. Motivările se fac de către Protopopi. Cererea de motivare ca și motivarea, se fac în scris. Nu se admit nici întârzierile.

În zilele și la ora fixată, toți preoții din Protopopiat vor fi prezenți în biserica designată la sediul raional, pregătiți sufletește și canoniceste pentru a putea sluji la Sf. Liturghie și a se împărtăși cu toții din același potir. Vor sluji la altar, în sobor, numai jumătate din cei prezenți, — protia având-o preotul cel mai mare în grad ierarhic și la rang egal, cel mai vechiu, în hirotonie sau hirotesia — iar cealaltă jumătate conduce strana și dă răspunsurile liturgice. Se împărtășesc însă toți.

Art. 6. — Conferințele vor fi prezidate de către Protopop, dacă a urmat cursurile de îndrumare misionară de pe lângă un Institut Teologic de grad Universitar și a trecut examenul respectiv; dacă nu le are, pre-

ședinția se dă preotului care a fost la cursuri și a luat examenul cu media cea mai mare. La medii egale, președinția se dă celui cu distincție bisericească mai mare și, în lipsă, celui mai vechiu în hirotonie.

Unul dintre preoții mai tineri va fi secretarul conferinței.

Președintele și secretarul dețin aceste sarcini și onoruri timp de un an.

Programa analitică și ordinea de zi se vor executa în întregime și la datele fixate. Nu se admite nicidecum abatere sau amânare.

Despre fiecare întrunire, în conferință, se întocmește proces-verbal concis, din care să se vadă că programul zilei s'a executat în întregime, cine a luat parte la discuții și concluzia la care s'a ajuns la fiecare punct în parte. Procesele-verbale se semnează de președinte și secretar și se păstrează în arhiva protopopească, formând dosar aparte împreună cu lucrările scrise (dări de seamă, predici, observațiuni, etc.).

Se atrage atențiunea că vor fi controlate de organele de inspecție ale Eparhiei.

Masa se ia împreună, cu merinde aduse de fiecare.

Art. 7 A. — Se fixează următoarele teme pentru predici:

1. Pentru Joi 25 Ianuarie 1951: «Cuvânt de învățătură la ziua Sf. Ierarh Grigore Teologul».
 2. Pentru Marți 27 Februarie 1951: «Cuvânt de învățătură despre vremea Triodului».
 3. Pentru Marți 27 Martie 1951: «Omiile mare la Duminica III-a din Postul Mare».
 4. Pentru Miercuri 2 Mai 1951: «Feriți cei ce n'au văzut și au crezut» (Ioan XX, 29).
 5. Pentru Joi 24 Mai 1951: «Inclinarea în duh și adevăr» (Ioan IV, 23-24).
 6. Pentru Marți 26 Iunie 1951: «Venii după Mine» (Matei IV, 19).
 7. Pentru Joi 26 Iulie 1951: «Omiile mică la Evanghelia din Duminica VI-a după Rusalii» (Matei IX, 1-8).
 8. Pentru Luni 27 August 1951: «Panegiric la Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul».
 9. Pentru Joi 27 Septembrie 1951: «Fiți dar milostivi precum și Tatăl vostru milostiv este» (Luca VI, 36).
 10. Pentru Miercuri 24 Octombrie 1951: «Indrăznește fiică, credința te-a mântuit, mergi în pace» (Luca VIII, 48).
 11. Pentru Marți 27 Noembrie 1951: «Cuvânt la Sf. Apostol Andrei».
 12. Pentru Vineri 28 Decembrie 1951: «Cuvântare la Anul Nou».
- B.** Pentru problemele de ordin duhovnicesc și predicatorial (punctul f al art. 138 din Statut), se fixează următoarele teme:
1. Pentru Joi 25 Ianuarie 1951: «Sensul preoției la Sfinții Părinți» (vezi art. de Pr. Prof. Spiridon Căndea din «Studii Teologice» Nr. 3—6 din 1950).
 2. Pentru Marți 27 Februarie 1951: «Binația Liturghiei» (vezi art. de Pr. Prof. P. Vintilescu din «Studii Teologice» Nr. 3—6/1950 și «Comunicatul Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române» din «B.O.R.» Nr. 7-8/1950, pag. 486).
 3. Pentru Marți 27 Martie 1951: «Predică și predicator în vremea

noastră» (vezi art. Pr. Prof. Grigore Cristescu din «Studii Teologice» Nr. 3—6/950).

4. Pentru Miercuri 2 Mai 1951: «Materialul catehetic» din «Calendarul Creștinului Ortodox pe anul 1950» (edit. Inst. Biblic și de Misiune Ortodoxă).

5. Pentru Joi 24 Mai 1951: «Probleme de pedagogie catehetică» (vezi art. Pr. Prof. Mihail Bulacu din «Studii Teologice» Nr. 3—6/950).

6. Pentru Marți 26 Iunie 1951: «Folclorul muzical religios în legătură cu lucrarea de catehizare» (vezi art. Pr. Prof. Gh. Șoima din «Studii Teologice» Nr. 3—6/950).

7. Pentru Joi 26 Iulie 1951: «Nota caracteristică a cuvântărilor bisericesti din vol. II ale I. P. S. Mitropolit Nicolae Crutițki», apărut în editura Inst. Biblic și de Misiune Ortodoxă.

8. Pentru Luni 27 August 1951: «Materialul predicatorial și catehetic din cuvântările bisericesti din vol. II ale I. P. S. Mitropolit Nicolae Crutițki», apărut în editura Inst. Biblic și de Misiune Ortodoxă.

9. Pentru Joi 27 Septembrie 1951: «Cum se face predarea unui sufiect de catehism și rugăciune».

10. Pentru Miercuri 24 Octombrie 1951: «Cântarea bisericească în cadrul unei ore de catehizare».

11. Pentru Marți 27 Noembrie 1951: «Materialul catehetic și predicatorial din «Indrumătorul Pastoral pe 1951» (editura Inst. Biblic și de Misiune Ortodoxă).

12. Pentru Vineri 28 Decembrie 1951: «Ce rol se poate atribui copiilor pentru a lua parte activă la serviciile divine».

C. Cu privire la îndrumarea preoților în toate ramurile de activitate parohială, se fixează următoarele teme:

1. Pentru Joi 25 Ianuarie 1951: «Condițiunile canonice pentru materiile ce se întrebunțează la Sf. Liturghie» (prescuri, vin și apă); «Insemnătatea întrebunțării lumânărilor dela turnătorile rituale, în cultul divin» și «Cântarea omofonă în biserică» (după indicațiile date la cursurile de îndrumare misionară).

2. Pentru Marți 27 Februarie 1951: «Examenele de capacitate, definițivare, promovare și selecționare a clerului și notările administrative» (vezi Regulamentul pentru numirea și transferarea clerului din parohii, în «B.O.R.» Nr. 7—9/950, art. 1—26).

3. Pentru Marți 27 Martie 1951: «Importanța canonică și pastorală a vizitei I.P.S. Patriarh Justinian în Eparhiile din Transilvania» (vezi «B.O.R.» Nr. 2/950).

4. Pentru Miercuri 2 Mai 1951: «Invățămintele pentru cler ce se desprind din sărbătorirea unui sfert de veac dela înființarea Patriarhiei Române» și «Lucrările Sf. Sinod și ale Adunării Naționale Bisericești din Februarie 1950» (vezi «B.O.R.» Nr. 3—6/950).

5. Pentru Joi 24 Mai 1951: «Alte momente importante din viața bisericească a Patriarhiei Române, în cursul anului 1950» (despre înscăunări și noi hirotonii de ierarhi, sfințirea Sf. și Marelui Mir, I.P.S. Patriarh Athenagora, publicații la Patriarhia Română, din «B.O.R.» Nr. 3—6/950 și Nr. 10—12/950).

6. Pentru Marți 26 Iunie 1951: «Instanțele disciplinare și de judecată

bisericească, competență, pedepse și aplicarea lor, abateri și delictе». (vezi art. 1—66 din Regulamentul de procedură al instanțelor disciplinare și de judecată ale Bisericii Ortodoxe Române din «B.O.R.» Nr. 1/950).

7. Pentru Joi 26 Iulie 1951: «Procedura, judecarea proceselor, probe și mărturii, etc.» (vezi art. 67—252 din același Regulament).

8. Pentru Luni 27 August 1951: «Alegerea, funcționarea și dizolvarea organelor parohiale și protopopești» (vezi Regulamentul publicat în «B.O.R.» Nr. 7—9/950, art. 1—62).

9. Pentru Joi 27 Septembrie 1951: «Alegerea, funcționarea și dizolvarea organelor eparhiale» (vezi Regulamentul publicat în «B.O.R.» Nr. 7—9/950, art. 63—144).

10. Pentru Miercuri 24 Octombrie 1951: «Organizarea centrală a Patriarhiei Ortodoxe Române (vezi Regulamentul organelor centrale din Patriarhia Română, în «B.O.R.» Nr. 7—9/950, art. 1—133).

11. Pentru Marți 27 Noembrie 1951: «Administrația Patriarhală și instituțiile anexe» (vezi art. 134—289 din Regulamentul organelor centrale, și normele privitoare la pictura bisericească, în «B.O.R.» Nr. 7—9/950).

12. Pentru Vineri 28 Decembrie 1951: «Bunurile bisericești, dobândirea, administrarea și instrăinarea lor» (vezi Regulamentul pentru administrarea averilor bisericești, în «B.O.R.» Nr. 7—9/950).

D. Se fixează următoarele teme de dezvoltat, în cece privește lămurirea problemelor de actualitate ce interesează Biserica și clerul:

1. Pentru Joi 25 Ianuarie 1951: «Culte religioase din Republica Populară Română și lupta pentru apărarea păcii» (vezi art. D-lui Al. Cernă-Rădulescu, din «Ortodoxia» Nr. 2/950, pag. 199—230, ca și partea privitoare la această chestiune, în «Ortodoxia» Nr. 4/950).

2. Pentru Marți 27 Februarie 1951: «Biserica Ortodoxă Română și lupta pentru apărarea păcii» (vezi Apelul, comunicatele, azeziunile și art. D-lui Prof. Stanciu Stoian, Ministrul Cultelor, din «Ortodoxia» Nr. 1/950, pag. 5—44 și I. P. S. Elie Karam, Mitropolitul Libanului, «Apelul dela Stockholm», din «Ortodoxia» Nr. 2/950, pag. 323—325 și «Biserica Ortodoxă și lupta pentru apărarea păcii» din «Ortodoxia» Nr. 3/950, pag. 341—359).

3. Pentru Marți 27 Martie 1951: «Pacea internațională ca misiune morală» (vezi art. de Kraseninnicov din «Ortodoxia» Nr. 1/950, pag. 44-55) și «Vaticanul, un dușman al păcii», de Pr. Prof. Liviu Stan, din «Ortodoxia» Nr. 3/950, pag. 354 și «Misiunea creștinismului în lumea contemporană» (vezi art. de Kraseninnicov, din «Ortodoxia» Nr. 1/950, pag. 88—107).

4. Pentru Miercuri 2 Mai 1951: «Alianța încheiată de Bisericile Ortodoxe Rusă și Română, în vederea desfășurării unei acțiuni comune pentru apărarea păcii. Consfătuirea dela Moscova din Mai 1950» (vezi art. dir «Ortodoxia» Nr. 2/950, pag. 173—198).

5. Pentru Joi 24 Mai 1951: «Probleme și curente creștine actuale» (vezi art. de Pr. Prof. I. Coman din «Ortodoxia» Nr. 1/950, pag. 141—157 și «Amsterdamul și Ortodoxia», de Razumovschi (vezi «Ortodoxia» Nr. 3/950, pag. 440—476).

6. Pentru Marți 26 Iunie 1951: «Ortodoxia și activismul omului» (vezi art. Pr. Prof. D. Belu din «Studii Teologice» Nr. 1-2/950).

7. Pentru Joi 26 Iulie 1951: «**Organizarea sinodală a Bisericii Ortodoxe Române în paralelă cu cezaro-papismul catolic**» (vezi art. de Pr. Prof. I. Coman din «Studii Teologice» Nr. 1-2/950 și «**Acțiunea politică a Vaticanului**» de C. S. Apolzanu din «Ortodoxia» Nr. 1/950, pag. 158—168)

8. Pentru Luni 27 August 1951: «**Ortodoxia în trecutul Europei centrale**» (vezi art. Pr. Prof. Milan Șesan din «Studii Teologice» Nr. 1-2/950).

9. Pentru Joi 27 Septembrie 1951: «**Romano-Catolicismul în lumina teologiei fundamentale**» (vezi art. Pr. Prof. Petru Rezuș din «Ortodoxia» Nr. 3/950, pag. 260—278).

11. Pentru Marți 27 Noembrie 1951: «**Religia și Biserica în U.R.S.S.**» (vezi art. de conf. I. Negrescu din «Studii Teologice» Nr. 3—6/950) și art. «**Biserica Ortodoxă Rusă în U.R.S.S.**» de Pr. P. Statov, din «Ortodoxia» Nr. 1/950, pag. 56).

12. Pentru Vineri 28 Decembrie 1951: «**Cosmopolitismul în literatură, artă și știință**» (vezi art. diac. prof. E. Vasilescu din «Studii Teologice» Nr. 1-2/950, pag. 111—124).

E. Cu privire la aprofundarea cunoștințelor teologice și combaterea rătăcirilor dela credință, se fixează următoarele teme:

1. Pentru Joi 25 Ianuarie 1951: «**Condițiile însușirii mântuirii**» (vezi art. Prof. N. Chițescu, din «Studii Teologice» Nr. 1-2/950) și «**Ortodoxie și Protestantism**» de același autor (vezi «Ortodoxia» Nr. 3/95z, pag. 383—439).

2. Pentru Marți 27 Februarie 1951: «**Sfintele Taine**» (vezi art. Prof. diac. E. Vasilescu în «Studii Teologice» Nr. 1-2/950).

3. Pentru Marți 27 Martie 1951: «**Epistolele Sf. Ap. Pavel: Doctrină, probleme pastorale și sociale**».

4. Pentru Miercuri 2 Mai 1951: «**Ideile teologice fundamentale ale Evangheliei**» (vezi art. Prof. Sofron Vlad din «Studii Teologice» Nr. 3—6/950).

5. Pentru Joi 24 Mai 1951: «**Combaterea falselor revelații**» (vezi art. Prof. N. Mladin din «Studii Teologice» Nr. 3—6/950).

6. Pentru Marți 26 Iunie 1951: «**Temeiurile biblice și patristice ale ierarhiei bisericești**» (vezi art. Pr. Prof. N. Ciudin din «Studii Teologice» Nr. 3—6/950).

7. Pentru Joi 26 Iulie 1951: «**Superstițiile și obscurantismul mistic**» (vezi art. Pr. Prof. Liviu Stan din «Studii Teologice» Nr. 3—6/950).

8. Pentru Luni 27 August 1951: «**Învățătura despre Maica Domnului la ortodocși și la catolici**» (vezi art. «Dogma romano-catolică despre Înălțarea cu trupul a Maicii Domnului» din «Ortodoxia» Nr. 4/950).

9. Pentru Joi 27 Septembrie 1951: «**Problema interconfesională a revelației divine**» (vezi art. Pr. Prof. Petru Rezuș din «Ortodoxia» Nr. 2/950, pag. 233—259.)

10. Pentru Miercuri 24 Octombrie 1951: «**Eshatologia ortodoxă, în comparație cu cea romano-catolică**» (vezi art. Pr. Prof. I. Petreuță din «Studii Teologice» Nr. 7-8/950).

1. Pentru Marți 27 Noembrie 1951: «**Privire istorică asupra schismelor, creziilor și sectelor**» (vezi art. D-lui Prof. T. M. Popescu din «Studii Teologice» Nr. 7-8/950).

12. Pentru Vineri 28 Decembrie 1951: «Texte din Vechiul Testament interpretate fals de către sectanți» (vezi art. Pr. At. Negoiță din «Studii Teologice» Nr. 3—6/950).

Art. 8. — Metoda de lucru: Preoții studiază acasă înainte de intrarea în conferință, articolele și cărțile indicate la fiecare subiect, făcând rezumate scurte în caiete speciale, pe care, în cadrul programului conferinței între orele 14 și 15 le vor prezenta spre viză Protopopului și organelor de inspecție care vor fi prezente, împreună cu caietul schițelor de predici rostite și ale catehezelor ținute în fața credincioșilor.

Art. 9. — Prezenta Deciziune este obligatorie pentru toată Patriarhia Română.

Art. 10. — Inalt Prea Sfințitii și Prea Sfințitii Chiriarhi vor supraveghea, prin organele executive și de inspecție eparhiale, exacta aducere la îndeplinire a prezentei Deciziuni, comunicând din timp Protoieriiilor probleme speciale locale, conform art. 4, al. ultim din prezenta Deciziune.

Data în Reședința Noastră Patriarhală din București, astăzi 20 Decembrie 1950.

† JUSTINIAN

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

P. S. In cazul când s'ar schimba zilele pentru primirea salariilor, atunci se vor schimba și zilele fixate pentru conferință.

ORDIN CIRCULAR CATRE TOATE PROTOIERIILE, PRIVIND SITUAȚIA CC. PREOȚI NEPREZENTAȚI LA CURSURILE DE INDRUMARE.

Alăturat vă trimitem, în copie, circulara Nr. 26401/950 a Administrației Patriarhale, spre a fi adusă la cunoștința CC. Preoți, pentru întocmai urmare.

Din încredințarea I.P.S. Patriarh,

VICAR, Arhim. *Atanasie*

Consilier Administrativ, Pr. Gh. Soare

Copie de pe adresa Nr. 26401/950 a Administrației Patriarhale.

Inalt Prea Sfințe,

În complectarea circularei Noastre Nr. 26401/950, cu frățescă dragoste vă facem cunoscut următoarele:

Ținând seamă că pe timpul Sf. Sărbători a Nașterii Domnului, Anul Nou și Bobotează, credincioșii să nu fie lipsiți de slujbe și asistența duhovnicească, am ridicat, cu începere dela 20 Decembrie a. c. până la 14 Ianuarie 1951, suspendarea preoților neprezentați la cursurile de îndrumare misionară, iar cei aflați în concediu de boală vor intra în drepturi pe același dată, urmând ca formele pentru încasarea salariilor să se facă pentru data de 1 Ianuarie 1951, așa cum s'a comunicat cu telergama Nr. 27439/950.

Intrucât, potrivit circularei Nr. 26401/950, la 15 Ianuarie 1951 a fost convocată scria a IX-a de preoți la cursuri, și pentru a nu se mai repeta numeroasele greutăți provenite din neprezentarea unor preoți, invocând diferite motive, Noi, pentru ultima dată am acordat clemență pentru cei: vinovați și vă rugăm ca la întocmirea tablourilor a da dispozițiuni: să se țină seamă de prevederile Regulamentului pentru numirea și transferarea clerului din parohii.

Preoții, cari la 15 Ianuarie 1951 nu se vor prezenta la cursuri, li se va aplica art. 43 din acest regulament.

La întocmirea tabelului cu preoții rânduiți a urma cursurile, se va ține seama să nu fie trecuți cei aflați în concediu de boală.

Cel care vor fi găsiți suferinzi la vizita medicală dela Institutul Teologic, vor fi reținuți în infirmeria Institutului pentru cazurile de boală, care cer repaus sau tratament dela 1—30 zile. Peste acest termen, cei bolnavi grav vor fi internați în spitalele din București sau îndreptați locului cuvenit, pentru obținerea formelor de

punere în concediu de boală. Preoții din această categorie vor fi însă oprți, din oficiu, dela orice serviciu și benefic u în parohie.

Cel cari nu intră în această categorie vor cădea sub sancțiunile art. 43 din Regulament pentru numirea și transferarea clerului în parohii.

Deaceea, cu frățească dragoste vă rugăm, înalt Prea Sfințite, să binevoiți a dispune difuzarea acestor îndrumări de care să se țină seama și a lua toate măsurile ce le veți crede de cuvi nță, pentru executarea întocmai a dispozițiilor regulamentare.

Primiți, Vă rugăm, înalt Prea Sfințite, ale Noastre întru Hristos frățești îmbrățășări.

† JUSTINIAN

Patriarh

Consilier Administrativ,

(ss) Pr. Gh. Vintilescu

MINISTERUL CULTELOR

Secretariat.

Nr. 1592/950.

DISPOZIȚIUNI PENTRU BIBLIOTECILE PAROHIALE.

Ministerul Cultelor fiind informat că, contrarfu ordinelor circu'are date în mai multe rânduri, în bibliotecile parohiilor, comunităților și diferitelor organizații de cult se mai găsesc cărți, broșuri, reviste, ziare și alte publicațiuni interzise, vă rugăm să binevoiți a da dispoziții organelor în subordine ca fără nicio întârziere să procedeze la scoaterea din bibliotecii a tuturor publicațiilor interzise, depunându-le la autoritățile locale, contra dovadă.

În privința scoaterii din bibliotecii a publicațiilor interzise, se va lua ca normativ broșura de autori și titluri, editată în 1948 de Ministerul Artelor și Informațiilor, sub titlul «Publicații interzise», cu broșurile suplimentare editate de același Minister.

Menționăm că în sensul celor de mai sus am intervenit și la organele locale prin Comisia de Stat pentru aplicarea legii Sfaturilor Populare, care vor controla dacă bibliotecile Dvs. au fost epurate și vor da lămuriri totodată, la cerere, în legătură cu această chestiune.

Comunicându-vă cele de mai sus, vă rugăm să dispuneți de executarea lor întocmai, pentru a nu da prilej la situații neplăcute ce s'ar putea crea din neexecutarea acestor dispozițiuni.

p. MINISTRU, (ss) *Indescifrabil*

Director, (ss) *Indescifrabil*

CU PRIVIRE LA DEFLASARI IN INTERES DE SERVICIU.

Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 43.175/950, face cunoscut următoarele:

În conformitate cu art. 24 din hotărârea Consiliului de Miniștri Nr. 1153, publicată în Buletinul Oficial Nr. 101 din 8 Decembrie 1950 și adresa Ministerului Afacerilor Interne, Direcțiunea Generală Miliciei Nr. 597.288/950, vă facem cunoscut că salariații instituției Dvs., care se deplasează în interes de serviciu în diferite localități din țară, pentru mai mult de 2 zile, urmează să se prezinte unității de Milicie din localitatea în care se face deplasarea, pentru a primi viza de flotant.

Viza se aplică pe ordinul de serviciu sau pe delegație.

Dispozițiunile cuprinse în prezenta circulară, vă rugăm a le transmite și instituțiilor din subordinea Dvs.

p. MINISTRU, (ss) *Indescifrabil*

p. Director, (ss) *Indescifrabil*

ȘFANTA MITROPOLIE A UNGRO-VLAHIEI
ARHIEPIESCOPIA BUCUREȘTILOR

Secția Economică
Nr. 14659/950.

LAMURIRI CU PRIVIRE LA COLECTE ȘI CONTRIBUȚIUNI BENEVOLE.

Alăturat vă trimitem în copie, adresa Onor Minister al Cultelor Nr. 36437/1382 din 1950, cu rugămintea de a vă conforma întocmai.

Din încredințarea I.P.S. Patriarh,

Vicar, Arhim. *Atanasie*

Secretar Eparhial, Pr. C. *Hașcău*

În legătură cu problema contribuțiilor benevole ale credincioșilor, la co'ectele pentru construirea și repararea bisericilor, cum și în scopul de a face față or cărei nevoi neprevăzute, colecte care în conformitate cu prevederile Decretului Nr. 160/950, pentru modificarea legii Nr. 497 din 28 Iunie 1946, se pot face numai cu aprobarea preulabilă a Ministerului Afacerilor Interne, vă facem cunoscut că, potrivit celor comunicate de Ministerul Afacerilor Interne cu adresa Nr. 349064/950, *astfel de colecte se vor face numai în biserică sau în casele de rugăciuni, listele de subscripție din casă în casă, umblatul cu pantahuzele, vinderea de cărmizi-chitanțe fiind interzise.*

Menționăm că gestiunea și controlul gestiunii fondurilor colectate în biserică sau în case de rugăciuni se face în conformitate cu prevederile legii Nr. 497 din 28 Iunie 1946, modificată prin Decretul Nr. 160/950.

În sensul celor de mai sus, vă rugăm să faceți cuvenita comunicare organelor în subordine, pentru stricta conformare.

p. Ministru, *Indescrișabil*

p. Director, *Indescrișabil*

MINISTERUL CULTELOR

Direcția Contabilității
Nr. 37391/950.

DISPOZIȚIUNI REFERITOARE LA CUMUL.

În Buletinul Oficial Nr. 96, din 24 Oct. 1950, s'a publicat hotărîrea Nr. 1121 a Consiliului de Miniștri, privind cumulusul de funcțiuni.

Vă redăm mai jos o parte din această hotărîre și vă rugăm a o trimite unităților Dvs. în subordine.

Potrivit dispozițiilor acestei hotărîri, cumulusul de funcțiuni se admite numai în caz de necesitate și numai cu aprobarea scrisă a unității superioare (tutelare), unde și are angajatul respectiv serviciul de bază, cât și unității superioare (tutelare) unde urmează să îndeplinească funcțiunile cumulate.

Angajații de toate categoriile care cumulează, sunt obligați să îndeplinească orele de program în întreprinderea sau instituția de bază, în caz contrariu neputându-se admite cumulusul.

Pot cumula mai multe funcțiuni în aceeași ramură de activitate medicală, personalul didactic din învățământul elementar, ciclul I și II și cei din învățământul mediu, precum și contabilii de orice categorie.

În mod special se admite ca angajații de toate categoriile să dețină funcțiuni didactice.

Angajații cărora li se admite cumulusul vor fi retribuiți pentru fiecare funcțiune după munca pe care o prestează, cu cota parte a salariului respectiv și numai pentru orele efectiv prestate, cu excepția contabililor care pentru funcțiunea cumulată vor primi salariul în raport cu munca depusă și care nu va depăși 50% din salariul tarifar al serviciului de bază.

Personalul didactic, pe timpul vacanței va primi:

- Media salariului tarifar pe ultimele trei luni precedente vacanței, inclusiv orele suplinite (suplimentar), dacă vacanța durează 12 sau mai multe zile lucrătoare;
- Media salariului tarifar primit pe ultima lună precedentă vacanței, inclusiv orele suplinite, dacă vacanța școlară durează mai puțin de 12 zile lucrătoare.

Angajații care dețin în principiu o funcțiune tehnică sau administrativă și care cumulează și funcțiuni didactice la școli cu caracter permanent, vor fi retribuiți pe timpul vacanței școlare după normele arătate la punctele a și b, cu condiția ca în acest interval să presteze muncă în interesul școlii și în limita orelor pentru care este salariat. Salariul primit nu va putea depăși salariul tarifar al unei singure catedre, chiar dacă predă ore la unități diferite.

Cumulul se admite numai la unități diferite, cu excepția personalului didactic și al personalului medical, care în mod excepțional pot cumula două funcțiuni în aceeași unitate.

În timpul concediului de odihnă, angajații care cumulează două sau mai multe funcțiuni, inclusiv cele didactice, au dreptul să primească indemnizația de concediu dela funcțiunile cumulate, conform normelor generale stabilite de Codul Muncii.

Pentru nerespectarea dispozițiilor de mai sus sunt răspunzători angajatul care cumulează, precum și conducerea instituțiilor sau întreprinderilor respective.

Se comunică cele de mai sus pentru a fi aplicate întocmai, atunci când se vor ivi cazuri de cumul.

p. MINISTRU,
(ss) *Indescărbil*

p. Director,
(ss) *V. Sălcescu*

DECIZII, DISPOZIȚIUNI, CIRCULARI, COMUNICĂRI PENTRU CLERUL DIN CUPRINSUL SF. ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR.

CLASIFICAREA PAROHILOR DIN CAPITALĂ

DECIZIUNEA Nr. 21.

N O I

J U S T I N I A N,

Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

Având în vedere dispozițiunile art. 45 din Statutul pentru Organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, privitoare la clasificarea parohiilor, cum și cele din art. 125 alin II, din acelaș Statut, care prevede pentru ocuparea locurilor de preoți în Capitală R. P. R., o activitate preotească excepțională de 15 ani și un examen special;

Ținând seama de dispozițiunile cuprinse în art. 17 din Regulamentul pentru numirea și transferarea clerului în parohii, prin care se prevede — pentru posturile de preoți din Capitală R. P. R., obținerea calificativului «Excepțional» 9,51-10);

Considerând că nu toate parohiile din Capitală îndeplinesc condițiunile de a fi calificate la: «Excepțional», ci unele urmează a fi menționate la categoria I-a, iar altele a fi socotite în categoria «Excepțional», în ceea ce privește încadrarea personalului, potrivit normelor din Regulamentul de numiri și transferări.

D E C I D E M:

Art. I. — Se mențin la categoria I-a, în vederea încadrării personalului bisericesc următoarele parohii:

1) Herăstrău	4) Sf. Sofia	7) Otopenii de Jos
2) Parcul Filipeșcu	5) Pipera	8) Otopenii de Sus
3) Capela Sf. Ecaterina	6) Băneasa	9) Bradu Staicu

10) Dudești Cioplea	29) Rodica Moșoi	47) Giulești Sârbi
11) 23 August (Malaxa)	30) Uniunea Voluntarilor	48) Giulești Sărindar
12) Olteni	31) Apărătorii Patriei I	49) Parcul. Culte Finanțe
13) Râșvan	32) Apărătorii Patriei II	50) Roșu
14) Sf. Nicolae Jitnița	33) Bucur	51) Măgurele
15) Sf. nți	34) Cuv. Paraschiva-Rahova	52) Bragadiru
16) Utrican		53) Jilava
17) Vatra Luminoasă	35) Sf. Haralambie-Belu	54) Mierlari
18) Dobroești	36) Leordeni	55) Cățelu
19) Balta Albă	37) Sap enței	56) Cartierul Cățelu
20) Gherghiceanu	38) T. Vladimirescu-Rtdr.	57) Dudești Cioplea II
21) Pantellmon Sat	39) Bariera Rahovei	58) Chitila I
22) Mărcuța	40) Puțul Inalt II	59) Chitila II
23) Plumbuita Colentina	41) Vintilă Vodă	60) Mogoșoala
24) Bis. Spit. Pantellmon	42) Crângași I	61) Gilna
25) Capela Avrig	43) Crângași II	62) Rudeni
26) Andronache II	44) Costeasca	63) Măcăneasa
27) Sf. Vineri Colentina	45) Chiajna	64) Gherman
28) Fundeni Doamnei	46) Gălleia Străulești	

Art. II. — Se fixează următoarele parohii, pentru care urmează a se avea în vedere normele prevăzute în art. 125 alin. II din Statut și art. 17 din Regulament, cu privire la încadrarea personalului respectiv, cu calificativul «Exceptional»:

1) Albă Cal. Victoriei	38) Izvorul Nou	74) Belu
2) Amzei	39) Lucaci	75) Belu Plepânari
3) Bălățe	40) Mântuleasa	76) Bumbăcari
4) Boteanu	41) Mihai Bravu	77) Cărămidari Jos
5) Dichiu	42) Negustori	78) Cotroceni
6) Doamna Oltea	43) Parcul Călărași	79) Doamnei
7) Floreasca	44) Popa Nen	80) Domnița Bălașa
8) Icoana	45) Popa Soare	81) Flămânda
9) Ieni	46) Sf. Anton C. Veche	82) Manu Cavașu
10) Mavrogheni	47) Sf. Gheorghe Nou	83) Parcul Ghencea
11) Oțetari	48) Sf. Gheorghe Vechi	84) Parcul Rahova I
12) Parcul Domeniilor	49) Sf. Ioan Plăță	85) Parcul Rahova II
13) Pitar Moș	50) Sf. Mina Vergu	86) Progresul I
14) Popa Chițu	51) Sf. Nicolae Sârbi	87) Mărțișor
15) Popa Rusu	52) Sf. Ștefan Călărași	88) Sf. Apostoli
16) Precupeții Noui	53) Sf. Treime Dudești	89) Sf. Spiridon Vechi
17) Precupeții Vechi	54) Târca	90) Sf. Ecaterina
18) Sf. Dumitru Colent.	55) Biserica Rusă	91) Sf. Elefterie
19) Sf. Ioan Moși	56) Colțea	92) Sf. Ilie Gorgan
20) Dintr'o zi	57) Oborul Nou	93) Sf. Ilie Rahova
21) Tabacu	58) Oborul Vechi	94) Sf. Ioan Ferentari
22) Sf. Silvestru	59) Sf. Anton Colentina	95) Puțul Inalt I
23) Sf. Treime Tei	60) Sf. Alexandru Col.	96) Sf. Maria Ghencea
24) Sf. Vasile Cal. Vict.	61) Sf. Gheorghe Capră	97) Sf. Nicolae Broșteni
25) Sf. Vasile Polonă	62) Sf. Ioan Botez. Pantellmon	98) Sf. Nicolae Vlădica
26) Visarion		99) Sf. Spiridon Nou
27) Te ul Doamnei	63) Sf. Pantellmon	100) Sf. Treime Ghencea
28) Izvorul Tămăduirii	64) Scaune	101) Sloboz'a
29) Apostol	65) Olari	102) Spirea Nouă
30) Ceauș Radu	66) Șelari	103) Spirea Veche
31) Delea Nouă	67) Hanul Co'tel	104) Șerban Vodă
32) Delea Veche	68) Sf. Vineri Herasca	105) Zlătari
33) Dobroteasa	69) Andronache I	106) Stavropoleos
34) Folșor	70) Albă Postăvari	107) Sf. Dumitru Poștă
35) Hagiu	71) Sf. Alexie	108) Mihal Vodă
36) Iancu Nou	72) Bărbătescu Nou	109) Măia Domnulul A-
37) Iancu Vechiu	73) Bărbătescu Vechi	quila

110) Basilescu	119) Manea Brutarul	129) Sf. Ilie Grand
111) Belvedere	120) Militari I	130) Sf. Nicolae Buzzești
112) Brezolanu	121) Militari II	131) Cuibul cu Barză
113) Sf. Andrei Bucur. Nou	122) Militari III	132) Sf. Voevozi
114) Buna Vestire	123) Miron Patriarhul	133) Sf. Vineri Nouă
115) Cărămidarii de Sus	124) Podeanu	134) Sf. Const. și Elena
116) Costescu	125) Popa Tatu	135) Stejarul
117) Dămăroala	126) Schitu Măgureanu	136) T. Vladimirescu I
118) Crețulescu	127) Sf. Gheorghe Griv.	
	127) Sf. Gheorghe Plevn.	

Art. III. — P. C. Consilier Administrativ Bisericesc Pr. Gh. Soare este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Data în reședința Noastră Patriarhală din București, astăzi 18 Noiembrie 1950.

**Arhiepiscop și Mitropolit,
(ss) † JUSTINIAN
Patriarh**

NUMIREA NOILOR PROTOIEREL

DECIZIUNEA Nr. 23.

NOI

JUSTINIAN

Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

Având în vedere dispozițiunile cuprinse în art. 71-75 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, cum și dispozițiunile art. 126 din acelaș Statut;

Având în vedere dispozițiunile art. 54 și 55 din Regulamentul pentru alegerea, funcționarea și dizolvarea organelor deliberative în parohii, protopopiatele și Eparhiile din Patriarhia Română;

Pe temeiul hotărîrii Sf. Sinod de la 5 Octombrie 1950, prin care s'a dispus instituirea de protopopi pe Regiuni și Raioane, potrivit noiei împărțiri administrative a teritoriului Republicii Populare Române;

DECIDEM :

Art. 1. — Pe data de 1 Ianuarie 1951, încetează funcționarea actualilor Protoierei din cuprinsul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Art. 2. — Pe acelaș dată numim următorii protolere:

Orașul București.

1. Raionul «Stalin»: P. C. Preot Nicolae Dragomirescu, dela Biserica Amzei, București.
2. Raionul «1 Mai»: P. C. Preot Marius Constantinescu, dela biserica Boteanu, București.
3. Raionul «T. Vladimirescu»: P. C. Preot Traian Costea, dela biserica Izvorul Tămăduirii, București.
4. Raionul «23 August»: P. C. Preot Vasile Ștefan, dela biserica Hanul Colței, București.
5. Raionul «Lenin»: P. C. Preot Al. Părvulescu, dela biserica Sf. Elefteria, București.
6. Raionul «N. Bălcescu»: P. C. Preot Spiridon Andreescu, parohia Parcul Ghencea, București.
7. Raionul «Gheorghiu-Dej»: P. C. Preot Marcel Mihăescu, dela biserica Cărămidarii de Sus, București.
8. Raionul «Grivița Roșie»: P. C. Preot I. Irimia, dela biserica Sf. Andrei, București Noi.

Regunea București.

9. Raionul Brănești: P. C. Preot V. Fusu, dela biserica Râsvan, București.
 10. Raionul Crevedia: P. C. Preot Nae Napoleon, dela parohia Stolenești.
 11. Raionul Giurgiu: P. C. Preot Radu Pavel, dela parohia Bălanu.
 12. Raionul Mihăilești: P. C. Preot Aurel Ciocoiu, dela parohia Tântava.
 13. Raionul Oltenița: P. C. Preot C. Popescu, dela parohia Chiselet.
 14. Raionul Râcari: P. C. Preot N. Dumitrescu, dela parohia Podul Bărbierului, comuna Râcari.
 15. Raionul Snagov: P. C. Preot Gh. Ciocan, dela biserica Sf. Nicolae-Buzești, București.
 16. Raionul Vidra: P. C. Preot C. Păunescu, dela biserica Căramidarii de Jos, București.

Orașul Ploești.

17. Orașul Ploești: P. C. Preot Al. Vlaiculescu, dela biserica Sf. Haralambie, Ploești.

Regiunea Prahova.

18. Raionul Câmpina: P. C. Preot Nic. Georgescu, dela parohia Adormirea, Câmpina.
 19. Raionul Cricov: P. C. Preot Vasile Constantinescu, dela biserica Sf. Pantelimon, Ploești.
 20. Raionul Ploești: P. C. Preot Alex. Slăvescu, dela biserica Pantelimon, Ploești.
 21. Raionul Pucioasa: P. C. Preot Ioan Ulieru, dela parohia Moroeni I.
 22. Raionul Sinaia: P. C. Preot I. Moraru, dela parohia Bușteni.
 23. Raionul Târgoviște: P. C. Preot Gh. Tache, dela biserica Sf. Gheorghe, Târgoviște.
 24. Raionul Teleajen: P. C. Preot C. Nichita, dela parohia Sf. Ioan, Vălenii de Munte.

Regiunea Teleorman.

25. Raionul Alexandria: P. C. Preot Ilie Clobănete, dela parohia Sf. împărați, Alexandria.
 26. Raionul Drăgănești: P. C. Preot I. Cantill, dela parohia Comanii de Sus.
 27. Raionul Roșiori de Vede: P. C. Preot Gh. Stănculescu, dela parohia Drăgănești.
 28. Raionul Turnu Măgurele: P. C. Preot Gheorghe Netcu, comuna Odala.
 29. Raionul Vârtoapele: P. C. Preot Nic'oae Ionescu, dela parohia Slăvești.
 30. Raionul Vidra: P. C. Preot I. Ferbințeanu, dela parohia Videla.
 31. Raionul Zimnicea: P. C. Preot C. Naidin, dela parohia Găuriciu.

Regiunea Ialomița.

32. Raionul Călărași: P. C. Preot Leonida Mateescu, dela parohia Sf. Nicolae, Călărași.
 33. Raionul Fetești: P. C. Preot Mihai Țițel, dela parohia Fetești-Gară.
 34. Raionul Lehliu: P. C. Preot Alex. Antonescu, dela parohia Lehliu-Gară.
 35. Raionul Slobozia: P. C. Preot P. Broșteanu, dela parohia Slobozia-Capela, orașul Slobozia.
 36. Raionul Urziceni: P. C. Preot Alex. Zaharia, dela parohia Adormirea, Urziceni.

Art. 3. — P. C. Consilier Administrativ Gh. Soare este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Decizii.

Dată în reședința noastră Patriarhală din București astăzi 30 Decembrie 1950.

Arhiepiscop și Mitropolit

(ss) † JUSTINIAN

Patriarh

II. Ministerul Cultelor, prin Deciz. a Nr. 778 din 5 Ianuarie 1951, recunoaște pe data de 1 Ianuarie 1951, angajările de mai sus, cu retribuția categoriei 5/3, cu excepția raioanelor Brănești și Mihăilești din regiunea București, pentru care I. P. S. Patriarh a delegat cu girarea pe următorii: P. C. Protoiereu V. Fusu la Raionul Brănești și P. C. Protoiereu A. Ciocoiu la raionul Mihăilești.

I. SANCTIUNI DISCIPLINARE DEFINITIVE ȘI EXECUTORII.

1. Preot Iosif Tincoca, dela parohia Oinacu-Vlașca, fiind depus din treaptă prin sentința Consistoriului Eparhial, în conformitate cu dispozițiunile art. 74 din Regulamentul de procedură, se suspendă din serviciu până la sentința definitivă. Tem. Nr. 9477/950.

2. Preot Sebastian Păvrulescu, dela parohia Parcul Rahova II-București, a fost pedepsit cu: avertisment și dojană. Tem. Nr. 12180/950.

3. Preotul Stănescu Mihael, dela biserica Cuvioasa Paraschiva-Turnu Măgurelc, a fost suspendat din serviciu, cu oprirea salariului dela 1 Octombrie 1950, până la intrarea în ordine. Tem. Nr. 12154/950.

4. Preotul Dumitru Șerban, dela parohia Domnița Bălașa-Dâmbovița, a fost pedepsit cu canon 30 zile la Mănăstirea Cheia-Prahova. Tem. Nr. 1223/950.

5. Preotul Paul Popescu, dela parohia Țigănești-Ilfov, a fost pedepsit cu avertisment și dojană. Tem. Nr. 12739/950.

6. Preotul Nicolae Levu, dela parohia Paicu-Ilfov, a fost condamnat prin sentința Nr. 309/950, a Consistoriului Eparhial, cu oprirea totală dela săvârșirea lucrărilor sfinte, pe termen de doi ani, socotindu-i-se pedeapsa executată în timpul cât a fost deținut în închisoarea penitenciarului. Tem. Nr. 12834/950.

7. Preotul I. Popescu și cântărețul Gh. Nițu, dela parohia Cărcani-Ilfov, au fost pedepsiți cu avertisment și dojană duhovnicească, prin sentința Nr. 3/950 a Consistoriului Disciplinar Protopopesc Ilfov. Tem. Nr. 11552/950.

8. P. C. Protoiereu Mihail Gh. Țescu. Circ. Titu-Dâmbovița, a fost pedepsit cu: avertisment și dojană. Tem. Nr. 12927/950.

9. Preotul Gheorghe Dumitrescu, dela parohia Singureni-Vlașca, a fost suspendat din serviciu cu reținerea salariului, cu începere dela 17 Octombrie 1950, până ce va preda gest unea parohiei către noul paroh. Tem. Nr. 13276/950.

10. Preoții Florea Petrescu și V. Eăftol, dela parohia Pietroșani-Vlașca, au fost suspendați din serviciu, cu oprirea salariului dela 1 Noembrie 1950, până ce vor intra în ordine. Tem. Nr. 13273/950.

11. Preotul Ioan Popescu, fost la parohia Uzun-Vlașca, actualmente în funcție la parohia Mereni de Jos-Vlașca, a fost pedepsit cu transferarea, prin decizia Consistoriului Central Bisericesc Nr. 20/950 și în executarea deciziei a fost definitivat la parohia Mereni de Jos, ca transferat disciplinar. Tem. Nr. 12660/13733/950.

12. Diaconul Aurel Băjan, dela biserica Domnească din Câmpulung-Muscel a fost pedepsit cu: oprirea totală dela săvârșirea lucrărilor sfinte pe timp de una lună, cu reținerea salariului, prin Decizia Nr. 22/950 a Consistoriului Central Bisericesc. Tem. Nr. 13417/950.

13. Preotul Gheorghe Davidescu și cântărețul Alexandru Marinescu, dela biserica Flămânda-București, au fost pedepsiți, prin sentința Consistoriului Eparhial Nr. 311/950, primul cu transferarea, aplicându-i-se principiul Béanger și secundul cu transferarea. Tem. Nr. 13487/950.

14. Preotul Gheorghe Popescu, dela parohia Cățelu-Ilfov, a fost pedepsit cu: caterisirea, prin sentința Consistoriului Eparhial Nr. 297/950, sentință ce a rămas definitivă. În urma respingerii de către Sf. Sinod a recursului acestui preot. Tem. Nr. 12923/950.

15. Preotul I. Tudorache, dela parohia Popești-Gâlbinași-Ilfov, a fost pedepsit cu: caterisirea, prin sentința Nr. 291/950, a Consistoriului Eparhial, sentință rămasă definitivă în urma respingerii recursului acestui preot, de către Sf. Sinod. Tem. Nr. 12951/950.

16. Preotul Dumitru Stoica, fost la parohia Mihălești II-Vlașca, a fost pedepsit cu caterisirea, prin Decizia Nr. 21/950 a Consistoriului Central Bisericesc. Tem. Nr. 13415/950.

17. Preotul Gh. Georgescu, dela parohia Zimnicele-Teleorman, a fost pedepsit cu: canonisire 15 zile la Mănăstirea Căldărușani. Tem. Nr. 13675/950.

18. P. C. Protoiereu C. Raportaru, dela parohia Putineiu-Vlașca, a fost pedepsit cu: reținerea salariului pe timp de 5 zile. Tem. Nr. 13702/950.

19. Preotul Căstăș T. Alex., dela parohia Putineiu II-Vlașca, a fost pedepsit cu avertisment și dojană duhovnicească. Tem. Nr. 13788/950.

20. Următorii preoți, pentru neprezentare la cursurile de îndrumare misionară în seria VIII-a, la care au fost programați, se pedepsesc cu suspendarea din serviciu

și beneficiu, cu suplinitor la parohie, începând dela 15 Oct. 1950 și până la absolvirea acestor cursuri:

1. Preot Tănase Matache, parohia Bolintinul d'n Vale-Ilfov.
 2. Preot Marinescu Stan, parohia Joița-Ilfov.
 3. Preot Dumitru Constantin, parohia Prozanic-Ilfov.
 4. Preot Albuț Nicolae, parohia Hotarele-Ilfov.
 5. Preot Popescu Alex, parohia Valea Nicovani-Prahova.
 6. Preot Ilescu Aurel, parohia Costești Deal-Dâmbovița.
 7. Preot Stoicescu Dumitru, parohia Finta-Dâmbovița.
 8. Preot Anatolie Loghin, parohia Zimnicea-Teleorman.
 9. Preot Ieremia Decu, parohia Cartierul Nou-Giurgiu.
 10. Preot Sachelar Ioan, parohia Chiriacu-Vlașca.
 11. Preot Constantinescu I., parohia Racovița-Muscel.
 12. Preot Soare D., parohia Vrâncști-Muscel.
- Suspendarea acestor preoți a fost recunoscută de Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 36485/950, pe data de 1 Nov. 1950. Tem. Nr. 14135/950.
21. Cântărețul Stelian T. Andrei, parohia Dobra-Dâmbovița, a fost suspendat din serviciu pe timp de 6 luni cu sentința Consistoriului Disciplinar Protopopesc Dâmbovița din 17 August 1950. Tem. Nr. 11949/950.
 22. Cântărețul Traian Marincescu, parohia Fierbinți-Vlașca, a fost pedepsit cu: avertisment și dojană duhovnicească, prin sentința Nr. 6/950, a Consistoriului Disciplinar Protopopesc Vlașca. Tem. Nr. 12785/950.
 23. Cântărețul Mihalcea I. Tudor, dela parohia Popești-Vlașca, a fost pedepsit cu transferarea, prin sentința Nr. 5/950, a Consistoriului Disciplinar Protopopesc Vlașca. Tem. Nr. 12785/950.
 24. Cântăreții I. N. Toader și Gh. N. Toader, dela parohia Vatra Satului-Muscel, au fost pedepsiți cu: avertisment și dojană duhovnicească, prin sentința Nr. 1/950, a Consistoriului Disciplinar Protopopesc Muscel. Tem. Nr. 12773/950.
 25. Cântăreții C. I. C. Popescu și C. I. Popescu, dela parohia Țigănești și cântărețul Mircea Dinu, dela parohia Pițichești, au fost pedepsiți cu: avertisment și dojană duhovnicească, prin sentința Nr. 2/950 a Consistoriului Disciplinar Protopopesc Muscel. Tem. Nr. 12772/950.
 26. Preotul Gheorghe Preda, dela parohia Perii Broșteni-Teleorman, se pedepsește cu canon 10 zile, la Mănăstirea Căldărușani. Tem. Nr. 14265/950.
 27. Preotul Mircea Dragomir, dela biserica Sf. Gheorghe-Câmplung Muscel, pentru abateri disciplinare, în timpul cursurilor de îndrumare misionară, în seria VII-a, se pedepsește cu scăderea notei la memoriu, la limită (nota 6). Ordinul Sf. Patriarhii Nr. 26130/950. Tem. Nr. 14622/950.
 28. Preotul Ioan Popescu, dela parohia Mereni de Jos-Vlașca, se pedepsește cu avertisment și dojană arhierescă. Tem. Nr. 14209/950.
 29. Preoții I. Stancu și N. Stăncescu, dela parohia I. C. Frimu, Ilfov, se pedepsec cu avertisment și dojană arhierescă. Tem. Nr. 14982/950.
 30. Cântărețul P. Gelcu, dela parohia Nf. Nicolae-Alexandria, pedepsit 20 zile canon la mănăstire, conform sentinței Nr. 2/950 a Consistoriului Disciplinar Protopopesc Teleorman. Tem. Nr. 14807/950.
 31. Cântărețul Gheorghe Bobonete, dela parohia Ologi-Teleorman, pedepsit cu avertisment și dojană duhovnicească, conform sentinței Nr. 1/950 a Consistoriului Disciplinar Protopopesc Teleorman. Tem. Nr. 14807/950.
 32. Cântărețul Alexe Boboc, dela parohia Vânători, pedepsit cu avertisment și dojană duhovnicească, conform sentinței Nr. 3/950 a Consistoriului Disciplinar Protopopesc Teleorman. Tem. Nr. 14807/950.
 33. Preotul N. Geadău, dela parohia Cotârlui-Vlașca, a fost pedepsit cu canonsire la mănăstirea Căldărușani, pe timp de 10 zile. Tem. Nr. 14210/950.

II. MIȘCARE DE PERSONAL

a) Numiri.

1. D-nii Marmandiu Ioan și Albulescu Ioan au fost numiți pe 1 August 1950, în posturile de cântăreți dela parohia Buciumeni-Dâmbovița. Tem. Nr. 11979/950.
2. Dl. Ioan I. Pârzan, absolvent Școala cântăreți Turnu-Măgurele, numit în postul II de cântăreț extrabugetar la parohia Scroaștei-Teleorman, pe data de 15 Noembrie 1950. Tem. Nr. 15121/950.

3. Dl. Gheorghe Oprescu, numit în postul I de cântăreț, la parohia Potlogeni Deal-Dâmbovița, plătit din fondurile proprii ale parohiei, dela 15 Noembrie 1950. Tem. Nr. 15120/950

4. Dl. Voica Ioan, numit în postul I de cântăreț extrabugetar la parohia Ciulnița Prundeni-Muscel, pe 1 Noembrie 1950. Tem. Nr. 15119/950.

b) *Transferări.*

1. Dl. Dim. Dima, transferat pe 1 Septembrie 1950, dela Centrul Eparhial al Arhiepiscopiei Bucureștilor, la Institutul Teologic Universitar București, în post de contabil ajutor.

2. Preotul I. Tâlpeanu, transferat dela mănăstirea Zamfira, la parohia Ulmeni-Teleorman, pe 1 Noembrie 1950. Tem. Nr. 12915/950.

3. Preotul Anastasie Georgescu, dela parohia Ulmeni Ungureni, transferat cu bugetul său la parohia Bolintinul Deal I Ilfov; preotul Valeriu Băbiceanu, transferat deasemenea cu bugetul său, dela parohia Mănăstirea-Ilfov la parohia Ulmeni Ungureni, ambii pe 1 Noembrie 1950. Tem. Nr. 13117/950.

4. Ieromonahul Partenie Moraru, soțeur la Arhiepiscopia Bucureștilor și C. Stoiculescu, soțeur la Adminstrația Patriarhală, transferați reciproc, pe 1 Noembrie 1950. Tem. Nr. 13277/950.

5. Cu ord'nul Nr. 13284/950, s'a anulat transferarea preotului Aurel Sterghiu, dela parohia Urleta-Prahova, la parohia Dițești-Prahova, conform cererii C. Sale și a enoriașilor din Urleta. Tem. Nr. 13274/950.

6. Preot D. Stănescu, dela parohia Slobozia Mândra II-Teleorman, transferat la parohia Tătărei-Dâmbovița, cu bugetul său, pe 1 Noembrie 1950. Tem. Nr. 13235/950.

7. Preotul Mihail Andreș, dela parohia Bădeni Ungureni-Muscel, a fost transferat la parohia Matiața-Prahova, pe 1 Noembrie 1950. Tem. Nr. 13274/950.

8. Preoții misionari Gh. Glurcanu și D. Dumbravă, dela Arhiepiscopia Bucureștilor, au fost transferați întâiul în post III de preot la parohia Parcul Rahova II iar secundul în post paroh la parohia Măicăneasa, fiecare cu bugetul său, pe 1 Noembrie 1950. Tem. Nr. 13409/950.

9. Preotul Sterie Ianuli, dela Spitalul de copii d'n Capitală, transferat cu bugetul său la parohia nouă înființată în Dudești Cioplea II, București, pe 1 Noembrie 1950. Tem. Nr. 13409/950.

10. Preotul Constantin Alexandrescu, transferat cu bugetul său dela parohia Zimnicele-Teleorman, la parohia Atârnați-Teleorman, iar preotul Gh. Georgescu, definitivat la parohia Zimnicele, având a funcționa fără salariu, pe data de 1 Noembrie 1950. Tem. Nr. 13732/950.

11. Ieromonahul Gliga Grațian, dela mănăstirea Sinaia, a fost transferat pe data de 15 Nov. 1950, în postul de administrator de imobile la Administrația Patriarhală, în locul Arhimandritului Valeriu Nicolăeasa, care se transferă pe aceeași dată, în post de preot deservent la mănăstirea Sinaia, post deținut de primul. Tem. Nr. 14218/950.

12. Monahia Ana Ifrim, îngrijitoare la Adminstrația Patriarhală, se transferă pe 1 Nov. în postul de îngrijitoare la Arhiepiscopia Bucureștilor, plătită din fonduri proprii. Tem. Nr. 14392/950.

13. D-na Marilena Dobre se încadrează pe data de 1 Nov. 1950, în postul de asistent medical, la Arhiepiscopia Bucureștilor, plătit din fonduri proprii, categoria 7/2 Tem. Nr. 14392/950.

14. Dl. Nicolae Nedelcu, administrator de internat la Școala de cântăreți bisericesti București, se detașează pe data de 15 Nov. 1950, ca administrator la gospodăria agricolă Apărătorii Patriei, a Sf. Arhiepiscopi a Bucureștilor. Tem. Nr. 14049/950.

c) *Angajări în posturi bugetare.*

1. Preotul Petre Săndulescu, dela parohia Adunați Copăneni-Vlasca, a fost luat în buget, pe data de 1 Octo. 1950, cu Decizia Ministerului Cultelor Nr. 31575/950. Tem. Nr. 11962/950.

2. Dl. Gr. Dumitrescu, sculptor, angajat pe 1 Oct. 1950, la Școala de cântăreți bisericesti București, ca profesor suplinitor la catedra Ineditnicri-practică. A fost recunoscut pe aceeași dată de Ministerul Cultelor cu Decizia Nr. 32612/950. Tem. Nr. 12201/950.

3. Monahia Evghenia Cireșeanu, angajată pe 1 Nov. 1950, în post îngrijitoare la mănăstirea Viforăta. Tem. Nr. 13188/950.

4. Diacon CârstoIU V. Iullan, angajat profesor suplinitor la Școala de cântăreți bisericești din București, la catedra de muzică bisericească, psalt că și tipic. A fost confirmat de Ministerul Cultelor cu Decizia Nr. 34440/950, pe data de 15 Oct. 1950, categoria 7/3. Tem. Nr. 13279/950, 13621/950.

5. Ieromonahul Mina Rotaru dela mănăstrea Predeal, angajat pe 1 Nov. 1950, în post cântăreț la Catedrala Sf. Patriarhii. A fost confirmat de Onor. Minister al Cultelor pe 1 Nov. 1950, cu adresa Nr. 33438/950. Tem. Nr. 14389/950.

6. Preotul Mihaia Ionescu, dela parohia Popești Gălbinași-Ilfov, angajat la Centrul Eparhial al Arhiepiscopiei Bucureștilor, în post dactilograf, categoria 6/3. A fost confirmat de Onor. Minister al Cultelor cu adresa Nr. 37450/950, pe data de 15 Nov. 1950. Tem. Nr. 14231/950.

7. Ierodiaconul Cosma Juncu, angajat în post diacon la schitul Dragoslavele-Muscel, categoria 1/3. A fost confirmat de Ministerul Cultelor pe 1 Dec. 1950, cu Decizia Nr. 38461/950, iar P. C. Protos. Dam an Pânzaru a fost trecut pe aceeași dată ea stareț al numitului schit. Tem. Nr. 14611/950.

8. Dl. C. Popescu, angajat pe 1 Oct. 1950, în post de îngrijitor la mănăstirea Cernica. A fost confirmat de Ministerul Cultelor cu Decizia Nr. 38469/950. Tem. Nr. 14608/950.

9. Ieromonahul Pimen Georgescu, angajat în post cântăreț la mănăstirea Cernica, plătit din fonduri proprii, categoria 1/3. dela 15 Nov. 1950. A fost confirmat de Ministerul Cultelor. Tem. Nr. 14604/950.

10. Dl. Ștefan Munteanu, angajat în postul II de cântăreț la parohia Sf. Gheorghe Vechiu-București, pe data de 1 August 1950, plătit din fonduri proprii. Tem. Nr. 14613/950.

11. Diaconul Mircea Ionescu, dela mănăstirea Zamfira-Prahova, angajat în post de preot la aceeași mănăstire, pe data de 1 Dec. 1950. A fost hirotonit în preot și duhovnic la 6 Dec. 1950 și recunoscut de Ministerul Cultelor cu Decizia Nr. 39701/950. Tem. Nr. 15085/950.

12. Ierodiaconul Paul Bogdan, numit pe 1 Dec. 1950, în post preot la Sf. Mănăstire Antim, București, fiind recunoscut de Ministerul Cultelor cu Decizia Nr. 39700/950, urmează a primi h rotonia. Tem. Nr. 15068/950.

13. Preotul Virgil Popescu, dela parohia Vișnești-Dâmbovița, a fost reluat în buget, pe 1 Dec. 1950, cu Decizia Nr. 40766/950 a ministerului Cultelor. Tem. Nr. 15319/950.

14. Preotul Marin I. Florescu, dela parohia Bughle-Prahova, a fost luat în buget pe 1 Dec. 1950, cu Decizia Ministerului Cultelor Nr. 40769/950. Tem. Nr. 15270/950.

15. Ana Hăisan, îngrijitoare la Arhiepiscopia Bucureștilor, a fost angajată pe 1 Nov. 1950, în post de îngrijitoare, categoria 1/3 la Catedrala Sf. Arhiepiscopii și recunoscută de Ministerul Cultelor cu Decizia Nr. 37494/950.

16. C. Ierodiacon Nicanor Motorga a fost angajat, pe 1 Nov. 1950, în postul de administrator de imobile la Arhiepiscopia Bucureștilor, categoria 3/4 și recunoscut de Ministerul Cultelor cu Decizia Nr. 37494/950, pe aceeași dată. Tem. Nr. 14392/950.

17. Monahia Achilina Croitoru, a fost angajată pe 1 Nov. 1950, în postul de telefonistă la Arhiepiscopia Bucureștilor, categoria 3/3 și recunoscută de Ministerul Cultelor cu Decizia Nr. 37494/950, pe aceeași dată. Tem. Nr. 14392/950.

18. Ana Ciobăgu, angajată îngrijitoare la Institutul Teologic Universitar București, pe 15 Nov. 1950, în locul d-ului Topea Gheorghe, cărui a încetat angajarea pe aceeași dată. Tem. Nr. 15326/950.

d) Demisii.

1. Rotaru Vasile și Elena Ivanova, îngrijitori la Gospodăria Agricolă Apărătorii Patriei, a Arhiepiscopiei Bucureștilor, au demisionat din serviciu, pe data de 15 Dec. 1950. Tem. Nr. 13285/950.

2. Cântărețul Necula Ilie, dela parohia Sinaia, a demisionat din post, pe 1 August 1950. Tem. Nr. 12955/950.

3. Maica Veronica Cojocar, demisionată din postul de îngrijitoare a mănăstirii Vilorăta, pe 1 Feb. 1950; i-a fost confirmată demisia pe aceeași dată. Tem. Nr. 13188/950.

4. Ieromonahul Pimen Georgescu, demisionat pe data de 15 Nov. 1950, din postul de dactilograf al Arhiepiscopiei Bucureștilor. Tem. Nr. 13500/1950.

5. Ierodiaconul Aghepsina Rusu, s'a retras din postul de cântăreț la Catedrala Patriarhiei, pe 1 Nov. 1950, mutându-se în Eparhia Cralovei. Tem. Nr. 14389/950.

6. Dl. Constantin Anghel, demisionat pe 1 Oct. 1950, din postul de îngrijitor dela mănăstirea Cernica. Tem. Nr. 14608/950.

c) *Decese.*

1. Cântărețul Albu Marin, dela parohia Gurueni-Teleorman, decedat la 1 Sept. 1950. Tem. Nr. 122267/950.

2. Preotul N. Diaconu, dela parohia Șoimari-Prahova, decedat la 12 Oct. 1950. Tem. Nr. 13003/950.

3. Preotul Petre N. Popescu, dela parohia Telești-Dâmbovița, decedat la 25 Sept. 1950. Tem. Nr. 13345/950.

4. Preotul T. Frunză, dela parohia Ghimpați-Vlașca, decedat la 7 Oct. 1950. Tem. Nr. 13688/950.

5. Preotul V. Popescu, dela parohia Letca Nouă-Vlașca, decedat la 26 Oct. 1950. Tem. Nr. 13728/950.

6. Cântărețul Radu Marinescu, dela parohia Talpa Ogrăzi-Vlașca, decedat la 11 Nov. 1950. Tem. Nr. 14889/950.

f) *Puneri în disponibilitate.*

1. Cântărețul Andrei Popovici, dela parohia Sfinți, București, a fost pus în disponibilitate pe 15 Aprilie 1950, pentru neprezentare la post. Tem. Nr. 10824/950.

2. Cântărețul N. Popescu, dela parohia Florești-Prahova, pus în disponibilitate pe 11 Iunie 1950, pentru părăsirea serviciului. Tem. Nr. 13721/950.

3. Cântăreții Popescu Romulus, dela parohia Orbeasca de Sus II și Dicu I. Dumitru, dela parohia Vârtoapele de Jos-Teleorman, au fost puși în disponibilitate, primul pe data de 22 Oct. 1949 și secundul pe 1 Ianuarie 1950, pentru părăsirea serviciului. Tem. Nr. 13275/950.

4. Cântărețul V. Ionescu, dela parohia Roșiori-Ilfov, pus în disponibilitate pe 1 Oct. 1950, pentru părăsirea serviciului. Tem. Nr. 14063/950.

g) *Schimbări în oficiul parohial.*

1. Preotul I. Ionescu, dela parohia Valea Mare Pravăț-Muscel, a fost înlocuit, pe data de 15 Oct. 1950, dela oficiul parohial, cu preotul N. Ștefănescu. Tem. Nr. 12208/950.

2. Preotul Ioan Măntulescu, a demisionat pe 1 Nov. 1950 din calitatea de paroh al parohiei Costescu și s'a încredințat oficiul parohial al numitei parohii, preotului I. Călinescu, pe aceeași dată. Tem. Nr. 13729/950.

3. Preotul Iosub Grigore, dela parohia Sf. Nicolae Alexandria-Teleorman, a demisionat dela conducerea oficiului parohial și demisia i-a fost primită pe 15 Nov. 1950, numindu-se paroh preotul Eugen Popoiu, pe aceeași dată. Tem. Nr. 14061/950.

4. Preotul Stelian Marinescu, dela biserica Sf. Gheorghe-Grivița, a fost schimbat dela conducerea oficiului parohial cu preotul D. Popescu. Tem. Nr. 15123/950.

TABLOU DE PAROHII ȘI POSTURI DE PREOTI VACANTE, ÎN CUPRINSUL SF. ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR.

Bugetare.

1. Parohia Furecăreni, Raionul Vârtoapele-Teleorman, categoria II, circa 350 familii. Modul de vacantare: Prin angajarea fostului titular în serviciul Administrației Patriarhale.

2. Parohia Șoimari, Raionul Teleajen-Prahova, categoria I, circa 615 familii. Modul de vacantare: Prin decesul preotului Diaconu.

Nebugetare.

3. Post preot II, parohia Brânceni, Raionul Alexandria-Teleorman, categoria II, circa 800 familii. Modul de vacantare: prin transferarea fostului titular.

4. Parohia Slobozia-Mândra II, Raionul Turnu Măgurele-Teleorman, categoria II, circa 480 familii. Modul de vacantare: Prin transferarea preotului Stănescu Dumitru, la parohia Tătărăi-Dâmbovița.

5. Post preot II, parohia Ghimpați, Raionul M'hălești, Regiunea București, categoria I, circa 600 familii. Modul de vacantare: Prin decesul preotului Teodor Frunză.

6. Post preot paroh, parohia Letca Nouă, Raionul Mihăilești, Reg'unea Bucu-rești, categoria I, circa 650 fam. III. Are al doilea preot în funcțiune. Modul de va-cantare: Prin decesul preotului V. Popescu.

7. Parohia Telești, Raionul Topoloveni, Regiunea Argeș, categoria III, circa 250 familii. Este izolată. Modul de vacantare: Prin decesul preotului Petre Popescu.

INSTRUCȚIUNI PENTRU OCUPAREA LOCURILOR VACANTE.

SFANTA MITROPOLIE A UNGRO-VLAHIEI

ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

Serviciul Cadrelor.

Nr. 15828/950.

CATRE PROTOIERILE DIN EPARHIE.

Se publică, spre a fi ocupate cu noui titulari, parohiile și posturile de preoți — vacante — cuprinse în tabloul de mai sus:

Publicarea se va face prin afișarea tabloului de vacanțe, la fiecare cancelarie protopopească și prin aducerea la cunoștința CC. Preoți, în conferința protopopească dela 28 Dec. 1950, cu ultim termen pentru depunerea cererilor de transferare, la data de 15 Ianuarie 1951.

Pentru a nu se produce întârzieri, CC. Preoți vor depune cererile însoțite de actele respective, la cancelaria Prototierii din raionul din care face parte parohia sau postul vacant, iar PP. CC. Prototierii vor înainta dosarul cu cererile și actele în cauză a doua zi după expirarea termenului, adică în ziua de 16 Ianuarie 1951.

Se aduce la cunoștința tuturor CC. Preoți că începând dela 1 Ianuarie 1951, pentru ocuparea posturilor publicate vacante, se va proceda conform art. 49 din «Regulamentul pentru numirea și transferarea clericului în parohii», publicat în «Biserica Ortodoxă Română» Nr. 7—9, 1950, adică, vor fi admiși preoții cari au urmat cursurile de îndrumare și au depus examen de definitivare sau promovare, având și media generală administrativă cel puțin a doi ani — 1949 și 1950. Transferarea se va face numai pentru parohia de categoria la care li s-a acordat dreptul calificativ provizoriu rezultat din adunarea celor două medii generale provizorii și împărțirea cu doi, conform art. 12 din același regulament.

În acest scop, solicitanții posturilor vacante vor depune următoarele acte:

1. Actul de studii, sau orice dovadă pentru aceasta;
2. Memoriul de activitate, certificat de Protopopul respectiv;
3. Certificatul de ani serviiți și că n'a suferit nicio pedeapsă, eliberat de Chiriarhia respectivă;
4. Incuviințarea Chiriarhului respectiv de a candida, pentru clericul din alte Eparhii;
5. Dovada colaborării cu autoritățile civile, cu eventuale aprecieri sau recomandări din partea organelor locale;
6. Copii de pe procesele verbale de inspecție administrativă pe anii 1949 și 1950, după modelele din Regulamentul de numiri și transferări, anexa Nr. 1, certificate de Protopopul respectiv.

Din încredințarea I.P.S. Patriarh,

VICAR,

(ss) *Arhim. Atanase*

Consilier Administrativ,

(ss) *Pr. Gh. Soare*

CATRE TOATE PROTOIERILE ȘI OFICIILE PAROHIALE DIN ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR.

Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 40066 din 6 Decembrie 1950, sesizat de către Ministerul Comunicațiilor, prin actul cu Nr. 12/2548 Cab./1950, ne înconștințează că unele instituții și unități subalterne depun la ofițiile P.T.T. corespondența neîntrodusă în plicuri, producând prin aceasta greutate în munca de manipulație poștală și cauzând chiar prejudicii autorităților interesate, fiindcă în timpul transportului, pe deoparte se poate ușor pierde, iar pe de altă parte secretul oficial nu poate fi asigurat.

Pentru ca aceste neajunsuri să fie înlăturate, sfătuim cu toată stăruința ca PP. CC. Părinți Protoierei și Preoți din Arhiepiscopia noastră să expedieze corespondența numai introdusă și închisă în plăcuți, răspunzând de abaterile constatate.

Din încredințarea I.P.S. Patriarh.

V.car, Arhim. *Atanasie*

Secretar Eparhial, *Pr. Const. Hașodu*

SFANTA MITROPOLIE A UNGRO-VLAHIEI

ARHIEPIESCOPIA BUCUREȘTILOR

Serviciul Cadre'or.

Nr. 13.589/950.

Rectoratul Institutului Teologic București, Direcțiunea Școlii de cântăreși bisericestii, București, și PP. CC. Protopopi din Arhiepiscopia Bucureștilor, sunt rugați a lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire întocmai a hotărârii Nr. 1122 a Consiliului de Miniștri, privind cheltuelile acordate angajaților delegați în interes de serviciu, în mod temporar, în afară de localitatea unde lucrează obișnuit, hotărâre publicată în Buletinul Oficial Nr. 98, din 27 Octombrie 1950.

Din încredințarea I.P.S. Patriarh,

VICAR,

(as) Arhim. *Atanasie*

Secretar Eparhial,

Pr. Const. Hașodu

DECIZII, DISPOZIȚIUNI, CIRCULĂRI, COMUNICĂRI PENTRU CLE- RUL DIN CUPRINSUL EPARHIEI BUZĂULUI.

MIȘCAREA PERSONALULUI.

PENSIONARI

1. Sfânta Episcopie Buzău, cu Decizia Nr. 29/950, a pus în retragere pentru aranjarea drepturilor la pensie, pe cântărețul Al. Gr. Dumitru, dela parohia Sărățeni, Reg. Ialomița, pe data de 1 August 1950, fiind plătit din bugetul propriu al parohiei.

SCOATERI DIN BUGET

1. Ministerul Cultelor, prin Decizia Nr. 34518/950, a scos din buget pe preotul **Iacob Dumitru** dela parohia Valea Puțului, Reg. Buzău, pe data de 1 Martie 1949.

2. Ministerul Cultelor, prin Decizia Nr. 34500/950, a scos din buget pe cântărețul **Constantin Gh. niou**, dela parohia Sf. Nicolae-R. Sărat, pe data de 1 Nov. 1950.

3. Ministerul Cultelor, prin Decizia Nr. 35326/950, a scos din buget pe preotul **Ioan Zugravu**, dela parohia Păltinceni-Buzău, pe data de 1 Martie 1949.

4. Ministerul Cultelor, prin Decizia Nr. 35824/950, a scos din buget pe preotul **Constantin Tacu**, dela parohia Zăvoaia-Brăila, pe data de 1 Oct. 1949.

NUMIRI.

Ministerul Cultelor a recunoscut următoarele numiri:

5. Cu Decizia Nr. 33997/950, a recunoscut angajarea în postul de Referent I la Centrul Eparhial Buzău, pe data de 1 Noembrie 1950, pe preotul **Ioan C. Popescu**, dela parohia Pardoși-R. Sărat, încetând pe aciași dată funcțiunea de preot paroh.

6. Cu adresa Nr. 32281 a luat act de numirea cântărețului **Robe Mihalache**, în postul I de cântăreț la parohia Coțușu-R. Sărat, pe data de 1 Septembrie a. c., plătit din fonduri proprii, cu lei 1000 lunar.

7. Cu adresa Nr. 34263/950, a luat act de numirea cântărețului extrabugetar **Grigore Popescu** în postul de cântăreț, vacant la parohia Drăghiești-R. Sărat, pe data de 15 Octombrie 1950.

8. Cu adresa Nr. 35869/950, a luat act de numirea cântărețului **Vasile N. Ioan** în postul II de cântăreț extrabugetar, la parohia Puești de Jos-R. Sărat, pe data de 1 Noembrie 1950.

9. Cu adresa Na. 26191/950, a luat act de numirea cântărețului extrabugetar **Dumitru M. Bercan**, în postul II la parohia Dărămaț R.-Sărat, pe data de 1 Noembrie 1950, plătit din bugetul propriu, cu lei 1000 lunar.

10. Cu adresa Nr. 38755/950, a luat act de numirea cântărețului extrabugetar **Păntea D. Dumitru**, în postul I la parohia Gheorghe Doja, Regiunea Ialomița, pe data de 15 Noembrie 1950.

DEMISII

Ministerul a luat act de următoarele demisii:

■ Cu adresa Nr. 33557/950, a luat act de demisia cântărețului extrabugetar Gheorghe Preda, dela parohia Brăgăreasa-Buzău, pe data de 1 Septembrie 1950, prin părăsirea serviciului.

■ Cu adresa Nr. 34285/950, a luat act de demisia cântărețului extrabugetar Marin Coman, din postul II de cântăreț, dela parohia Lehlui-Ialomița, pe data de 15 Octombrie 1950.

■ Cu adresa Nr. 34703/950, a luat act de vacantarea postului de cântăreț extrabugetar dela parohia Pârscovu de Jos-Buzău, pe data de 1 August 1950, prin plecarea cântărețului Stere Popescu în altă funcție.

■ Cu adresa Nr. 37952/950, a luat act de demisia Pr. Ioan Păun dela parohia Râmnicelu-Brăila, pe data de 1 Noembrie 1950.

■ Cu adresa Nr. 37883/950, a luat act de demisia cântărețului Gheorghe Luca dela parohia Ciocchina-Ialomița, plătit din fonduri proprii, pe data de 1 Oct. 1950.

■ Cu adresa Nr. 41065/950, a luat act de vacantarea postului de cântăreț extrabugetar dela parohia Tisău de Jos-Buzău, prin încorporarea cântărețului Nicolae Enache, pe data de 1 Decembrie 1950.

■ Cu adresa Nr. 41792/950, a luat act de vacantarea postului de cântăreț dela parohia Cărpiniștea-Buzău, prin angajarea titularului Victor Potecașu în altă funcție.

■ Sf. Episcopie a luat act de vacantarea postului de cântăreț extrabugetar dela parohia Sîlnic-R. Sărat, prin încorporarea cântărețului Ion Fillmon pe data de 1 Dec. 1950 în altă funcție.

TRANSFERARI

Ministerul Cultelor a recunoscut următoarele transferări:

■ Cu adresa Nr. 31315/950, a recunoscut transferarea preotului Ștefan Marișescu dela parohia Șipote, Reg. unea Constanța, la parohia Ziduri, Reg. R. Sărat, pe data de 1 Octombrie 1950.

■ Cu adresa Nr. 32077/950, a înființat pe data de 1 Oct. 1950 un post de preot cu salariul 4/3 la biserica Bulgară din orașul Brăila, și pe același dată a recunoscut transferarea preotului Ioan Nencu dela parohia Dorobanțu-Tulcea.

■ Cu adresa Nr. 27124/950, a recunoscut, pe data de 1 Septembrie 1950, transferarea preotului Neagu Sârbu dela parohia Partizani-Tulcea, la parohia Tufești-Brăila.

■ Cu adresa Nr. 33280/950, a luat act de transferarea preotului extrabugetar Ștefan Manta, dela parohia Bisoca-R. Sărat la parohia Filii-Brăila, pe data de 1 Octombrie 1950.

■ Cu adresa Nr. 22783/950, a luat act de transferarea preotului extrabugetar Ovădu Săvulescu, dela parohia Mureșeni-Bărgăului, Regiunea Năsăud, la parohia Urlători, Reg. Buzău, pe data de 1 Octombrie 1950.

■ Cu adresa Nr. 34704/950, a recunoscut transferarea Pr. Stavăr Petrică, dela parohia Bolboaca-R. Sărat, la parohia Rebeasca-R. Sărat, pe data de 1 Decembrie 1950.

■ Cu adresa Nr. 34158/950, a luat act de transferarea cântărețului extrabugetar Leonida Bădeanu, dela parohia Bădeni Greceanca-Buzău, la parohia Fefelet-Mizil, pe data de 1 Oct. 1950.

■ Cu adresa Nr. 34262/950, a luat act de transferarea cântărețului extrabugetar Nițu Dumtru, dela parohia Puești de Jos, în postul II de cântăreț extrabugetar dela parohia Bălești-R. Sărat, pe data de 1 Noembrie 1950.

■ Cu adresa Nr. 34927/950, a luat act de desărcinarea Pr. M. Iluță din funcția de paroh al parohiei Sf. Ioan-R. Sărat și de delegarea Pr. Matei Grigoriu în funcția de paroh al susnumitei parohii.

■ Cu adresa Nr. 10326/950, a luat act de transferarea Pr. Arhimandrit Teofil Mocăniță, dela mănăstirea Cotești-R. Sărat, în postul de stareț al mănăstirii C'oanu-Buzău, prin desființarea postului de duhovnic dela Cotești și înființarea postului de stareț bugetar, la Ciolanu-Buzău.

■ Cu adresa Nr. 34922/950, a luat act de trecerea preotului N. Glucă din postul de paroh în postul de ajutor la parohia Dormărunt I-Ialomița, și de trecerea în postul de paroh a Pr. ajutor Pavel Sedlețchi.

■ Cu adresa Nr. 41898/950, a recunoscut transferarea preotului Const. T. Popa dela parohia Gura Dimienii-Buzău, la parohia Beceni-Buzău, prin desființarea unui post de preot la a doua parohie, pe data de 15 Decembrie 1950.

■ Cu adresa Nr. 41889/950, a recunoscut transferarea preotului Gh. Gheorghiu dela parohia Gh. Doja-Ialomita la parohia Culnița-Ialomita, prin desființarea postului de preot bugetar dela prima parohie, și înființarea lui la cea de a doua parohie, pe data de 15 Decembrie 1950.

■ Cu adresa Nr. 41721/950, a recunoscut transferarea diaconului Constantin Râmbu, din postul de diacon dela parohia Sf. Nicolae-Călărăși-Ialomita, în postul de preot la aceeași parohie, în locul pr. Ștefan Dima, scos din buget pe data de 1 Oct. 1950. Recunoașterea s'a făcut pe data de 1 Ian. 1951.

■ Cu adresa Nr. 41468/950, a recunoscut transferarea cântărețului Ilie Crăciun dela parohia Sf. Nicolae din orașul Brăila, la parohia Sf. Ilie-Brăila, pe data de 1 Dec. 1950, prin desființarea postului de cântăreț bugetar dela prima parohie și înființarea lui la a doua parohie.

ANGAJARI CU SALARIU DIN BUGETUL STATULUI

Ministerul Cultelor a recunoscut următoarele angajări:

■ Cu Decizia Nr. 35825/950, a recunoscut angajarea pr. Nicolae Sburlean dela parohia Cernătești-Buzău, cu salariu de lei 4160, categoria 3/3, cu începere dela data de 1 ~~Novembrie~~ noiembrie 1950.

■ Cu Decizia Nr. 35822/950, a recunoscut angajarea pr. Constantin Mortu dela parohia Pleșești-R. Sărat, cu salariu de lei 4160, cat. 3/3, cu începere dela 1 Noembrie 1950.

■ Cu decizia Nr. 34504/950, a recunoscut angajarea cântărețului Coman Mirea, dela parohia Sf. Treime-Brăila, în postul de cântăreț bugetar la parohia Sf. Apostoli-Brăila, categ. 1/2, salariu lei 3640 lunar.

■ Cu Decizia Nr. 34503/950, a recunoscut angajarea preotului Vasile Bănică, dela parohia Lișcoteanca-Brăila, pe data de 1 Noembrie 1950, categ. 3/3, cu salariul de lei 4160 lunar.

■ Cu Decizia Nr. 34.606/950, a recunoscut angajarea cântărețului Stelian Brăiescu, la parohia Căndești-Buzău, în postul de cântăreț bugetar la parohia Tuturor Sfinților-Buzău, categ. 1/2, salariul lunar de lei 3640, pe data de 1 Nov. 1950.

■ Cu Decizia Nr. 35814/950, a recunoscut angajarea preotului Constantin Rațiu, dela parohia M. Cogălniceanu-Ialomita, pe data de 1 Noembrie 1950, categ. 3/3, cu salariul de lei 4160 lunar, prin desființarea postului II bugetar dela parohia Cuza Vodă-Ialomita, devenit vacant prin scoaterea dela salarizare a pr. Gh. Popescu.

■ Cu Decizia Nr. 28462/950, a recunoscut angajarea preotului Emanoil Popa, dela parohia Independența-Ialomita, pe data de 1 Dec. 1950, cu salariu de lei 4160 lunar, prin desființarea postului bugetar dela parohia Frumușani-Ialomita.

■ Cu Decizia Nr. 37949/950, a recunoscut angajarea preotului Ioan Stan, dela parohia Euliga-Ialomita, cu salariu de lei 4160, categ. 3/3, pe data de 15 Noembrie 1950, prin desființarea bugetului vacant dela Colelia-Ialomita.

■ Cu Decizia Nr. 37949/950, a recunoscut angajarea pr. Ioan Băscaneanu, dela parohia Ddulești-R. Sărat, categ. 3/3, cu salariu de lei 4160 lunar, pe data de 1 Decembrie 1950, prin desființarea postului de preot dela parohia Bolboaca-R. Sărat.

■ Cu Decizia Nr. 39016/950, a recunoscut angajarea preotului Vasile Radu, dela parohia Colibași-R. Sărat, categ. 3/3, pe data de 1 Decembrie 1950, cu salariu de lei 4160 lunar, prin desființarea bugetului de preot dela parohia Pardoși-R. Sărat.

■ Cu Decizia Nr. 39014/950, a recunoscut angajarea preotului Constantin Popa, dela parohia Gura Dimienii-Buzău, categ. 3/3, cu salariu de lei 4160 lunar, prin desființarea bugetului dela parohia Valea Puțului-Buzău.

■ Cu adresa Nr. 41059/950, a recunoscut angajarea pr. Const. Necula în postul III de preot la parohia Gherăseni-Buzău, categ. 3/3, pe data de 1 Dec. 1950, prin desființarea bugetului de preot dela parohia Pălineni-Buzău.

■ Cu adresa Nr. 41060/950, a recunoscut angajarea pr. Const. Cimpoale în postul III de preot la parohia Radu Negru-Brăila, pe data de 1 Dec. 1950, categ. 4/3, prin desființarea bugetului de preot dela parohia Fefeii-Mizil, Reg. Buzău.

■ Cu Decizia Nr. 41057/950, s'a aprobat repunerea în buget, pe data de 1 Dec. 1950, a preotului I. Petculescu, dela parohia Adormirea din orașul Brăila, categoria 4/3.

■ Cu Decizia Nr. 41058/950, s'a recunoscut angajarea preotului Constantin Dobrescu in postul II de preot la parohia Popești-R. Sărat, categ. 3/3, pe data de 1 Decembrie 1950, prin desființarea bugetului de preot dela parohia Măcrina-R. Sărat.

ANGAJARI CU SALARIU DIN BUGET PROPRIU

■ Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 34189/950, a luat act de salarizarea cântăreților Ion V. Cazan și Const. Al. Gămălie, din fonduri proprii, dela parohia Smârcan-Buzău, cu salariu de lei 300 lunar, cu incepere dela 1 Ian. 1950.

■ Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 34186/950, a luat act de salarizarea cântărețului extrabugetar Ștefan Constantinescu, dela parohia Mănești-Buzău, din fonduri proprii, cu lei 1500 lunar, dela 1 Aprilie 1950.

■ Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 34702/950, a luat act de salarizarea din fonduri proprii a cântărețului extrabugetar Toma Vladimir, dela parohia Manasia Ialomița, cu suma de lei 2000 lunar, cu incepere dela 1 Ian. 1950.

■ Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 37985/950, a luat act de salarizarea din fonduri proprii a cântărețului Gh. Jibescu dela parohia Coșereni-Ialomița, pe data de 1 Ianuarie 1950, cu un salariu de lei 1500 lunar.

■ Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 37065/950, a luat act de salarizarea din fonduri proprii a cântărețului extrabugetar Constantin Căpriță, dela parohia Victoria-Brăila, cu suma de lei 800 lunar, cu incepere dela 1 Ianuarie 1950.

■ Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 33558/950, a luat act de salarizarea din fonduri proprii a preotului Ioan Balcu, dela parohia Goidești-Buzău, cu salariu de lei 2000 lunar, cu incepere dela 1 Ianuarie 1950.

■ Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 4166/950, a luat act de salarizarea din fonduri proprii a cântărețului Alex. Cotigă, dela parohia Viziru de Sus-Brăila, cu 400 lei lunar, dela 1 Ian. 1950.

■ Ministerul Cultelor cu adresa Nr. 41467/950, a luat act de salarizarea din fonduri proprii a cântărețului Nicolae Vlădoiu, dela parohia Săhăteni-Buzău, cu 1500 lei lunar, dela 1 Octombrie 1950.

■ Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 41470/950, a luat act de salarizarea cântărețului Barbu Rădulescu, dela parohia Valea Măcrișului-Ialomița, din fonduri proprii, cu suma de lei 1000 lunar, dela 1 Ian. 1950.

■ Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 41471/950, a luat act de salarizarea din fonduri proprii a cântărețului Cantemir Mălescu, dela parohia Dodănești-Buzău, cu suma de lei 1000 lunar, dela 1 Ian. 1950.

■ Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 11801/950, a luat act de salarizarea cântărețului Ion Ioniță, dela parohia Jilavele-Ialomița, din fonduri proprii, cu suma de lei 1000 lunar, pe data de 1 Ianuarie 1950.

■ Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 41472/950, a luat act de salarizarea din fonduri proprii a cântărețului Tudor T. Popa, dela parohia Gârbovi-Ialomița, cu suma de lei 2500 lunar, dela 1 Ianuarie 1950.

PUNERI IN DISPONIBILITATE

■ Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 35116/950, a luat act de punerea in disponibilitate a cântărețului extrabugetar Ioan Androne, dela parohia Sf. Ioan din orașul R. Sărat, pe data de 1 Octombrie 1950, pentru părăsirea serviciului.

■ Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 34541/950, a luat act de punerea in disponibilitate a cântărețului extrabugetar Stroie V. Constantin, dela parohia Poșta din orașul Buzău, pentru lipsă dela serviciu, pe data de 15 Septembrie 1950.

DESFIINȚARI DE PAROHII

■ Ministerul Cultelor, prin Decizia Nr. 40765/950, a recunoscut desființarea parohiei Sintești-Ialomița, și alipirea ei ca filială la parohia Borănești-Ialomița, pe data de 1 Noembrie 1950; iar pr. Mihail Gheorghe, trecând cu bugetul său ca preot alujitor la parohia Borănești.

DECESE

■ Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 38.750, a luat act de decesul preotului D. Popescu, dela parohia Ciulnița-Ialomița, pe data de 24 August 1950.

Tem. Nr. 9706/950.

Pe viitor, toate parohiile vor depune debitele cuvenite Episcopiei, numai la Protoierile respective.

Sf. Mănăstiri din Eparhie vor depune sumele cuvenite Centrului Eparhial, direct casieriei Sf. Episcopii.

INSTRUCȚIUNI PRIVITOR LA INVENTARUL BISERICILOR

Tem. Nr. 9709/950. Ordin circular către PP. CC. Protoierei.

Ținând seama de folie de inventar încheiate la 31 Dec. 1948, acolo unde nu s'au făcut deschiderile în registrul jurnal inventar, începând cu data de 1 Ianuarie 1949, se va opera în susnumitul registru în mod dezvoltat (analitic), în ordinea claselor și subclaselor, trecându-se în parte valoarea fiecărui bun, completându-se toată nomenclatura din registrul jurnal. La rubrica în baza căruia document s'a făcut intrarea, se va trece «redeschiderea». În cazul când sunt mai multe bunuri de același vaoare, cu aceleași însușiri și în același stare, se vor înregistra în comun, dându-le același număr de marcare. (Exemplu: 3 scaune de brad vor fi înregistrate în comun și în același număr de marcaj, dacă unul este negru, altul maron și altul alb, va fi înregistrat fiecare separat și va avea număr aparte de marcare).

Cărțile din biblioteca parohială se vor înregistra fiecare volum în parte, purtând și număr de marcare.

Tot în cursul anului 1949, se vor înregistra în mod cronologic intrările care vor corespunde cu actele justificative ale gestiunii 1949, și eşirile obiectelor scoase din uz, care trebuiesc să îndeplinească formalitățile cerute de Decizia Ministerului Finanțelor, publicată în Buletinul Eparhial Nr. 19-20/950.

Tot pe 1949, se vor face defalcările obiectelor de mică valoare din inventar, trecându-se la ieșiri în registrul jurnal. Obiectele de mică valoare se pot stabili după instrucțiunile trimise. Același operațiune la ieșiri se va face și pentru soldul anului 1949, ca astfel totalul ieșirilor, scăzut din totalul intrărilor pe 1949, la 31 Decembrie 1949 să dea un sold real numai al mijloacelor de bază.

La 31 Decembrie 1949 se vor face operațiuni de închidere a registrului inventar jurnal de către paroh și Consiliul Parohial.

Deasemeni, se vor întocmi și folie sintetice de inventar pe 1949, pe clase și subclase, al cărui sold trebuie să corespundă cu soldul registrului inventar jurnal.

La 1 Ianuarie 1950, se vor face iar operațiuni de deschideri la intrări, în registrul jurnal inventar, însă, spre deosebire de anul 1949, în care operațiunea a fost analitică, acum se face sintetic, pe clase și subclase, cu totaluri pe cantități, valori și completarea celorlalte rubrici.

Intrările și ieșirile pe 1950, se fac în mod cronologic, cu descrierea fiecărui bun în parte și valoarea lor, așa cum reiese din actele de gestiune pentru intrări, sau din operațiunile respective pentru ieșiri.

La 31 Dec. 1950, urmează să se facă același închidere cu Consiliul Parohial. Obiectele de mică valoare, defalcate din inventar în cursul anului 1949 cât și cele ce s'au procurat în exercițiul 1950, se vor marca cu numere separate și evidența lor se va ține pe fișe, în registrul de materiale și materii. Aceste registre se procură dela Impărerile Statului.

Veți convoca preoțimea din Protoierie în serii, lucrând sub îndrumarea P. C. Voastre. Aceste lucrări de inventar și completarea registrelor de inventar, vor fi lucrate urgent, astfel ca până la 31 Decembrie 1950, să fie terminate toate lucrările.

EPISCOPI,

(ss) † *Antim*

Consilier Administrativ,

(ss) Ec. I. I. *Manoie*

DELA CONTROLUL FINANCIAR.

În cursul lunii Septembrie a. c., controlul financiar al Eparhiei a efectuat, prin dl. revizor contabil St. Haralambie, revizii contabile la unitățile următoare:

1. *Parohia Baba Ana, Regiunea Buzdu*: Se face de munca ce o depune preotul paroh și se vor aduce la îndeplinire lipsurile.

2. *Parohia Cveșanu, Regiunea Buzdu*: Lucrările de inventar neterminate, se fac

plăți peste plafonul de casă și cu instituțiile nu lucrează prin virament. Se vor aduce la îndeplinire aceste lipsuri.

5. *Parohia Găgăni Vintileanca, Regiunea Buzdu*: Registrul de casă nu-l operat la zi. N'a procurat registre de inventar și de materiale consumabile. Se vor pune la punct lipsurile constatate.

4. *Parohia Bădeni Măruți, Regiunea Buzdu*: Se vor aduce la îndeplinire lipsurile semnalate, în timp util.

5. *Parohia Movila Banului, Regiunea Buzdu*: Nu s'a operat în registrul jurnal de casă și de pangar. Lucrările de inventar neîntocmite. Neglijență în operarea registrelor. Se pedepsește preotul paroh cu ordin observator.

6. *Parohia Cioranca, Regiunea Buzdu*: Se impută fostului paroh suma de 60 lei, majorări la plata C.A.S.

7. *Parohia Limpezișu, Regiunea Buzdu*: Nu s'au introdus registrele recomandate prin Buletinul Eparhial. Se vor aduce la îndeplinire recomandările făcute.

8. *Parohia Mărgineanu, Regiunea Buzdu*: Acte de portofoliu în casă, lucru nepermis. Sume peste plafon în casă și nu se lucrează prin virament cu alte instituții. Nu s'au întocmit lucrările de inventar. Neglijență în a opera în registrele curente. Se pedepsește preotul paroh cu «Ordin observator».

9. *Parohia Măhălești, Regiunea Buzdu*: Neglijență în conducerea scriptelor gestionare. Parohul suplinitor Ion I. Ionescu, se pedepsește cu «Ordin observator».

10. *Parohia Amaru, Regiunea Buzdu*: Se vor întocmi lucrările de inventar și se vor aduce la îndeplinire recomandările făcute.

11. *Parohia Grădiștea, Regiunea Buzdu*: Se vor timbra actele legale și se va deschide cont de virament. Se vor termina lucrările de inventar.

12. *Parohia Boldești, Regiunea Buzdu*: Se ia act și se vor aduce la îndeplinire cele semnalate.

13. *Parohia Glodeanu Sărat, Regiunea Buzdu*: Se ia act cu mulțumiri de activitatea desfășurată în latura economică-financiară.

14. *Parohia Cazotto, Regiunea Buzdu*: Neglijență în păstrarea scriptelor gestionare, pentru care se pedepsește preotul paroh cu «Ordin observator».

15. *Parohia Vădăreasca, Regiunea Buzdu*: Registrele neoperate, lucrările de inventar neîntocmite, preotul paroh se pedepsește cu «Ordin observator».

16. *Parohia Glodeanu Cărlia, Regiunea Buzdu*: N'a deschis cont de virament, n'a întocmit lucrările de inventar, nu s'a operat în registrele curente, preotul paroh se pedepsește cu «Ordin observator».

17. *Parohia Glodeanu Siliștea, Regiunea Buzdu*: Se ia act și se vor aduce la îndeplinire recomandările făcute.

18. *Parohia Cotorca, Regiunea Buzdu*: Parohul lipsește, fiind internat în spital. Nu s'au făcut revizii contabile.

19. *Parohia Siriu, Regiunea Buzdu*: Se ia act de activitatea financiară și gospodărească a preotului paroh.

20. *Parohia Râșca Roșie, Regiunea Buzdu*: Se vor aduce la îndeplinire lipsurile constatate și cerem părintelui paroh să fie mai punctual întru operarea registrelor și scriptelor financiare.

21. *Parohia Nehoiași, Regiunea Buzdu*: Se ia act de realizările frumoase bugetare și gospodărești, însă se vor aduce la îndeplinire recomandările date.

22. *Parohia Nehoiu, Regiunea Buzdu*: Se ia act. Se vor aduce la îndeplinire lipsurile constatate.

23. *Parohia Păltineni, Regiunea Buzdu*: Lucrările de inventar și registrele contabile în neregulă. Invităm pe parohul suplinitor să pună la punct toate lucrările.

24. *Parohia Valea Lupului, Regiunea Buzdu*: Pentru neglijența cu care se gestionează și se conduc registrele, preotul paroh se pedepsește cu «Ordin observator».

25. *Parohia Valea Muscelului, Regiunea Buzdu*: Nu ne așteptăm la atâta neglijență din partea preotului paroh, care se pedepsește cu «Ordin observator».

26. *Parohia Valea Viei, Regiunea Buzdu*: Se ia act și se vor aduce la îndeplinire lipsurile constatate, în timpul fixat.

27. *Parohia Mărunțișu, Regiunea Buzdu*: Activitate frumoasă gospodărească, dar n'a terminat lucrările de inventar. Se va raporta de executare.

28. *Parohia Cătaș, Regiunea Buzdu*: Se ia act de realizarea încasărilor, însă se vor pune la punct registrele contabile și inventarul.

29. *Parohia Chiojdu I, Regiunea Buzău*: Se ia act și se vor aduce la îndeplinire recomandările făcute.

30. *Parohia Bâscentii de Sus, Regiunea Buzău*: Se ia act de activitatea preotului paroh.

31. *Parohia Calvini, Regiunea Buzău*: Activitate frumoasă, gospodărească și gestionară.

32. *Parohia Bărdăși-Scărișoara, Regiunea Buzău*: Pentru că întrebuințează lumânări străine la pangar, și pentru că face operațiuni scriptice fără respectarea legii, în special la încasări, preotul paroh se pedepsește cu «Ordin observator».

33. *Parohia Buda, Regiunea Buzău*: Neglijență în conducerea treburilor financiare și gestionare. Preotul paroh se pedepsește cu «Ordin observator».

34. *Parohia Pătărlagele, Regiunea Buzău*: Lucrările de inventar neterminate și operațiunile nu s'au făcut în toate registrele. Preotul paroh se pedepsește cu «Ordin observator».

35. *Parohia Gura Băsch, Regiunea Buzău*: Va achita de urgență sumele înputate și va aduce la îndeplinire toate lipsurile. Parohul se pedepsește cu «Ordin observator».

36. *Parohia Cislău, Regiunea Buzău*: Se ia act de activitatea depusă de preoții parohiei. Se vor aduce la îndeplinire recomandările făcute.

M U L Ţ U M I R I

Tem. Nr. 9517/950.

P. S. Episcop Antim al Buzăului aduce pe această cale mulțumiri și arhierestii binecuvântării, tuturor ostentitorilor care au predat la cursurile pe anul școlar 1949-1950, în Sfintele Mănăstiri din Eparhia Buzăului.

Tem. Nr. 9739/950.

Sf. Episcopie aduce mulțumiri tuturor binecredincioșilor creștini dela parohia Nedelcu Chercea I, Brăila, care au donat o icoană a Maicii Domnului în valoare de 13.000 lei. Deasemeni, mulțumește familiei Stoian din Brăila, pentru donarea unei icoane mari a Sf. Vasilie cel Mare, în valoare de 7000 lei, precum și D-nei Ruxandra Petrovici din Brăila, pentru un polcandru de bronz cu 10 lumini, în valoare de 10.000 lei.

Tem. Nr. 11848/950.

Idem, se aduc mulțumiri enoriașilor parohiei Mitropolia Raionul Pogoanele, Regiunea Buzău, cari din îndemnul vrednicului paroh Al. B. Țan au donat în cursul anului 1950, bisericii parohiale, următoarele obiecte de cult:

1. Un rând de odăjdii în valoare de 33.000 lei.
2. Un rând de Sf. Vase, cu procoavele respective, în valoare de 10.000 lei.
3. Una cădelniță, în valoare de 1750 lei.
4. Una icoană praznicară, în valoare de 1811 lei.
5. Alte obiecte și bunuri necesare cultului și împodobirii Sf. Locaș, în valoare de 2.500 lei.

Tem. Nr. 12036/950.

Deasemeni, se aduc mulțumiri următorilor buni creștini, care au donat parohiei Beceni, Regiunea Buzău, obiectele următoare:

1. Familiei Col. State Ionescu din București, pentru una icoană argintată, în valoare de 7.000 lei.
2. Familiei inginer C. Niculescu, pentru una pereche cununii în valoare de 2.000 lei.
3. D-nei Maria Constantinescu, pentru 2 sfeșnice pentru Sf. Masă și 2 etajere pentru cărți, în valoare de 32.000 lei.
4. Enoriașilor Costache Brându și Ion R. Crivăț, cari au donat câte 1000 lei pentru confecționarea unui stihar.
5. Altor enoriași, cari au donat bani pentru confecționarea unei fețe de masă pentru Sf. Prestol, în valoare de 3.000 lei, precum și tuturor bunilor creștini ai acestei parohii, cari au donat suma de lei 22.000 pentru întreținerea Sf. Biserici.

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXA
1950